

ด้วยอภินันท์นาการ

จาก

บริษัทประจวบ อุตสาหกรรม จำกัด

วารสารภาษาปริทัศน์ กัปรึกษา

ศ. เต็มศักดิ์ ถุณณามระ

รศ. ดร. กำจัด มงคลกุล

รศ. ดร. คุณัญดา ธรรมมงคล

รศ. ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์

ศศ. ดร. อัจฉรา วงศ์โสธร

หัวหน้าภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณาธิการ

รศ. บัณฑิต สว่างโรธ

กองบรรณาธิการ

ศศ. เขียวภา พุกกะบุต

ศศ. นิภาพร รัตนพฤษ

ศศ. ดวงดี กาญจนพันธ์

อ. เสียงทิพย์ สุขศรี

อ. ดร. นิตริสุดา ดวงพลอย

อ. จันทร์พนิต สุระศิลป์

ฝ่ายจัดการและเผยแพร่

อ. สว่างวงศ์ วรรณเวช

อ. วุฒิชัย โจทยกิจ

อ. สุมลมาลย์ ตมะวิโมกษ์

อ. จันทร์พนิต สุระศิลป์

นาง สุรัชต์ เวศไพศาล

ฝ่ายศิลปกรรมและถ่ายภาพ

อ. เชาวน์ ศรสงคราม

วารสารภาษาปริทัศน์

เป็นวารสารวิชาการของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เผยแพร่ความรู้ภาษาอังกฤษตลอดจนความ
ก้าวหน้าทางวิชาการเกี่ยวกับการศึกษา การสอนภาษา
อังกฤษ

2. เผยแพร่ ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษ ตลอดจนแลกเปลี่ยนความรู้และ
ประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง
ครูอาจารย์ภาษาอังกฤษในสถาบันต่าง ๆ

3. ส่งเสริมให้อาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ
ผลงานทางวิชาการ และมีส่วนร่วมในด้านการเผยแพร่
วิชาการ และให้บริการแก่สังคม

กำหนดออกบละ 2 ฉบับ คือ

ภาคต้นของปีการศึกษา

ภาคปลายของปีการศึกษา

การตีพิมพ์บทความใด ๆ ในวารสารเล่มนี้ จะต้องได้รับ
การอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากกองบรรณาธิการ
“ภาษาปริทัศน์” ก่อน

บทความในวารสารเล่มนี้ เป็นความคิดเห็นของ
ผู้เขียนแต่ละท่าน คณะกรรมการจัดทำวารสาร “ภาษา
ปริทัศน์” ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

วารสารภาษาปริทัศน์ ได้รับเงินสนับสนุนค่าพิมพ์
จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทบรรณาธิการ

สิ่งที่จำเป็นที่สุดในการศึกษาหาความรู้ ก็คือ การอ่าน ผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการศึกษา หรือผู้ที่มีความก้าวหน้าในอาชีพของตน ก็คือ ผู้ที่มีทักษะในการอ่านเป็นอย่างดี ภาษาปริทัศน์ฉบับนี้ใคร่ขอนำบทความเกี่ยวกับการอ่านทั้งในด้านทฤษฎีและแบบฝึกหัดเสนอต่อท่านเพื่อนำไปใช้ในวิธีสอนการอ่าน

เริ่มจากทฤษฎีของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ได้ค้นคว้าเกี่ยวกับปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการอ่าน ต่อมาก็คือ บทความและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับระดับความสำคัญของข้อความ และการอ่าน นอกจากนี้ก็จะได้ทราบว่า ท่านอ่านทำไม อ่านอะไร และใช้วิธีการอย่างไรในการอ่านจากบทความนี้

ท่านจะได้ทราบถึงการสอนการอ่านด้วยวิธีใหม่ ๆ จากบทความเรื่องไมโครคอมพิวเตอร์กับการอ่านและบทบาทของกิจกรรมกลุ่มต่อการอ่าน ตลอดจนตัวอย่างแบบฝึกหัดซึ่งท่านสามารถจะนำไปประยุกต์ใช้ นอกจากนี้ ท่านจะได้ทราบถึงวิธีที่จะทำให้นักเรียนอยากอ่าน

ในตอนท้ายท่านจะได้ทราบถึงความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ ทางการศึกษาภาษาอังกฤษของซีกโลกตะวันตกจากการให้สัมภาษณ์ของท่านอาจารย์ มยุรี สุขวิวัฒน์ ผู้ซึ่งเคยเป็น Research Fellow ของ Culture Learning Institute, East-West Center, Hawaii ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นเวลาถึง 5 ปี

เรื่องประจำที่ขาดไม่ได้ก็คือ คำถามจากผู้อ่านซึ่งในฉบับนี้ Mr. John Laycock ได้กรุณาตอบคำถามเกี่ยวกับวัสดุการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับการสอนการอ่าน EAP นอกจากนี้ ท่านผู้อ่านจะได้แนวความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับ EAP, ESP และ EVP อีกด้วย

ภาษาปริทัศน์จะพยายามเสนอสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อผู้อ่านมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ข้อเสนอแนะหรือข้อติชมจากท่านผู้อ่านจะช่วยปรับปรุงหนังสือของเราให้ดียิ่งขึ้น

บงอร สว่างวิโรธ

สารบัญ

	หน้า
บทบรรณาธิการ	
แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้	
และการอ่านภาษาอังกฤษ	ฉัตรสุตา ทวงพลอย 1
ระดับความสำคัญของข้อความและการอ่าน : ข้อเสนอแนะ	รัชนีโรจน์ กุลธำรง 16
อ่านทำไม อ่านอะไร อ่านอย่างไร	มยุรี สุขวิวัฒน์ 31
ไมโครคอมพิวเตอร์ สื่อใหม่ในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน	
ภาษาอังกฤษแบบเอกัตภาพ	แสงระวี เซาว์ปรีชา 41
บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ	พัชรี ชินธรรมมิตร 48
จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านได้อย่างไร	เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว
	อรอนงค์ หิรัญบุรณะ 63
ทำอะไรจึงจะให้เด็กมีความอยากอ่านภาษาอังกฤษ	เสียงทิพย์ สุขศรี
	สุมลมาลย์ ตมะวิโมกษ์ 83
Newsletter : Teaching Reading in an EAP course	John Laycock 88
สนทนากับอาจารย์มยุรี สุขวิวัฒน์	บั้งอร สว่างวโรรส
	วัฒนวรรณ สงวนเรือง 92
ความเคลื่อนไหวทางวิชาการด้านการสอนภาษา	จันทร์พนิต สุระศิลป์ 105

แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ

นิตรสุดา ดวงพลอย

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านการสอนอ่านภาษาอังกฤษ (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกรย่อ ๆ ว่า “การอ่าน”) คงจะทราบกันดีว่าการสอนอ่านโดยเน้นให้ผู้่านหัดและรู้จักการคาดคะเนอย่างมีแนวทาง (prediction) การเดาความหมายของคำจากเนื้อเรื่อง (context) ตลอดจนการเน้นให้ผู้่านอ่านเพื่อจับใจความ (reading for meaning) แทนที่จะอ่านคำต่อคำ (word by word) นั้นล้วนแล้วแต่เป็นการสอนอ่านที่อิงหลักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) ทั้งสิ้น ศาสตร์ทั้งสองนี้นับวันก็ยิ่งจะยังประโยชน์มหาศาลให้แก่วงการอ่านในแง่มุมที่วงการศึกษามาก่อน บทความนี้จึงเขียนขึ้นเพื่อให้ครูสอนภาษาได้มีโอกาสรู้จักกับทฤษฎีและแนวความคิดทั้งสองนี้พอเป็นสังเขป จุดประสงค์ของบทความนี้ จึงมิใช่เพื่อจะหาคำตอบหรือข้อสรุปว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จะต้องทำอย่างไร หากแต่เพื่อหยิบยกเอาสิ่งที่นักวิชาการได้ค้นคว้ามาเสนอ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อาจจะเป็นแนวทางให้ครูภาษานำไปประยุกต์เป็นแนวปฏิบัติต่อไป

แนวความคิดทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics)

ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา คือ แขนงวิชาซึ่งเกิดจากการผสมผสานของทฤษฎีทางจิตวิทยา และทางภาษาศาสตร์ นักภาษาศาสตร์โดยทั่ว ๆ ไป สนใจศึกษาภาษาเพื่อการศึกษาบริสุทธิ์เท่านั้น

เขาสนใจศึกษาลักษณะของภาษาในแง่ที่ภาษาเป็นระบบ โดยมีมนุษย์เป็นผู้ใช้ภาษามากกว่าที่จะสนใจศึกษาว่า มนุษย์แต่ละคนรู้ภาษา (acquire) ใช้และเข้าใจภาษาได้ด้วยวิธีใดและอย่างไร ดังนั้นนักภาษาศาสตร์จึงมักจะวิเคราะห์และเปรียบเทียบเรื่องเสียง ไวยากรณ์หรือคำศัพท์ในภาษาใดภาษาหนึ่ง หรือศึกษาเปรียบเทียบความเหมือนหรือแตกต่างของภาษา เป็นต้น ส่วนวิชาจิตวิทยานั้น สนใจที่จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรม (behavior) และเงื่อนไข (condition) ซึ่งเป็นตัวกำหนดให้พฤติกรรมการเรียนรู้เกิดขึ้น จะเห็นได้ชัดว่า ศาสตร์ทั้งสองแขนงนี้แยกตัวจากกันอย่างเด็ดขาด เพราะลักษณะความสนใจในเนื้อหาต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามในระหว่างช่วงปี 2493-2502 ก็ปรากฏว่ามีนักจิตวิทยาบางคน ได้เริ่มหันมาสนใจศึกษาทางด้านภาษา และนักภาษาศาสตร์เองก็มีความคิดว่า วิชาจิตวิทยาที่น่าจะมีทฤษฎีและข้อคิดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาภาษาได้ เพราะการใช้ภาษาของมนุษย์ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ซับซ้อน ด้วยเหตุนี้เอง คำว่า Psycholinguistics จึงได้ถูกบัญญัติขึ้น และนักวิชาการของทั้งสองฝ่ายก็ร่วมมือกันศึกษาค้นคว้า โดยยึดเอาทฤษฎีทั้งสองเป็นหลัก

ความเปลี่ยนแปลงในทางบวกอันแรกที่เกิดขึ้นก็คือ การที่ภาษาศาสตร์แนว Chomskian หรือ Transformation-Generative Grammar ซึ่งมี Noam Chomsky เป็นผู้นำ ได้มามีอิทธิพลอย่างมากต่อภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) ผลสะท้อนประการสำคัญที่สุด คือ การเล็งเห็นความสำคัญของความแตกต่างของภาษาใน 2 ระดับ ระดับแรก คือ ภาษาในระดับที่มองเห็นได้ด้วยตา หรือ โครงสร้างผิว (surface structure) และระดับความหมาย (meaning) ซึ่งเกิดจากโครงสร้างลึก (deep หรือ underlying structure) โดยมีกฎไวยากรณ์ (syntax) เป็นตัวเชื่อมโครงสร้างผิวและโครงสร้างลึก ถ้าปราศจากกฎเกณฑ์ทางภาษา ความเข้าใจในภาษาจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่างเช่นเมื่อคำว่า fishes man catches ไม่ได้เรียงให้ถูกต้องตามกฎการลำดับคำของภาษาอังกฤษ คำทั้งสามนี้จะไม่สามารถสื่อความหมายได้ แต่เมื่อคำทั้งสามถูกเรียงให้ถูกต้องตามกฎการเรียงลำดับของภาษาอังกฤษ คือ man catches fishes จึงจะได้ความหมาย นอกจากราก Chomskian Grammar ยังแสดงให้เห็นว่า ความหมายเพียงความหมายเดียว สามารถจะแสดงออกได้ด้วยโครงสร้างผิวที่มากกว่าหนึ่ง เช่น

Tom carried the equipment bag.

The equipment bag was carried by Tom.

จากโครงสร้างผิวทั้งสองนี้ จะเห็นว่า ทั้งสองประโยค^{๕๗}สื่อความหมายเดียวกัน และผู้อ่านที่รู้ภาษาอังกฤษสามารถเข้าใจความหมายเดียวกันซึ่งแสดงออกด้วยรูปประโยคซึ่งต่างกันได้ เนื่องจากผู้อ่าน “อ่าน” ความหมาย โดยมีไวยากรณ์และประสบการณ์ทางด้านภาษาอังกฤษเป็นเครื่องช่วย

นอกจากนี้ การทดลองของ Kolers (1972, 1973) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา ยังทำให้เราเห็นชัดว่าการอ่านคือการอ่านความหมาย Kolers ทำการทดลองโดยให้เด็กที่สามารถใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสได้ (bilingual) อ่านเรื่องซึ่งเขียนด้วยภาษาอังกฤษปนกับภาษาฝรั่งเศส เช่น

*“His horse, followed de deux bassets,
faisait la terre ressonner under its even tread.”*

และให้อ่านข้อเขียนที่เป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน แต่จะเขียนเป็นภาษาฝรั่งเศสทั้งหมด หรือภาษาอังกฤษทั้งหมด จากการเปรียบเทียบเวลาที่เด็กใช้ในการอ่านเรื่องที่ใช้ทั้งสองภาษาปนกัน และภาษาเดียวปรากฏว่า “เวลา” ที่ใช้ในการอ่านไม่แตกต่างกันเลย ถ้าเด็กจำเป็นต้องเปลี่ยนหรือแปลเรื่องที่เขียนโดยใช้สองภาษา (bilingual passage) ให้เป็นเพียงภาษาหนึ่งภาษาใดในขณะที่อ่านก่อนที่จะเข้าใจความหมายได้ เด็กก็ควรจะต้องใช้เวลาในการอ่านเรื่องที่เขียนโดยใช้สองภาษา (bilingual passage) มากกว่า นอกจากนี้ Kolers ยังให้เด็กอ่านเรื่องที่เขียนด้วยสองภาษา และเรื่องที่เขียนด้วยภาษาเดียวทั้ง ๆ ก่อนเริ่มอ่านเขาบอกให้เด็กอ่านอย่างรวดเร็วและถูกต้องที่สุดเท่าที่เด็กจะสามารถทำได้ ผลปรากฏว่า ในขณะที่เด็กอ่านนั้น เด็กได้อ่านคำบางคำผิด โดยการเอาคำอื่นที่มีความหมายเหมือนกันมาแทนที่คำที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง เช่น เด็กอ่าน “door” ในขณะที่คำในเนื้อเรื่องคือ “porte” หรือในทางกลับกัน เป็นต้น และเป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กจะไม่ย้อนกลับมาอ่านให้ถูกต้อง ซึ่ง Kolers สรุปว่า การที่เป็นเช่นนี้ เพราะเด็กอ่านเอาความหมาย โดยไม่จำเป็นต้องอ่านคำแต่ละคำตามตัวเขียน และเนื่องจากการทดลองอันนี้เองที่ทำให้ Kolers สรุปว่า “Reading is only incidentally visual.”

ทั้งนี้แนวความคิดแบบ Chomskian และการทดลองของ Kolers จึงช่วยสนับสนุนข้อสรุปของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ว่า การอ่านที่มีสัมฤทธิ์ผลนั้นต้องเริ่มต้นด้วยความหมาย ไม่ใช่จากการถอดตัวอักษรออกเป็นเสียงก่อนแล้วจึงถึงความหมายอย่างทีนักทฤษฎีการอ่านและนักภาษาศาสตร์ได้เคยคิดกัน (Bloomfield, 1942; Venesky, 1967)

แนวความคิดทางจิตวิทยาต่อการเรียนรู้ภาษาในช่วงแรกนั้นเห็นว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดขึ้นในรูปแบบของการตอบสนองต่อสิ่งเร้า (stimulus – response) เพราะถือว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นการเพาเนิสัย (habit formation) และเน้นการเรียนการสอนภาษาโดยการท่องจำและการเลียนแบบแต่เพียงอย่างเดียว แต่นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาปฏิเสธแนวความคิดนี้ เนื่องจากเน้นการวิเคราะห์ภาษาที่แยกภาษาออกจากความคิด (nonmentalist) โดยสิ้นเชิง ต่อมาแนวความคิดใหม่ทางจิตวิทยา ที่ใช้ศึกษาภาษาและพยายามที่จะอธิบายภาษาในแง่ที่ไม่แยกจากความคิด (mentalist) ได้เข้ามามีอิทธิพลอย่างสูงต่อภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) การศึกษาภายในแง่นี้ คือ ความพยายามในการที่จะทำความเข้าใจกับ “กฎเกณฑ์ทางภาษา” ซึ่งผู้ใช้ภาษาแต่ละคนได้ตั้งสมมติฐานขึ้น และทดลองสมมติฐานของตนโดยใช้ เพื่อที่ว่ากฎเกณฑ์ทางภาษาที่ตนตั้งไว้นั้นถูกต้องและใช้การได้หรือไม่ การเรียนรู้ภาษาด้วยขบวนการนี้ นักจิตวิทยาเชิงภาษาศาสตร์ถือว่า เป็นผลเนื่องมาจากแนวโน้มทางชีววิทยาของมนุษย์ ในการใช้ภาษาซึ่งต่างจากการเรียนภาษาของสัตว์อื่น เช่น นกแก้ว หรือ ลิง เป็นต้น การศึกษาภาษาในแง่นี้เท่ากับว่า นักวิชาการมองเห็นผู้ใช้ภาษา คือ ผู้ใช้ความคิด ดังนั้น ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา จึงมุ่งที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและความคิด ซึ่งหลักการนี้มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษามาก ไม่ว่าภาษานั้นจะเป็นภาษาแม่ หรือภาษาต่างประเทศก็ตาม

Kenneth Goodman (1967, 1971) จึงได้เสนอแบบจำลอง (model) ของการอ่านซึ่งอิงหลักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และถือว่าขบวนการในการอ่านที่เขาเสนอนี้มีความเป็นสากลคือไม่ว่าผู้อ่านจะอ่านภาษาอะไร ขบวนการอ่านจะต้องเป็นไปตามแบบจำลอง (model) นี้ ขบวนการเริ่มต้นด้วยการที่มองเห็น (see) โดยการใช้ตา “มอง” (look) และในขณะที่มองเห็นรับรู้ตัวอักษรนั้น ผู้อ่านจะต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า (prediction) บนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์ในอดีต เพื่อเป็นแกนนำในการเลือกและจับใจความ (sample and select) ขบวนการอ่านนี้จะเกี่ยวเนื่องกันไปเป็นวงจร จนกว่าการอ่านจะสิ้นสุดลง ขบวนการอ่านในลักษณะนี้ จึงถือว่าการอ่าน คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง “ภาษาและความคิด”

แนวความคิดทางจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology)

จะเห็นได้ว่าการศึกษาในแง่ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ให้ความสำคัญต่อความคิดของผู้ใช้ภาษามาก ดังนั้น แขนงวิชา จิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) ซึ่งเห็นว่ามนุษย์คือผู้บริโภคข้อมูล (informavores หรือ consumers of information) จึงได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษาเกี่ยวกับการอ่าน นักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychologist) ไม่เชื่อว่าเราจะสามารถอธิบายทักษะในการใช้ภาษาของมนุษย์ได้ด้วยทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-Response) เพราะการที่มนุษย์สามารถสร้าง (produce) และเข้าใจภาษาได้นั้น ไม่ได้เนื่องมาจากการที่มนุษย์สามารถสร้างเส้นใยเชื่อม S-R ได้เป็นผลสำเร็จ เพราะในโลกของการใช้ภาษาที่แท้จริงนั้น มนุษย์สร้างประโยคที่ใช้ในรูปแบบที่แปลกใหม่ตลอดเวลา และในขณะที่เดียวกันก็สามารถเข้าใจประโยคแปลกใหม่อื่น ๆ ได้เช่นกัน ดังนั้นความเข้าใจภาษาของมนุษย์จึงต้องขึ้นอยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ของภาษา ไม่ใช่การพัฒนาของกิจนิสัย (development of habits) ดังนั้นนักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychologist) จึงสนใจศึกษาลักษณะวิธี (manner) ที่มนุษย์เรียนรู้ ที่ความหมาย เรียบเรียง (organize) เก็บ (store) และดึงเอาความรู้ (retrieve) ที่ได้รับจากการเรียนรู้ออกมาใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเขาสนใจศึกษาลักษณะที่มนุษย์พัฒนาและใช้ภาษา เพราะภาษาเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า เป็นศูนย์กลางของพฤติกรรมทางสมองของมนุษย์ (human mental behavior) หรืออีกนัยหนึ่งภาษา คือเครื่องมือในการคิด นักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychologist) ได้หวั่นและตั้งข้อสงสัยถึงไว้วางใจสำหรับปัญหาข้อข้องใจหลายข้อที่สำคัญ ๆ ของพวกเขาที่เกี่ยวกับเรื่องความรู้ ความเข้าใจของมนุษย์ จะเป็นที่ยึดมั่นถ้าพวกเขาสามารถเข้าใจได้ว่า มนุษย์สามารถเข้าใจภาษาโดยการอ่านได้อย่างไร ดังนั้นพวกเขาจึงหันมาทุ่มเทให้กับการค้นคว้าเรื่องการอ่านอย่างกว้างขวางโดยเน้นศึกษาเรื่อง ลักษณะโครงสร้างความทรงจำ (memory structure) โครงสร้างความรู้ (knowledge structure) การเรียนรู้ (learning) และความเข้าใจ (comprehension) เป็นต้น โดยใช้อ่านเป็นสะพานโยงไปสู่การศึกษาเรื่องนั้น ๆ

นักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychologist) ได้กลับไปค้นคว้าและวิเคราะห์งานวิจัยของผู้อื่นก่อน ๆ และได้พบว่างานทดลองของ Sir Frederik C. Bartlett (1932) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการจำนั้นมีค่าควรแก่การทบทวนอีกครั้งหนึ่ง ผลจากงานวิจัยของ Bartlett

สรุปว่าการอ่านและการไปสู่ความหมายของสิ่งที่อ่าน เป็นขบวนการที่เรียกว่า reconstruction of meaning หรือการสร้างความหมายขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งของตัวผู้อ่านเอง เนื่องจาก Bartlett พบว่า กลุ่มประชากรของเขาจำความคิด (idea) ที่แต่ละคนได้รับจากเรื่องที่อ่าน ไม่ได้จำความหมายตามตัวอักษร (verbatim) ผลการทดลองนั้นดูเผิน ๆ แล้ว ไม่น่าที่จะก่อให้เกิดความตื่นตัวในวงการได้เลย แต่เนื่องจากความสนใจในปัจจุบัน คือ การพยายามทุกวิถีทางที่จะไขข้อข้องใจไปสู่การอ่าน ดังนั้นงานของ Bartlett จึงมีอิทธิพลอย่างมาก โดยเฉพาะข้อสรุปของเขา เพราะ Bartlett เห็นว่า ผู้อ่าน คือ แหล่งที่มา (source) ของความหมาย เนื่องจากผู้อ่านแต่ละคนต่างก็มีประสบการณ์ โลกทัศน์ ตลอดจนความเชื่อ ทัศนคติและอคติที่แตกต่างกันออกไป สิ่งเหล่านี้จะมีบทบาทในขณะที่เราอ่าน Bartlett จึงได้บัญญัติศัพท์ขึ้นมาเพื่อให้มีความหมายครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วว่า “Schema” ดังที่ Neisser (1976) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า

“.....¹ (Schema is) that portion of the entire perceptual cycle which is internal to the perceiver² (reader), modifiable by experience, and somehow specific to what is being perceived”
(p. 54).

ซึ่งหมายความว่า schema นั้นคือส่วนของวงจรประสาทสัมผัสทั้งหมด (ซึ่งได้แก่การสัมผัสรับรู้ทางหู ตา จมูก ปาก) ของผู้รับประสาทสัมผัสนั้น (เช่น ผู้อ่าน) และ schema นี้สามารถที่จะถูกปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงได้โดยประสบการณ์

แนวความคิดเรื่อง Schema นี้ เป็นที่สนใจของ Cognitive Psychologist มาก และได้ตั้งทฤษฎีเรียกว่า Schema Theory ขึ้นซึ่งในที่นี้จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดของทฤษฎี หากแต่จะพูดถึงเฉพาะส่วนที่เป็นประโยชน์ทางการอ่านเพียงสังเขป

ตามหลักการของ Schema Theory นั้น ถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้ (knowledge structure หรือ schema) เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ Schema Theory ตั้งสมมติฐานว่า ความรู้และความจำของมนุษย์ ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะที่เป็นโครงสร้าง (structure) มิใช่หารูปแบบไม่ได้ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ซึ่งก็คือ

1, 2 ในวงเล็บคือส่วนที่ผู้เขียนเพิ่มเติม

schema ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียนนั่นเอง ดังนั้นถ้า schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมากก็เป็นไปได้ที่ผู้อ่านจะไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน นอกจากนี้ schema ยังมีความหมายรวมไปถึงลักษณะโครงสร้างของงานเขียน (Schema of the text) ในลักษณะต่างๆ เช่น นิทาน นิยาย บทบรรยายโวหาร (expository prose) เป็นต้น ซึ่งหมายความว่า ลักษณะโครงสร้างภายในของงานเขียนแต่ละประเภท (genre) ก็ย่อมแตกต่างกันออกไป และแม้แต่งานเขียนประเภทเดียวกันก็สามารถมีโครงสร้างที่ต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนที่เลือกจะให้ความสำคัญแก่ข้อความใด นักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychologist) จึงได้ตั้งสมมติฐานว่าโครงสร้างหรือการเรียบเรียงเนื้อหาของงานเขียน ย่อมจะมีอิทธิพลต่อการอ่านและได้ทำการวิจัยเพื่อพิสูจน์สมมติฐานนี้อย่างกว้างขวาง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค (Discourse Analysis) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์งานเขียนนั้นๆ (Meyer, 1975; Thorndyke, 1977; Marshall and Glock, 1978-1979)

เมื่อกล่าวถึงการวิเคราะห์ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยคนี้ (Discourse Analysis) จำเป็นจะต้องย้อนไปกล่าวถึงงานของนักภาษาศาสตร์อีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากวิธีนี้ถูกคิดค้นขึ้นโดยนักภาษาศาสตร์และมีบทบาทต่อการเรียนการสอนอ่านมาก Discourse Analysis นี้เกิดขึ้นพร้อมๆ กับการกลับมาใหม่อีกครั้งหนึ่งของจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) ในวงการศึกษ ในช่วงประมาณสิบกว่าปีที่ผ่านมานักภาษาศาสตร์บางท่านได้หันมาสนใจศึกษาเรื่องความหมาย (semantics) แทนที่จะจำกัดตนเองอยู่แต่เพียงการศึกษาหน่วยย่อยของภาษา (linguistic units) และไวยากรณ์ (syntax) การที่นักภาษาศาสตร์หันมาศึกษาเรื่องความหมาย (semantics) กันอย่างจริงจังนี้ เท่ากับว่าพวกเขาได้เริ่ม “วิเคราะห์” ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค (discourse level) เช่น บทสนทนา (dialogue) บทความ และ เรื่องสั้น เป็นต้น และมองเห็นภาษาในระดับที่ปรากฏในความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น การวิเคราะห์ภาษาในระดับนี้ ทำให้นักภาษาศาสตร์มองเห็นความสัมพันธ์และความสำคัญของส่วนประกอบต่างๆ ของงานเขียนต่อความหมายทั้งหมดของงานเขียนชิ้นใดชิ้นหนึ่ง นอกจากนี้การวิเคราะห์ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค (Discourse Analysis) ยังทำให้นักภาษาศาสตร์ ได้เริ่มเห็นความจริงที่ว่า ข้อความต่างๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็น discourse นั้น มีระดับความสำคัญ (prominence) ที่ไม่เท่าเทียมกัน นั่นคือ โครงสร้างของภาษา (ไม่ว่าจะเป็นภาษาเขียนหรือภาษาพูด) จะ

ประกอบขึ้นด้วย เนื้อหาสำคัญที่เป็นแกนกลาง (main line) และเนื้อหาที่เป็นส่วนประกอบ (supporting information) (Grimes, 1975; van Dijk and, Kintsch, 1977; Longacre, in press) ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แนวความคิดนี้ได้มาเสริมความคิดทาง Schema Theory โดยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของโครงสร้างของงานเขียนมากยิ่งขึ้น

สำหรับผู้สนใจใคร่ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับ Schema Theory ขอให้อ่านงานเขียนของ Neisser (1976) เป็นหลัก และอ่านงานของผู้อื่นเช่น Rumelhart และ Ortony (1977) และ Spiro (1977) เป็นต้นต่อไป

สรุปแล้วแนวความคิดของ Schema Theory นี้มองการอ่านว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง “ผู้อ่านและงานเขียน” ซึ่งเป็นคำกล่าวที่สนับสนุนและกลมกลืนกับความคิดของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ว่า การอ่าน คือ ความสัมพันธ์ระหว่าง “ภาษาและความคิด”

แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาและจิตวิทยาการเรียนรู้มีบทบาทอย่างไรต่อการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ตามหลักการในการอ่านที่ Goodman กล่าวถึงนั้น เขาอธิบายถึงผู้อ่านที่ประสบผลสำเร็จในการอ่านแล้ว (fluent or proficient reader) แต่สำหรับนักเรียนไทยที่อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศหลักการอ่านอิงภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) จะสามารถให้ข้อเสนอแนะหรือแนวทางอะไรได้บ้าง ดังจะอธิบายต่อไป

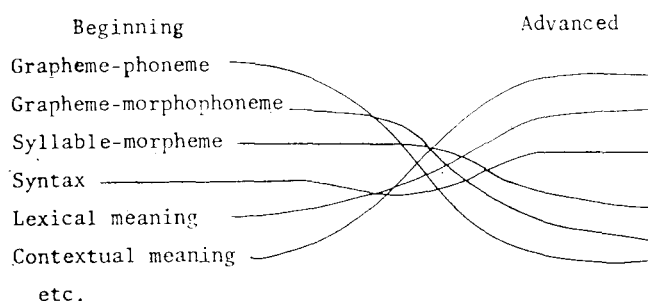
จากข้อความที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดข้างต้น ผู้อ่านจะเห็นได้ว่า การอ่านที่จะประสบผลสำเร็จนั้น ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (linguistic knowledge)
2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่างๆ (schema) ซึ่งหมายรวมไปถึงความรู้ และความพร้อมในเนื้อหาของผู้อ่านต่อสิ่งที่อ่าน (conceptual readiness)
3. ความสมบูรณ์ในตนเองของเนื้อเรื่อง หรืองานเขียนนั้นๆ (conceptual or semantic completeness)

4. โครงสร้างของงานเขียน (text schema)

สิ่งแรกที่ครูภาษามองเห็นและถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ก็คือ ความรู้ทางภาษานั้นเอง Coady (1979) กล่าวว่าความรู้ทางภาษาในระดับต่าง ๆ กัน คือ ตั้งแต่ระดับที่มองเห็นได้ด้วยตา (concrete) อันได้แก่ความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและคำ จนถึงระดับที่มองด้วยตาไม่เห็น (abstract) คือ ระดับการจับความหมายนี้เป็นส่วนสำคัญในการอ่าน และผู้อ่านจะพัฒนาไปตามขั้นตอนดังแผนภูมิข้างล่างนี้ (Shuy, 1975)

PROCESS STRATEGIES

ในขั้นเริ่มแรกนั้น ผู้เริ่มอ่าน (ก้านซ้าย) จะต้องฟังภาษาในระดับ concrete มาก โดยจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของคำแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านเพิ่มขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้ว (advanced reader) จะสามารถอ่านเอาความหมายได้เลย

Goodman (1971) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนอ่านภาษาที่สองนั้นจะง่ายสำหรับผู้รู้หนังสือในภาษาแม่ของตนแล้ว และดูเหมือนว่าประสบการณ์ของครูสอนภาษาก็สนับสนุนคำกล่าวนี้ (Coady, 1979) เช่น ผู้อ่านที่เคยอ่านภาษาแม่ในระบบพยัญชนะ (alphabetical language) มาแล้ว ไม่จำเป็นต้องเรียนหลักการอ่านในระบบนี้อีกเมื่อเรียนภาษาที่สอง แต่อย่างไรก็ตาม Yorio (1971) ได้ชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จในการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับความชำนาญ (proficiency) ในภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ของผู้อ่าน เพราะการคาดการณ์ล่วงหน้า (prediction) หรือการเดาในขณะที่อ่านจะเป็นไปได้ยาก ถ้าผู้อ่านไม่มีความรู้ในภาษาที่อ่านอย่าง

เพียงพอ นอกจากนั้นขณะที่ผู้อ่านอ่าน เขาจะต้องนึกทวนคำที่อ่านผ่านไปแล้ว ซึ่งอาจจะเป็นคำที่ไม่เคยเห็นมาก่อน และโยงเข้ากับคำที่กำลังอ่านอยู่ การอ่านในลักษณะนี้เกินขีดความสามารถของความทรงจำ (short-term memory span) เพราะฉะนั้นผู้อ่านจะลืมคำที่เพิ่งอ่านผ่านไป การอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นไปอย่างเชื่องช้าและไม่ต่อเนื่อง และความเข้าใจจะไม่เกิดขึ้น ซึ่งสาเหตุใหญ่เนื่องมาจากผู้อ่านขาดความรู้หรือความชำนาญทางภาษานั้นเอง

แต่อย่างไรก็ตาม Coady (1979) ได้ให้ข้อสังเกตว่ามีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่มีความรู้ภาษาอังกฤษดี แต่ไม่ประสบผลสำเร็จในการอ่าน ซึ่งอันนี้แสดงให้เห็นว่า ปัญหาสำหรับนักเรียนที่อ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นแบ่งออกได้เป็น 2 อย่าง คือ ปัญหาในการอ่าน และปัญหาทางภาษา เขาได้ข้อสังเกตที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะในการเรียนอ่านนั้นครูผู้สอนใช้เวลาส่วนใหญ่หมดไปในการทำแบบฝึกหัดท้ายบท และใช้เวลาเพียง 10-15 นาทีในการอ่านอย่างจริงจัง ๆ จัง ๆ ถ้าเราลองมองกลับมาดูการเรียนการสอนอ่านภาษาต่างประเทศแก่นักเรียนไทยดูบ้าง เราก็จะพบว่าการเรียนการสอนอ่านเป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ เวลาส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการทำแบบฝึกหัดต่าง ๆ ซึ่งจุดประสงค์หลักก็คือ เพื่อทดสอบความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน และในขณะที่ทำแบบฝึกหัดมากมายนั้นเอง นักเรียนเกิดความเข้าใจผิด ๆ คิดว่าการอ่านนั้นคือการที่จะต้องอ่านทุกคำ เพื่อที่จะสามารถตอบคำถามท้ายบทได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นในขณะที่อ่าน เขา “จำเป็น” ต้องรู้ศัพท์หมด *ทุกคำ* ไม่ว่าคำนั้นจะมีความสำคัญมากน้อยเพียงใด ต่อเนื้อเรื่องและความเข้าใจ และที่ฟังก็คือพจนานุกรม เพราะฉะนั้นขบวนการของการอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นไปอย่างเชื่องช้าและไม่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากขบวนการของการอ่าน (reading process) ไม่ต่อเนื่อง นักเรียนไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมหาวิทยาลัย ควรจะได้รับการถ่ายทอดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการอ่านให้ถูกต้อง นักเรียนควรที่จะได้รับการสอนและปลูกฝังความเชื่อใหม่ว่า การอ่านนั้น คือ การอ่านเพื่อความหมาย (reading for meaning) และขณะที่อ่านผู้อ่านไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำที่อ่าน เพราะระดับความสำคัญของข้อความนั้นไม่เหมือนกัน และผู้อ่านสามารถใช้ประสบการณ์ ตลอดจนความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนมา (schema) และเนื้อหา (context) ในเรื่อง เพื่อการเดาความหมายของคำบางคำได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพจนานุกรมในทุกโอกาส นอกจากนี้นักเรียนควรจะทราบว่า การอ่านนั้นสามารถทำได้ในหลาย

{รูปแบบแล้วแต่จุดประสงค์ในการอ่านข้อเขียนแต่ละชั้น โดยทั่ว ๆ ไปแล้วทักษะในการอ่านแบ่งออกได้เป็น 4 แบบ คือ

1. การอ่านแบบที่เรียกว่า skimming คือ การอ่านแบบเปิดผ่านไปเร็ว ๆ โดยปกติการอ่านแบบนี้ ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายหรือคำถามที่ต้องการคำตอบเฉพาะเจาะจง สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในใจแล้ว การอ่านในลักษณะนี้ผู้อ่านต้องรู้จักใช้ ชื่อเรื่อง และหัวข้อใหญ่ ย่อให้เป็นประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตาม การอ่านแบบนี้เมื่อลองทำครั้งแรก ๆ จะรู้สึกว่ายาก เนื่องจาก การอ่านเป็นทักษะ เพราะฉะนั้นจึงต้องการการฝึกฝน คือ ต้องอ่านแบบนี้ให้บ่อยและมากขึ้นนั่นเอง ในระยะเริ่มต้นนี้ ครูควรจะเป็นผู้ช่วยชี้แนะว่านักเรียนควรจะต้องคำถามอะไรไว้ในใจก่อนการเริ่มอ่าน และควรจะใช้อะไรเป็นหลักในการที่จะช่วยให้การอ่านแบบนี้ดำเนินต่อไปได้ หลังจากการฝึกฝนแล้ว นักเรียนจะพบว่าเริ่มรู้จักการใช้การคาดคะเน (prediction) การเลือกจับใจความและหลังจากนั้นจะพบว่าตนเองสามารถอ่านได้เร็วขึ้น

2. การอ่านแบบ scanning การอ่านแบบนี้ต่างจากการอ่านแบบแรกตรงที่ว่าจุดประสงค์ของการอ่านต้องการข้อมูลเฉพาะเจาะจงมากกว่าแบบแรก เช่น วันที่ ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น การอ่านแบบนี้ครูควรจะสอนให้นักเรียนใช้ตัวเลข ตัวอักษรที่เป็นตัวใหญ่ (capitalized word) หรือวลีสั้น ๆ ที่มีคำสำคัญอยู่ด้วยให้เป็นประโยชน์นอกเหนือจากเทคนิคในข้อแรก ในการหัดอ่านขั้นแรกแบบ skim และ scan นี้ ครูจำเป็นต้องเลือกบทเรียนที่สมจริง และนักเรียนสามารถใช้ประโยชน์ของการอ่านทั้งสองแบบนี้ได้อย่างชัดเจน เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์ หน้าข่าวกีฬา รายการอาหารหรือหน้าโฆษณา เป็นต้น

จากการได้ฝึกอ่านทั้งสองแบบนี้ จะทำให้นักเรียนทราบว่า การอ่านให้ได้ใจความตามจุดประสงค์ที่ต้องการนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญ และสามารถทำได้โดยไม่จำเป็นต้องอ่านแบบคำต่อคำ แต่ด้วยการรู้จักเลือกจับใจความ (sample and select)

3. การอ่านเอารายละเอียด (thorough reading) การอ่านแบบนี้คือการอ่านเมื่อผู้อ่านต้องการที่จะเข้าใจความหมายทั้งหมดของผู้เขียน ทั้งจุดใหญ่ใจความและรายละเอียดปลีกย่อย การอ่านแบบนี้ คือ ทักษะการอ่านที่การเรียนการสอนอ่านทั่ว ๆ ไป เน้นหนักกันมาก และจุดอ่อนของการสอนอ่านก็ดูเหมือนจะอยู่ตรงนั่นเอง คือ การให้ความสำคัญกับการอ่านแบบคำต่อคำ เป็น

การเน้นการอ่านเอารายละเอียดปลีกย่อยจนเกินไป จนเรามองข้ามความจริงไปว่า ในการถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นข้อความนั้น ผู้เขียนเองก็ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ข้อความที่เขาเขียนในระดับเดียวกัน และการอ่านเอารายละเอียดนั้นไม่จำเป็นเสมอไป ทั้งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและลักษณะของงานเขียนนั้น ๆ ประเภทของงานเขียนที่ต้องการการอ่านเอารายละเอียดมักจะได้แก่รายงานการวิจัยและตำราเรียน เป็นต้น ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้มีได้หมายความว่า การอ่านเอารายละเอียดจะเป็นทักษะการอ่านที่ไม่จำเป็น หรือไม่ควรรสอน หากแต่ต้องการจะชี้ให้เห็นว่า การเน้นการสอนอ่านแบบเอารายละเอียดแต่เพียงอย่างเดียวนั้น อาจทำให้ผู้อ่านไม่ได้รับประโยชน์เท่าที่ควรในการอ่านงานเขียนซึ่งมีมากมายหลายประเภท ดังนั้นนักเรียนควรจะเข้าใจจุดประสงค์ที่แท้จริงของการอ่านหนังสือ ว่าหนังสือต่างประเภทกัน และวัตถุประสงค์ในการอ่านที่ต่างกัน จะต้องการทักษะในการอ่านที่ต่างกันด้วย

4. การอ่านเชิงวิจารณ์ (critical reading) การอ่านแบบนี้เป็นทักษะการอ่านระดับสูงสุด คือ ผู้อ่านสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นต่อสิ่งที่ตนอ่านไปแล้วได้ เหมือนดังหนึ่งอ่านหนังสือในภาษาแม่ของตน เช่น ใช้เหตุผลต่อรองกับสิ่งที่ปรากฏในข้อเขียนนั้นว่า ผู้อ่านเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือว่าจากประสบการณ์ที่มีมานับสนุนข้อโต้แย้งของผู้เขียนงานชิ้นนั้น ๆ หรือไม่ เป็นต้น การที่จะฝึกนักเรียนให้มีโอกาสใช้เหตุผลประกอบการอ่าน ก็คือการเปิดโอกาสให้มีการโต้เถียง (discussion) หลังจากอ่านข้อเขียนชิ้นใดชิ้นหนึ่งแล้ว แต่โดยปกติแล้วในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศนั้น นักเรียนมักไม่ค่อยมีโอกาสดำเนินการใช้ความคิดประกอบการอ่านเท่าใดนัก ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า มัวแต่พะวงกับการอ่านตามตัวอักษรแต่เพียงอย่างเดียว และบทเรียนเองก็มักจะไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ ดังนั้น การอ่านจึงมักจะเป็นการเชื่อความคิดของผู้อื่นเสียเป็นส่วนใหญ่

เมื่อพูดถึงตัวผู้อ่านแล้ว ก็จำเป็นที่จะต้องพูดถึงงานเขียน (Text) ที่ผู้อ่านอ่าน เนื่องจากการวิเคราะห์ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค (Discourse Analysis) และ Schema Theory ทำให้เราทราบว่างานเขียนแต่ละชิ้นแต่ละประเภทนั้นมีโครงสร้างที่ต่างกัน ดังนั้นลักษณะโครงสร้างของงานเขียนจึงมีอิทธิพลต่อการอ่านด้วย โดยปกติแล้วเมื่อใดก็ตามที่การอ่านล้มเหลว ครมก็จะคิดแต่เพียงว่าเป็นเพราะคนอ่านอ่านไม่เก่ง หรือความรู้ภาษาอังกฤษไม่ดีพอ โดยที่ลืมนึกไปว่า สิ่งที่สามารถทำให้การอ่านล้มเหลวได้ก็คือ สิ่งที่นักเรียนอ่านนั่นเอง แนวความคิด

ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่าความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่เรารอ่านไม่มีเนื้อความสมบูรณ์ในตัวเอง (conceptually complete) ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน (conceptual readiness) มาก ซึ่งก็คือส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้ (schema) นั้นเอง ผู้อ่านจึงจะสามารถเข้าใจเรื่องราวได้ นอกจากนั้นงานเขียนของแต่ละบุคคลย่อมจะสะท้อนความเชื่อตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนออกมาทางตัวหนังสือ ดังนั้นถ้างานเขียนชิ้นใดเสนอเรื่องราวที่ผิดแผกไปจากวัฒนธรรมและความเชื่อก่อนเดิมของผู้อ่าน การอ่านก็อาจจะประสบผลสำเร็จได้ยาก เนื่องจาก schema ของผู้เขียนและผู้อ่านไม่สามารถกลมกลืนกันได้ ดังนั้น เรื่องราวหรือบทเรียนที่ครูเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่าน จึงควรที่จะเป็นเรื่องที่ผู้เขียนมีความสมบูรณ์ชัดเจน อยู่ในระดับที่นักเรียนสามารถทำความเข้าใจได้ และครูควรจะทำหน้าที่เชื่อมช่องว่างระหว่างนักเรียนและบทเรียน ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ในกรณีที่บทเรียนสะท้อนวัฒนธรรมซึ่งต่างไปจากวัฒนธรรมของนักเรียน โดยครูควรมีบทเรียนนำเพื่อเข้าสู่บทเรียนจริง เพื่อเป็นการเตรียมให้นักเรียนมีความพร้อมพอที่จะอ่านเรื่องราวนั้น ๆ ได้

นอกจากนี้ โครงสร้างของงานเขียนซึ่งเป็นตัวแทนโครงสร้างทางความคิดและตรรกวิทยา (logic) ก็มีบทบาทต่อการอ่านเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น บทบรรยายโวหาร (expository prose) ในภาษาอังกฤษนั้น การดำเนินเรื่องราวจะเป็นไปในแนวเส้นตรง (linear development) เป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ผู้เขียนมักจะเสนอความคิดเห็นกว้าง ๆ ก่อนแล้วจึงทะลอมเข้าสู่ใจความสำคัญ หรืออาจจะเป็นไปในทางตรงกันข้าม คือ พูดถึงใจความสำคัญก่อนแล้วจึงอธิบายขยายความนั้น ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องตามขั้นตอนไม่วกวน (Kaplan, 1966) ดังนั้นนักเรียนควรที่จะได้มีโอกาสทำความเข้าใจ และความคุ้นเคยกับโครงสร้างทางความคิดของชาวตะวันตก นอกจากนี้ นักเรียนควรจะได้รับฝึกให้รู้จักใช้ประโยชน์ของ ชื่อเรื่อง บทนำ หัวข้อเรื่องใหญ่ เรื่องย่อย และบทสรุป เป็นต้น เพื่อช่วยในการเรียบเรียงและติดตามความคิดของผู้เขียน เพราะวิธีการรวบรวมและเรียบเรียงภาษาในลักษณะเหล่านี้ (language convention) ทำให้ผู้อ่านสามารถจับได้ว่าผู้เขียนรวบรวมและเรียบเรียงความคิดอย่างไร ซึ่งจะเป็นเครื่องมือในการช่วยเสริมการทำความเข้าใจและการจำเรื่องราวเหล่านั้น ๆ ได้

ข้อสรุป

การศึกษาภาษาและการอ่านของนักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา และจิตวิทยาการเรียนรู้นั้นแตกต่างออกไปจากแง่มุมที่นักวิชาการทางการอ่านเคยศึกษามาก่อน ศาสตร์ทั้งสองแขนงนี้ยอมรับว่า ขบวนการอ่านเป็นพฤติกรรมขั้นสูงที่ซับซ้อนของมนุษย์ แม้ว่าการศึกษาและค้นคว้าทางการอ่านนั้นจะได้ดำเนินมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม แต่ทิศทางของการศึกษาค้นคว้าที่ยังประโยชน์ให้แก่วงการอย่างจริงจังก็เพิ่งจะเริ่มเมื่อศาสตร์ทั้งสองแขนงนี้ได้เข้ามามีบทบาท แต่ทว่าก็ยังมีความอีกหลายคำถาม ที่ยังอยู่ในใจของนักวิชาการเหล่านี้ ซึ่งถ้าพวกเขาตอบได้ ก็จะเป็นหนทางไปสู่ความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งก็ย่อมเป็นประโยชน์ต่อการการเรียนการสอนอ่านอย่างแน่นอน

หนังสืออ้างอิง

- Anderson, R.C. "The Notion of Schemata and the Educational Enterprise: General Discussion of the Conference." In R.C. Anderson, R.J. Spiro, and W.E. Montague (Eds.), *Schooling and the Acquisition of Knowledge*. (Erlbaum, 1977).
- Bartlett, F.C. *Remembering: A Study in Experimental and Social Psychology*. Cambridge Press, 1932.
- Bloomfield, L. "Linguistics and Reading." *Elementary English*, 19 (1942), 125-130; 183-186.
- Clarke, M.A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in The ESL Reading Class." In R. Mackay, B. Barkman, and R.R. Jordan (Eds.), *Reading In A Second Language*. (Newbury House, 1979).
- Coady, J. "A Psycholinguistic Model of the ESL Reader." In R. Mackey, B. Barkman and R.R. Jordan (Eds.), *Reading In A Second Language*. (Newbury House; 1979).
- Gibson, E.J. "The Ontogeny of Reading." *American Psychologist*, 25 (1970), 136-143
- Goodman, K. "Reading: A Psycholinguistic Guessing Game." *Journal of the Reading Specialists*, 6 (1967), 126-135.
- "Psycholinguistic Universals in the Reading Process." in P. Pimsleur and T. Quinn (Eds.), *The Psychology of Second Language Learning*. (Cambridge University Press, 1971).

- Grimes, J. *The Thread of Discourse*. Mouton and Company, 1975.
- Kaplan, R.B. "Cultural Thought Patterns in Intercultural Education." *Language Learning*, 16 (1966), 1-20
- Kolers, Paul A. "Experiments in Reading." *Scientific American*, (1972), 227, 84-91.
- "Three Stages of Reading." In F. Smith (Ed.), *Psycholinguistics and Reading*. (Holt, Rinehart and Winston, 1973).
- "Reading is Only Incidentally Visual." In K.S. Goodman and J.T. Fleming (Eds.), *Psycholinguistics and the Teaching of Reading*. (IRA, 1977).
- Longacre, R.E. *The Grammar of Discourse : National and Surface Structure*. In press
- Marshall, N. and M.D. Glock. "Comprehension of Connected Discourse : A Study into the Relationships Between the Structure of Text and Information Recalled." *Reading Research Quarterly*, 1 (1978-1979), 10-56.
- Meyer, B.J.F. *The Organization of Prose and Its Effects on Memory*. North Holland Publishing Company, 1975.
- Neisser, U. *Cognition and Reality : Principles and Implications of Cognitive Psychology*. W.H. Freeman and Company, 1976
- Rumelhart, D.E. and A. Ortony. "The Representation of Knowledge in Memory." In R.C. Anderson, R.J. Spiro, and W.E. Montague (Eds.), *Schooling and the Acquisition of Knowledge*. (Erlbaum, 1977).
- Shuy, R. Talk given at Ohio University on April 24, 1975.
- Thorndyke, P.W. "Cognitive Structures in Comprehension and Memory of Narrative Discourse." *Cognitive Psychology*, 9 (1977), 77-110.
- Venezky, R.L. "English Orthography : Its Graphical Structure and Its Relation to Sound." *Reading Research Quarterly*, 2 (1967) 75-106.
- Yorio, C.A. "Some Sources of Reading Problems for Foreign Language Learners." *Language Learning*, 21 (1971), 107-115
- van Dijk, T. and W. Kintsch. "Cognitive Psychology and Discourse : Recalling and Summarizing Stories." In W.U. Dressler (Ed.) *Trends in Text Linguistics*. (De Gruyter, 1977).

ระดับความสำคัญของข้อความและการอ่าน: ข้อเสนอแนะ

รพีพร ไรจน์ กุลธำรง

บทนำ

ระดับความสำคัญของข้อความในที่นี้หมายถึง ระดับความสำคัญ (prominence) ของข้อความ (information) ที่ปรากฏอยู่ในภาษาในระดับที่สูงกว่าประโยค (discourse) และเมื่อกล่าวถึงคำว่า “discourse” แล้วจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้คำนิยามของคำว่า “discourse” ที่จะใช้ในบทความชิ้นนี้เพื่อป้องกันความสับสนซึ่งอาจจะเกิดขึ้นได้ เนื่องจากคำคำนี้มีผู้ใช้กันแพร่หลาย โดยให้ความหมายแตกต่างกันไป

“Discourse” หมายถึงภาษาซึ่งใช้ในระดับที่สูงกว่าประโยค ภาษาระดับนี้อยู่ในรูปต่างๆ เช่น อยู่ในรูปของจดหมาย บทความ นิทาน นิยาย ตำราทำกับข้าว และสุนทรพจน์ เหล่านี้จัดเป็นภาษาที่ใช้ในลักษณะที่ไม่มีการโต้ตอบกับคนอื่น (monologue) แต่คำว่า “discourse” ยังครอบคลุมไปถึงภาษาที่ใช้ในลักษณะที่มีการโต้ตอบกัน (dialogue) เช่น การสนทนากันระหว่างคนสองคนขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าลักษณะภาษาที่ใช้เขียนตำราทำกับข้าวกับลักษณะภาษาที่คนสองคนใช้พูดโต้ตอบกันนั้นแตกต่างกัน นักภาษาศาสตร์บางกลุ่มหันมาสนใจศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ภาษาในระดับ “discourse” เพราะเห็นว่าเป็นภาษาในระดับที่เราใช้ในการสื่อสารซึ่งกันและกัน นักภาษาศาสตร์บางกลุ่มให้ขอบเขตของการวิเคราะห์ “discourse” รวมไปถึงท่าทางที่เราใช้ในการสื่อสาร นั่นคือนอกจากจะให้ความสำคัญต่อภาษาที่ใช้แล้วยังให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบอื่นที่เราใช้ในการสื่อสารอีกด้วย เช่น การแสดงออกทางสีหน้า การวางมือ เป็นต้น

จะเห็นว่าขอบเขตของ “discourse” กว้างมากจนอาจจะเรียกได้ว่าการศึกษา “discourse” เป็นการศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ในการสื่อสารซึ่งกันและกัน สำหรับขอบเขตของ “discourse” ในบทความนี้มีเพียงภาษาซึ่งใช้ในระดับที่สูงกว่าประโยค และมีลักษณะเป็นภาษาที่ใช้โดยไม่มีการ

โต้ตอบ (monologue) คำว่า “discourse analysis” ในที่นี้ไม่ได้มีความหมายแต่เพียงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคซึ่งปรากฏให้เห็นในรูปของคำวลีที่เรียกกันว่า “cohesion” เช่น คำว่า furthermore, but, in the beginning, shortly, because of หรือ according to ซึ่งใช้เชื่อมประโยคเท่านั้น “Discourse analysis” ในที่นี้คือข้อถกเถียงหนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันในหมู่นักภาษาศาสตร์ชาวยุโรปว่า “Textlinguistics”

นักภาษาศาสตร์กลุ่ม “discourse analysis” หรือ “textlinguistics” นี้ศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ “discourse” ในภาษาต่าง ๆ พบว่าส่วนประกอบของ “discourse” ไม่ได้มีแต่เพียงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคซึ่งปรากฏให้เห็นในรูปของคำหรือวลี (cohesion) เท่านั้น ส่วนประกอบอีกส่วนหนึ่ง คือ ระดับความสำคัญของข้อความ (information) ใน “discourse” นั้นก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่า “cohesion” ระดับความสำคัญของข้อความนี้เรียกว่า “prominence” ข้อความต่าง ๆ ใน “discourse” มีความสำคัญไม่เท่ากันมากบ้าง น้อยบ้าง ข้อความซึ่งมีความสำคัญน้อยมีไว้เพื่อเสริมหรือเน้นข้อความที่สำคัญเพื่อให้ผู้อ่านอ่าน “discourse” นั้น ๆ ได้อย่างรู้ความหมาย รู้ว่าข้อความใดสำคัญเป็นหัวข้อเรื่อง ข้อความใดเป็นเพียงส่วนประกอบ ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการติดตามเรื่องเพื่อให้เกิดความเข้าใจตามไปด้วย โดยที่รู้ว่าตนกำลังอ่านอะไรอยู่ Longacre (1976:10) กล่าวว่า

“A discourse must not only have cohesion but prominence. If all parts of a discourse are equally prominent, total unintelligibility results. The result is like being presented with a piece of black paper and being told, ‘This is a picture of black camel crossing black sands at midnight.’”

หรืออีกนัยหนึ่ง ถ้าเปรียบว่า “discourse” เป็นภาพ ๆ หนึ่งข้อความ (information) ต่าง ๆ ใน discourse ก็จะเป็นสีสรรต่าง ๆ ซึ่งทำให้ภาพนั้นเป็นภาพขึ้นมา คนดูก็จะรู้ว่าเป็นภาพอะไร หรือว่าเขากำลังดูอะไรอยู่ หากภาพนั้นเป็นสีคำหมดหรือเป็นสีเขียวหมดทั้งภาพ เราจะบอกได้อย่างไรว่าภาพนั้นเป็นภาพอะไร

บทความนี้ได้เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์จะลงล้างความสำคัญของ cohesion หากแต่เป็นการรวบรวมข้อสรุปและทฤษฎีทาง “discourse analysis” ซึ่งเกี่ยวกับระดับความสำคัญ

ของข้อความ หรือ “prominence” นั้นเอง จุดประสงค์ของบทความนี้ก็เพื่อเสนอว่าในเมื่อการค้นคว้าทาง “discourse analysis” ได้พบว่า “prominence” ก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า “cohesion” ความรู้เกี่ยวกับ “prominence” ก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่านหรือการสอนการอ่านพอ ๆ กับที่ความรู้เกี่ยวกับ “cohesion” เคยให้ประโยชน์มาแล้ว เมื่อผู้อ่านหรือนักเรียนได้รับการชี้แนะเกี่ยวกับทั้งสองสิ่งนี้แล้ว นอกจากจะทำให้รู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างประโยคทั้งในระดับประโยคและระดับย่อหน้าแล้ว ยังจะทำให้รู้ว่าข้อความ (information) ใน “discourse” อันใดมีความสำคัญ ข้อความใดเป็นเพียงส่วนประกอบ หรือแม้กระทั่งเพราะเหตุใดผู้เขียนหรือผู้พูดจึงใส่ข้อความนั้นลงไว้ใน “discourse” ของตน

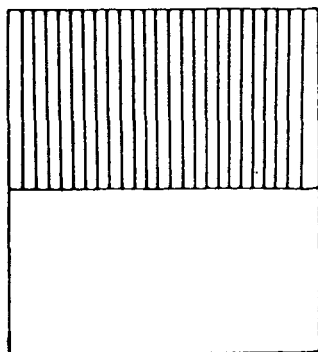
บทความนี้จะแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. “Prominence” คืออะไร
2. ทำไม “discourse” จึงต้องมี “prominence”
3. “verb structure” กับ “prominence”

1. Prominence คืออะไร

ระดับความสำคัญของข้อความ หรือ “prominence” ที่จะกล่าวถึงพอเป็นสังเขปในบทความนี้จะอยู่ในลักษณะภาษาที่อยู่ในโครงสร้างผิว (surface structure) หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นภาษาในระดับที่มองเห็นได้ด้วยตา ข้อความเหล่านี้ปรากฏอยู่ในรูปของคำหรือประโยค เป็นต้น บทความนี้จะยังไม่กล่าวถึง “prominence” ที่อยู่ในโครงสร้างลึก (deep structure)

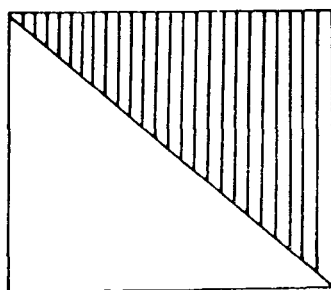
ในระยะเบื้องต้นการพูดถึงสิ่งที่มองเห็นได้ด้วยตาเป็นสิ่งที่ควรกล่าวถึงก่อนที่จะนำสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยตามาเกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งซึ่งจำเป็นต้องกล่าวถึงคือความสัมพันธ์ระหว่าง “surface structure” กับ “deep structure” โครงสร้างทั้งสองนี้ไม่ได้อยู่ในลักษณะที่แบ่งได้ว่าระดับความตื้นเท่านั้นของ “surface structure” และระดับความลึกนั้นเป็นของ “deep structure” (dichotomy) โครงสร้างทั้งสองนี้เกี่ยวข้องและปะปนกันจนแยกระดับความตื้นลึกออกเป็นสองส่วนไม่ได้ (polarity) เราไม่สามารถกำหนดลงไปได้ว่า “surface structure” ลึกลงไปไ้มากเท่าไร และ “deep structure” จะมีระยะใกล้พื้นผิวได้มากเพียงไร (Longacre 1980–1982) โปรดดู ภาพที่ 1 และ 2 ซึ่งวาดขึ้นพอเป็นสังเขป

DEEP STRUCTURE

ภาพที่ 1 surface structure และ deep structure ในลักษณะที่ระดับความตื้นลึกแยกออกจากกันเลย (dichotomy)

SURFACE STRUCTURE

DEEP STRUCTURE

ภาพที่ 2 surface structure และ deep structure ในลักษณะที่ระดับความตื้นลึกปะปนกันอยู่ (polarity)

Joseph Grimes (1975) นักภาษาศาสตร์ผู้หนึ่งซึ่งค้นคว้าและวิจัย “discourse” ในภาษาต่าง ๆ เป็นจำนวนมากพบว่า ข้อความ (information) ที่ปรากฏใน “surface structure” ของ “discourse” นั้นมีลักษณะไม่เหมือนกัน ความแตกต่างของโครงสร้างของภาษาที่ใช้เรามองเห็นได้ชัดเจนและมีลักษณะเป็นระบบในแต่ละภาษา ดังนั้นการแบ่งประเภทของข้อความ (information) เหล่านี้ย่อมจะมีประโยชน์ในการวิเคราะห์ “discourse” อย่างยิ่ง Grimes (1975) ใช้ “narrative discourse” ในการวิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่เพราะเห็นว่าความแตกต่างของโครงสร้างของภาษาในข้อความ (information) ประเภทต่าง ๆ นั้นเห็นได้ชัดเจนที่สุด เขาแบ่งประเภทของข้อความ (information) โดยดูจากลักษณะภาษาที่ใช้เฉพาะในข้อความประเภทหนึ่ง ๆ ในที่นี้จะกล่าวถึงโดยสังเขปได้ดังนี้

1. “events” หมายถึงข้อความที่กล่าวถึง การกระทำของคน สัตว์ หรือสิ่งของ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับเค้าโครงของเรื่อง (plot structure) Grimes (1975 : 48) พบว่าลักษณะภาษา (form) ที่ใช้ในข้อความประเภทนี้ คือ คำกริยาสำคัญซึ่งมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง (independent verbs) ภาษาหลายภาษาใช้คำกริยานี้บรรยายข้อความที่เป็นการกระทำ (action)

2. “participants” หมายถึงข้อความที่บอกให้รู้ว่าใคร (สิ่งมีชีวิต) อะไร (สิ่งไม่มีชีวิต) มีส่วนเกี่ยวข้องใน “event” แต่ละอย่าง ข้อความที่เป็น “participants” นี้ส่วนใหญ่เป็นคำนามและสรรพนาม

3. “non-events” หมายถึงข้อความที่ไม่ได้กล่าวถึงการกระทำของใครหรืออะไร เป็นข้อความที่ใช้ประกอบเท่านั้น โดยแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

3.1 “setting” หมายถึงข้อความที่บอกสถานที่ เวลา และสถานการณ์ที่ “event” หนึ่ง ๆ เกิดขึ้น โครงสร้างของภาษาที่ใช้ เช่น ข้อความต่อไปนี้

(a) on a tree (สถานที่)

(b) T’ was the eighteenth of April in seventy-five (เวลา)

(c) (while) the ancestors were making beer (สถานการณ์)

3.2 “background” หมายถึงข้อความที่อธิบายเสริม “event” ภาษาส่วนใหญ่ มักใช้คำประเภท because, therefore เป็น “background” ในการอธิบายความ (explanation)

3.3 “evaluations” หมายถึงข้อความซึ่งผู้พูดหรือผู้เขียนใช้เพื่อสื่อสารความรู้สึกของตนที่มีต่อใคร อะไรหรือต่อการกระทำใดๆ ที่เกิดขึ้น ลักษณะภาษาที่ใช้ในการสื่อสารความรู้สึก (linguistic expression) นี้ เช่น การเลือกใช้คำเพื่อบรรยายหรือแนะนำตัวละคร ซึ่งผู้อ่านจะรู้ว่าข้อความที่ขีดเส้นใต้ต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนมีความรู้สึกต่อคนที่ชื่อ Orestes อย่างไร และการเลือกใช้คำในข้อ (a) จะสื่อสารความรู้สึกที่ไม่เหมือนคำในข้อ (b)

(a) Orestes the matricide

(b) Orestes the avenger of his sire.

- ผู้เขียนจะสื่อสารความรู้สึกโดยตรง หรือทางอ้อมผ่านตัวละครอื่น ๆ ก็ได้
- 3.4 “collateral” หมายถึงข้อความที่บอกถึงสิ่งที่~~ไม่ได้~~เกิดขึ้นจริง ๆ ในขณะนั้น ข้อความนี้จะออกมาในรูปของโครงสร้างทางประโยคเช่น ปฏิเสธ (negation) คำสั่ง (imperatives) คำถาม (questions) และกริยาในรูปอนาคตกาล (future tense forms) ประโยชน์ของ “collateral” ก็คือ ช่วยเน้นความสำคัญของการกระทำ (action) ที่เกิดขึ้นจริง ๆ

Grimes (1975) แบ่งข้อความออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ดังที่ได้กล่าวถึงแล้วโดยสังเขป คือ “events participants และ non-events” หลักฐานจากภาษาต่าง ๆ จำนวนมากสนับสนุนว่า ลักษณะภาษาที่ใช้ในข้อความต่างประเภทมีลักษณะต่างกันอยู่

“Different kinds of information tend to be communicated by grammatically distinctive forms in surface structure” (Grimes 1975 : 35)

เมื่อข้อความมีหลายประเภท ความสำคัญของข้อความแต่ละประเภทย่อมมีไม่เท่าเทียมกัน สำหรับ “discourse” ที่เป็นเรื่องเล่า (narrative) นั้น Grimes (1975) เห็นว่าข้อความประเภท “events” มีความสำคัญมากที่สุด ถ้าเปรียบข้อความทั้ง 3 ประเภทเป็นเส้นใย (thread) ที่เป็นส่วนประกอบเชื่อมโยงกันเป็น “discourse” ประเภทใด ๆ แล้วเส้นใยสำคัญซึ่งเป็นตัวแกนกลางทำให้เรื่องเล่าเป็นรูปเป็นร่าง คือ เส้นใยที่ชื่อว่า “events” ค่ะ เหตุนี้ Grimes จึงเรียก “events” ว่าเป็นเหมือน “the central thread of discourse” อย่างไรก็ตาม Grimes (1975) ให้ข้อคิดว่า “events” ไม่ได้เป็น “the central thread” ของ “discourse” ทุกประเภท Grimes พบว่าใน “discourse” ประเภทอื่น เช่น ที่เขียนหรือพูดเพื่อจุดประสงค์ในการอธิบายหรือบรรยายสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (explanatory discourse) ข้อความที่ถือเป็น “the central thread” หรือเส้นใยสำคัญซึ่งเป็นตัวแกนกลางทำให้ “explanatory discourse” เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา คือ เส้นใยหรือข้อความที่เรียกว่า “background” ซึ่งถ้าเป็นเรื่องเล่าแล้วเส้นใยนี้จะเพียงเส้นใยประกอบเท่านั้น ในเมื่อระดับความสำคัญของข้อความแตกต่างกันออกไปใน “discourse” แต่ละประเภท (genre) ดังนั้นประเภทของ “discourse” จึงเป็นตัวชี้วัดระดับความสำคัญของข้อความของ discourse ประเภทนั้น ๆ เป็นอย่างไร เช่น ข้อความประเภทใดเป็น

“the central thread” และข้อความประเภทใดเป็นเพียงส่วนประกอบ ความคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากนักภาษาศาสตร์อีกผู้หนึ่งซึ่งศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ “discourse” ในภาษาต่างๆ เป็นจำนวนมาก นักภาษาศาสตร์ผู้หนึ่งคือ Robert E. Longacre Longacre (1981) มองเห็นความจำเป็นในการแบ่ง “discourse” ออกเป็นประเภทๆ (genre) ในที่นี้จะกล่าวถึงหลักเกณฑ์และหลักการในการแบ่ง เนื่องจากไม่สำคัญต่อบทความนี้ การแบ่งประเภทนี้สำคัญต่อการวิเคราะห์ “discourse” มาก เนื่องจากข้อความที่มีลักษณะของภาษา (forms) ชนิดหนึ่งจัดเป็นข้อความสำคัญที่ใช้ในการดำเนินเรื่องของ “discourse” ประเภทหนึ่ง แต่กลับกลายเป็นว่าข้อความที่มีลักษณะเดียวกันนั้นจัดเป็นข้อความประกอบของ “discourse” อีกประเภทหนึ่ง

Longacre (1981) แบ่งข้อความออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ข้อความสำคัญที่ใช้ดำเนินเรื่อง (main-line)
2. ข้อความประกอบ (supportive material)

จะเห็นได้ว่า Longacre (1981) แบ่งประเภทและจัดระดับความสำคัญของข้อความไปในเวลาเดียวกัน และไม่สนใจจะหาชื่อไว้เรียกข้อความประเภทต่างๆ ว่า “events, participants หรือ non-events” เหมือนกับ Grimes (1975) ความจริงแล้วหนังสือ *The Grammar of Discourse : Notional and Surface Structure* ของ Longacre (1981) มีรายละเอียดมากมายเกี่ยวกับ “discourse” แต่ในที่นี้จะขอลำถึงแต่ส่วนที่เกี่ยวกับระดับความสำคัญของข้อความซึ่งอาจนำมาใช้ประโยชน์ในการอ่านหรือการสอนการอ่าน

Longacre แบ่ง “discourse” ออกเป็นประเภทต่างๆ และพบว่าในข้อความที่เป็นข้อความสำคัญที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง (main-line) นั้นมีลักษณะโครงสร้างของส่วนกริยา (verb structure) ของประโยคซึ่งแตกต่างจากโครงสร้างของส่วนกริยาของข้อความประกอบ (supportive material) ทั้งนี้จะเห็นได้จาก tense, aspect และ mode ซึ่งจัดอยู่ในโครงสร้างผิว (surface structure) ต่อไปนี้จะขอเสนอตารางสรุปลักษณะของโครงสร้างส่วนผิวที่ใช้ในข้อความสำคัญ (main-line) ของ “discourse” ประเภทต่างๆ ที่ Longacre (1981) ศึกษาและวิเคราะห์ไว้ ตารางนี้จะเขียนไว้พอเป็นสังเขปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางสรุปลักษณะของโครงสร้างของส่วนกริยาที่ใช้ในข้อความสำคัญ (main-line) ของ discourse ประเภทต่างๆ

ประเภท (genre)	discourse ที่จัดอยู่ในประเภทนี้	โครงสร้างของส่วนกริยา
1. เรื่องเล่า (narrative)	เทพนิยาย เทวตำนาน เรื่องสั้น เรื่องยาว ข่าว	– non-durative preterite – “historical present” – future tense
2. เรื่องที่มีลักษณะเป็นขั้นตอน (procedural)	ตำราทำกับข้าว หนังสือคู่มือการใช้ต่างๆ	– present tense – imperatives
3. เรื่องที่เกี่ยวกับการแนะนำสั่งสอน (hortatory)	คำให้โอวาท คำสั่งสอน คำแนะนำ	– imperatives – โครงสร้างอื่นที่นิยมใช้แทน imperatives ในภาษานั้น
4. เรื่องที่มีลักษณะการบรรยาย (expository หรือ explanatory)	บทความ ข้อเขียนทางวิทยาศาสตร์	– existential และ equational clauses – nominalization

Longacre (1978) พบว่าภาษาอังกฤษและอีกหลาย ๆ ภาษานิยมใช้กริยาอดีตกาลซึ่งบอกถึงการกระทำที่จบสิ้น (non-durative preterite) ในเรื่องเล่า (narrative discourse) จนอาจกล่าวได้ว่าข้อความสำคัญของ “narrative discourse” ก็คือข้อความที่ใช้กริยา non-durative preterite ดังนั้นในการอ่าน “discourse” ประเภทนี้ถ้าผู้อ่านให้ความสนใจกับข้อความที่มีกริยา non-durative preterite เป็นพิเศษแล้ว การติดตามเรื่องก็จะรวดเร็วและแม่นยำขึ้น อีกทั้งยังแยกได้ว่าข้อความใดสำคัญและข้อความใดเป็นเพียงข้อความประกอบ

นักภาษาศาสตร์อีกสองคนซึ่งมีความคิดเห็นสอดคล้องกับ Grimes และ Longacre คือ Paul J. Hopper และ Sandra A. Thompson

Hopper (1979) ศึกษาและวิเคราะห์ “discourse” ในภาษาต่าง ๆ และพบว่าข้อความใน “discourse” สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. “foreground” หมายถึงข้อความสำคัญที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง
2. “background” หมายถึงข้อความประกอบเรื่อง

สิ่งที่น่าสนใจที่ Hopper (1979) พบก็คือข้อความประเภท “foreground” (หรือที่ Grimes เรียกว่า “events” และ Longacre เรียกว่า “main-line”) มีลักษณะภาษา (forms) ต่างจากข้อความประกอบเรื่อง (background) ทั้งนี้เห็นได้จากลักษณะภาษาที่แตกต่างกันในการใช้ tense และ aspect เช่น ในภาษาฝรั่งเศสและรัสเซีย การเรียงลำดับคำ (word order) เช่น ในภาษาอังกฤษโบราณ และการใช้ voice ในภาษามาลายและตากาล็อกทั้งนี้อาจจะอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ใน Hopper (1979)

ต่อมาในปี 1980 Hopper และ Thompson เสนอสมมติฐานว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ (foreground) กับความเป็น “transitivity” ของกริยาในข้อความนั้น หรืออีกนัยหนึ่งข้อความที่มีกริยาซึ่งมีความเป็น “transitivity” สูงจะเป็นข้อความสำคัญของ “discourse” ความเป็น “transitivity” หมายถึงกระบวนการในการส่งผ่านการกระทำระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องอยู่ในการกระทำนั้น คนหนึ่งเป็นผู้กระทำ และการกระทำนั้นส่งผลมายังอีกคนหนึ่ง หรือจะพูดให้ง่าย ๆ คือ ข้อความสำคัญหมายถึง ข้อความที่บอกให้รู้ถึงการที่คน ๆ หนึ่งทำสิ่งหนึ่งลงไปแล้วโดยความตั้งใจและมีคนอื่นอีกคนหนึ่งได้รับผลที่ส่งมาจากการกระทำนั้น ๆ อย่างเต็มที่ ดังนั้นกริยาในข้อความที่จะเป็นข้อความสำคัญ (foreground) ของ “discourse” ได้จะต้องเป็นกริยาที่บอกถึงการกระทำ (action) ที่เกิดขึ้นและจบสิ้นแล้ว ซึ่งผู้กระทำจงใจหรือตั้งใจทำลงไปโดยต้องการให้มีผลเกิดขึ้นกับอีกคนหนึ่ง เช่น ตัวอย่างต่อไปนี้ (Hopper and Thompson 1980 : 253)

- (a) Jerry likes beer.
- (b) Jerry knocked Sam down.

จากตัวอย่าง 2 ข้อนี้ Hopper and Thompson (1980 : 253) ให้ข้อความ (b) มีความเป็น “transitivity” สูงกว่าข้อความ (a) ทั้งนี้โดยยึดหลักเกณฑ์ในการวัดความเป็น transitivity ซึ่งจะได้นำมาสรุปโดยสังเขปข้างล่างนี้

หลักเกณฑ์ในการวัดความเป็น transitivity ของประโยคต่าง ๆ พอนำมาเรียบเรียงให้เข้าใจง่าย ๆ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 : ตารางแสดงหลักเกณฑ์ในการวัดความเป็น transitivity ของประโยค (clauses)

ลักษณะของประธาน กริยา และกรรมในประโยค	ความเป็น Transitivity	
	สูง (HIGH)	ต่ำ (LOW)
A. PARTICIPANTS (จำนวนผู้มีส่วนร่วม ในการกระทำ)	2 หรือมากกว่านั้น (หมายถึงมีทั้ง Agent และ Object ซึ่งก็คือ patient หรือ receiver นั่นเอง)	1 เท่านั้น
B. KENESIS (หรือ movement ของกริยา)	กริยาที่เป็น action เช่น กริยา hug	กริยาที่เป็น non-action คือเป็น state เช่น กริยา like
C. ASPECT ของกริยา	กริยาที่มีจุดจบ (telic หรือ end point) เช่น ในประโยค I ate it up.	กริยาที่ยังอยู่ในระหว่างดำเนินการ (atelic หรือ open-end) เช่น ในประโยค I am eating it
D. PUNCTUALITY	กริยาที่ไม่มีช่วงเวลาระหว่างจุดเริ่มต้นและจุดจบนานจนทำให้ผลกระทบที่มีต่อผู้ถูกกระทำ (patient) มีน้อยลง เช่น kick ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นกริยาที่ punctual	กริยาที่มีกระบวนการที่ดำเนินไปเรื่อย (on-going) เช่น กริยา carry ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นกริยาที่ non-punctual
E. VOLITIONALITY (ความตั้งใจในการทำ กริยาหนึ่ง)	กริยาที่แสดงความตั้งใจของผู้ทำ (volitional หรือ intentional) เช่น ในประโยค I wrote your name.	กริยาที่ไม่ได้แสดงความตั้งใจของผู้ทำ (non-volitional หรือ unintentional) เช่น ในประโยค I forgot your name.
F. AFFIRMATION (ความเป็นประโยค บอกเล่า)	กริยาที่เป็นรูปบอกเล่า (affirmative)	กริยาที่มีรูปปฏิเสธ (negative)
G. MODE ของกริยา	กริยาที่บอกการกระทำที่เกิดขึ้นจริง ๆ (realis)	กริยาที่บอกการกระทำที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ (irrealis) หรือกริยาที่บอกการกระทำที่เกิดขึ้นใน non-real world

ลักษณะของประธาน กริยา และกรรมในประโยค	ความเป็น Transitivity	
	สูง(HIGH)	ต่ำ (LOW)
H. AGENCY (ผู้กระทำ กริยา)	Agent ที่มีศักยภาพ (potency) สูง เช่นคำว่า George ซึ่งเป็น ชื่อคนในประโยค George startled me.	Agent ที่มีศักยภาพ (potency) ต่ำ เช่นคำว่า Picture ในประโยค The picture startled me.
I. AFFECTEDNESS OF OBJECT (ผล กระทบที่มีต่อผู้ ถูกกระทำ)	ผลกระทบเต็มที่ต่อ object ใน ประโยค เช่น I drank up the milk.	ผลกระทบบางส่วนต่อ object ใน ประโยค เช่น I drank some of the milk.
J. INDIVIDUATION OF OBJECT (ความเป็นบุคคลของ กรรมในประโยค)	คุณสมบัติของนามซึ่งเป็น ob- ject ที่มีลักษณะ individuated คือ – proper – human, animate – concrete – singular – count – referential, definite	คุณสมบัติของนามซึ่งเป็น object ที่มีลักษณะ non-individuated คือ – common – inanimate – abstract – plural – mass – non-referential

Hopper และ Thompson (1980) สรุปว่าความสูงต่ำของ “transitivity” ในประโยคต่าง ๆ ของ “discourse” สัมพันธ์กับระดับความสำคัญของข้อความใน “discourse” นั่นคือประโยคที่มี “transitivity” สูงจะเป็นข้อความสำคัญ (foreground) ของ “discourse” ซึ่งมีบทบาทในการดำเนินเรื่อง ส่วนประโยคที่มี “transitivity” ต่ำจะเป็นข้อความประกอบ (background) ซึ่งช่วยเสริมข้อความสำคัญ ดังนั้นจะเห็นว่าระดับความสำคัญของข้อความนั้นจะปรากฏให้เห็นได้ในประโยคต่าง ๆ ของ “discourse” เช่น อาจจะเห็นได้จากลักษณะโครงสร้างของส่วนกริยาซึ่งเป็นโครงสร้างผิวที่สำคัญที่จะแสดงให้เห็นถึง “transitivity” ของข้อความนั้น หากผู้อ่านให้ความสำคัญต่อโครงสร้างของส่วนกริยาของแต่ละประโยค ผู้อ่านก็จะสามารถแยกได้ว่าข้อความ

ไคมีความสำคัญและข้อใดเป็นเพียงส่วนประกอบซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องไปพะวงถึงมากนัก ผู้ที่สอนการอ่านอาจจะสอนให้ผู้เรียนรู้จักใช้โครงสร้างของส่วนกริยาเป็นเครื่องช่วยในการอ่านดังกล่าวได้

2. ทำไม “discourse” จึงต้องมี “prominence”

Grimes (1975), Hopper (1979), Hopper and Thompson (1980) และ Longacre (1976, 1978, 1981) ต่างพบว่า “discourse” นั้นประกอบด้วยข้อความซึ่งมีหลายระดับและมีความสำคัญต่อ “discourse” มากน้อยต่างกัน ระดับความสำคัญของข้อความแต่ละประเภทนั้นเป็นส่วนประกอบสำคัญของ “discourse” หากข้อความทั้งหมดของ “discourse” มีระดับความสำคัญเท่าเทียมกัน คือ ไม่มี “backbone” และไม่มี “background” ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะไม่มีทางรู้ได้ว่าข้อความใดในเรื่องเล่ามีความสำคัญเปรียบได้กับกระดูกสันหลัง (backbone) หรือเป็นตัวดำเนินเรื่อง และข้อความใดเป็นเพียงส่วนประกอบ (background) เพื่ออธิบายหรือขยายข้อความที่เป็น “backbone” ด้วยเหตุนี้ “discourse” จึงต้องมีระดับความสำคัญของข้อความ Grimes (1975), Hopper (1979), Hopper and Thompson (1980) และ Longacre (1976, 1978, 1981) ได้ศึกษาและค้นพบว่าใน “discourse” ของภาษาหลายภาษามีระดับความสำคัญของข้อความซึ่งปรากฏอยู่ในโครงสร้างผิวในรูปต่าง ๆ ซึ่งมีลักษณะเป็นระบบ “prominence” นั่นก็คือระดับความสำคัญของข้อความ (information) ใน “discourse” นั้นเองซึ่งที่ได้สรุปไว้แล้วในตอนต้นของบทความนี้ ระดับความสำคัญของข้อความนั้นมีหลายข้อด้วยกัน สำหรับข้อความสำคัญมีตั้งแต่ “event,” “main-line” และ “backbone” ข้อความที่มีความสำคัญรองลงมาเรียกว่า “non-events” และ “background” หรือ “supportive material” ทั้งนี้ไม่ว่าสิ่งเหล่านี้จะมีชื่อว่าอะไรความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ชื่อ หากอยู่ตรงประเด็นที่ว่า “prominence” หรือระดับความสำคัญของข้อความใน “discourse” นั้นเป็นโครงการสำคัญของ discourse ไม่น้อยไปกว่า “cohesion” เลย Longacre (1976 : 9) ให้ข้อคิดเห็นว่า

“Cohesion and prominence are necessary to make a discourse a discourse, rather than a more conglomeration of sentences or paragraphs.”

หากปราศจาก “prominence” แล้ว เราก็จะมีแต่ประโยคหลาย ๆ ประโยคเชื่อมโยงกันเป็นระบบ มีความสัมพันธ์กันอย่างไร้จุดหมาย ในทำนองเดียวกันในการอ่านใด ๆ ก็ตาม หากผู้อ่านหรือผู้เรียนไม่ได้รับการชี้แนะหรือมีความรู้เกี่ยวกับ “prominence” มีแต่ความรู้หรือได้รับ

การชี้แนะแต่เรื่อง “cohesion” ผู้อ่านก็จะได้แต่ติดตามเรื่อง รู้ว่าข้อความไหนประโยคใดเชื่อมโยง หรือมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ได้ระวังเรื่อง prominence หรือรู้ว่าประโยคนั้น ๆ เป็นข้อความสำคัญของ “discourse” ไม่ได้เป็นเพียงส่วนประกอบ

นอกจากความรู้เรื่องระดับความสำคัญของข้อความ จะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักข้อความสำคัญของ “discourse” ได้แล้ว ยังอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ tense/aspect/mode หรือ nominalization ด้วย ผู้เขียนหรือผู้พูด “discourse” นั้นใช้โครงสร้างผิวที่ต่างกันข้อความประเภทต่าง ๆ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องระดับความสำคัญของข้อความจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน “discourse” ว่าเพราะเหตุใดข้อความหนึ่ง ๆ จึงใช้ future tense ทั้ง ๆ ที่อยู่ใน “narrative discourse” ซึ่งกล่าวถึงเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต จุดประสงค์นั้นก็คือผู้เขียนต้องการจะอธิบายขยายความ เหตุการณ์หรือการกระทำซึ่งเป็นตัวดำเนินเรื่อง จึงได้ใช้ future tense แทนที่จะใช้ past tense

3. “Verb structure” กับ “Prominence”

อาจจะเกิดความสงสัยขึ้นว่าในเมื่อ “Prominence” มีความสำคัญต่อ “discourse” เช่นเดียวกับ “cohesion” เราจะเริ่มต้นศึกษาหรือชี้แจงอะไรให้ผู้เรียนรู้จักและทำความเข้าใจ prominence เมื่อสังเกตดูจากผลงานของทั้ง Grimes, Hopper and Thompson และ Longacre จะพบว่าโครงสร้างผิวสำคัญที่ใช้บอกระดับความสำคัญของข้อความใน “discourse” ก็คือโครงสร้างของส่วนกริยาเช่น tense/aspect/mode และ nominalization ดังนั้นจึงควรเริ่มต้นกันที่ verb structure

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า กริยาเป็นส่วนประกอบสำคัญที่สุดของประโยค แต่ได้รับความสนใจน้อยมากในการสอนภาษา ผู้เรียนได้แต่ท่องจำโครงสร้างของส่วนกริยาในประโยคเดียว ๆ ซึ่งไม่ได้อยู่ใน “discourse” เมื่อมาอ่าน “discourse” จึงไม่เข้าใจว่าทำไมประโยคนั้นจึงใช้ tense/aspect/mode นี้แทนที่จะเป็น tense/aspect/mode อื่น หากผู้อ่านรู้และเข้าใจระบบของโครงสร้างของส่วนกริยาที่ใช้ใน “backbone” และ “background” ของ “discourse” แต่ละประเภท (genre) แล้ว นอกจากจะทำให้เกิดความเข้าใจการใช้ tense/aspect/mode แล้ว ยังจะทำให้การอ่านได้ผลดียิ่งขึ้นด้วย ผู้อ่านจะสามารถจับและติดตามข้อความที่สำคัญ สามารถแยกข้อ

ความสำคัญซึ่งเป็นตัวดำเนินเรื่องออกจากข้อความที่เป็นเพียงส่วนขยาย ทำให้ไม่เกิดความสับสนในการอ่าน เพราะการติดตามเนื้อเรื่องโดยใช้โครงสร้างของส่วนกริยา ซึ่งมีความเป็นระบบนั้นเป็นเครื่องนำทางที่ไวใจได้ เนื่องจากกริยาเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดของประโยคซึ่งจะต้องปรากฏอยู่เสมอ

บทสรุป

อย่างไรก็ตามระดับความสำคัญของข้อความนี้ยังได้รับการศึกษาค้นคว้าในวงแคบโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน “discourse” ที่เป็นภาษาอังกฤษ การเรียนรู้เกี่ยวกับระดับความสำคัญของข้อความหรือ “prominence” นี้จะมีส่วนช่วยในการอ่านไม่แพ้การเรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยคหรือ “cohesion” นั่นก็คือนอกจากผู้อ่านจะรู้ว่าประโยคใดเชื่อมหรือสัมพันธ์อยู่กับประโยคใดทั้งในระดับประโยคและระดับสูงกว่านั้นแล้ว ผู้อ่านยังจะสามารถจับได้ว่า ข้อความใดมีความสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านตีความหมายและติดตามการดำเนินเรื่อง หรือข้อความใดเป็นเพียงข้อความประกอบที่เสริมเข้ามาเพื่อเน้นความสำคัญของข้อความสำคัญ (foreground) ซึ่งอาจจะไม่จำเป็นต้องพะวงถึงมากนัก หากจะต้องอ่าน “discourse” นั้นในเวลาจำกัด

“Discourse analysis” นั้นไม่ได้ค้นคว้าหรือวิเคราะห์แต่ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคทั้งในระดับประโยคและระดับย่อหน้า (cohesion) หากแต่ค้นคว้าและวิเคราะห์ระดับความสำคัญของข้อความ (prominence) ด้วย มีผู้นำทฤษฎี “discourse analysis” ในส่วนที่เกี่ยวกับ “cohesion” มาช่วยในการอ่านและการสอนการอ่านซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ ในเมื่อนักภาษาศาสตร์ทฤษฎีนี้ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่ที่ cohesion ถึงเวลาแล้วหรือยังที่เราจะเริ่มให้ความสนใจกับ “prominence” เพื่อที่เราจะได้ใช้ทั้งความรู้เรื่อง “cohesion” และ “prominence” มาเป็นประโยชน์ในการอ่านหรือการสอนการอ่าน ทฤษฎี “discourse analysis” มีขอบเขตกว้างมากดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในบทนำ และนักภาษาศาสตร์ทฤษฎีนี้ก็ไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ เชื่อว่าในภายหน้าเราอาจจะได้นำเอาความรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับ “discourse” มาใช้ในการสอนการอ่านหรือในการอ่านเพิ่มขึ้นอีก

หนังสืออ้างอิง

- Grimes, Joseph E. *The Thread of Discourse*. The Hague : Mouton, 1975.
- Hopper, Paul J. Aspect and Foregrounding in Discourse. *Syntax and Semantics. Discourse and Syntax* vol. 12 ed. by Talmy Givon. (New York : Academic Press, 1979).
- Hopper and Sandra A. Thompson. Transitivity in Grammar and Discourse. *Language* 56. (1980) 251-99.
- Longacre, Robert E. *Discourse Grammar : Studies in Indigenous Languages of Colombia, Panama, and Ecuador*. Dallas : Summer Institute of Linguistics, 1976.
- _____. "Why we need a vertical revolution in linguistics." *The Fifth Locus Forum*. ed. by Wolfgang Wolck and Paul L. Garwin. (South Carolina : Hornbeam Press Incorporated, 1978).
- _____. In press. *The Grammar of Discourse* : National and surface structure.
- _____. Lecture notes. 1980-1982.

อ่านทำไม อ่านอะไร อ่านอย่างไร

มยุรี สุขวิวัฒน์

อ่านทำไม

คำถามนี้ไม่น่าจะถาม คนส่วนใหญ่มักทักท้วงว่าคนเราต้องอ่านหนังสือเหมือนกันทุกคน โดยเฉพาะนิสิตและนักศึกษามหาวิทยาลัยแล้ว ไม่มีใครที่ไม่ต้องอ่านหนังสือ แต่คนที่ไม่ใช่นักเรียนหรือผู้ที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับหนังสือแล้วอาจจะมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่ต้องอ่านอะไร ยิ่งในโลกปัจจุบันนี้ สื่อที่ไม่ใช่หนังสือมีหลายชนิดที่คนใช้ฟังด้วยหูด้วยตาก็อาจทราบเรื่องราวข่าวสารได้หรือบันเทิงอารมณ์ได้ ในประเทศที่พัฒนาทางเทคโนโลยีอย่างประเทศสหรัฐอเมริกา คนทั่วไปฟังข่าวสารประเภทสารคดี หรือบันเทิงอารมณ์ให้สนุกเพลิดเพลินไปกับรายการโทรทัศน์ได้เกือบตลอดวัน บางคนอาจไม่ต้องอ่านอะไรเลย ความเจริญก้าวหน้าทางด้านโทรทัศน์และเครื่องเล่นวีดีโอ ทำให้บรรดาผู้บริหารการศึกษาและพ่อแม่ผู้ปกครองเด็กบางคนเป็นห่วงเป็นใยว่าเด็กในโลกข้างหน้าจะไม่ยอมหยิบหนังสืออ่าน ในประเทศไทยเราจะเห็นว่าธุรกิจทางด้านตีพิมพ์เพิ่มขึ้นอย่างมากในระยะสิบปีที่ผ่านมา ในท้องตลาดมีผู้เขียนผู้พิมพ์และผู้แปลหนังสือมาออกอย่างผิดกานนี้แสดงว่ามีคนที่ต้องการอ่านหนังสืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก

มีเรื่องแปลกแต่จริงเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับคนที่อยากอ่านหนังสือ เป็นชายนักธุรกิจในมลรัฐฮาวายอายุในวัยกลางคน เมื่อเด็ก ๆ ไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสืออย่างคนอื่น จึงมีความรู้อ่านหนังสือได้ระดับประถมปีที่ 3 ความไม่รู้หนังสือของชายคนนี้มีได้เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพแต่อย่างไรปรากฏว่าเขามีธุรกิจหลายอย่างและจัดว่าเป็นคนร่ำรวยคนหนึ่งทีเดียว ในการทำธุรกิจต่าง ๆ นั้น เขามีผู้แทนหรือลูกน้องที่ไว้วางใจได้คนหนึ่ง ที่มีหน้าที่อ่านข้อความในสัญญาต่าง ๆ ให้ ตัวเขาเองเป็นแต่เพียงผู้ลงนามเท่านั้น การทำเช่นนี้ก็มิได้ทำให้เขาเสียเปรียบผู้ใดเลยแต่อยู่มาวันหนึ่งเขาเกิดมีความรู้สึกว่าเขาทำอะไรที่สำคัญมากอย่างหนึ่งในชีวิต คือความ

สามารถอ่านหนังสือ เขาเกิดอยากอ่านข้อเขียนต่าง ๆ ได้เอง โดยไม่ต้องอาศัยตาคนอื่นจึงจ้างครูพิเศษมาสอนหนังสือให้ในเวลาค่ำเมื่อเลิกงานแล้ว โดยให้ค่าจ้างอย่างงาม และได้พักเพียรเรียนหนังสือแบบตัวต่อตัวจนกระทั่งสามารถอ่านหนังสือได้ในระดับมัธยมศึกษา ทรัพย์สินมบัติเงินทองที่เขาหาได้จากการทำธุรกิจนั้นยังไม่ทำให้เขาสมปรารถนาในชีวิตเท่ากับการที่อ่านหนังสือได้ นี่ก็นับว่าเป็นกรณีที่แปลกประหลาดมาก

ถ้าจะให้ตอบคำถามว่า *อ่านทำไม ?* ก็อาจจะตอบได้ดังนี้

1. อ่านเพราะอยากรู้เรื่องราวข่าวสารสารคดี และสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องรู้ในการดำรงชีวิต
2. อ่านเรื่องราวต่าง ๆ เป็นการประเทืองปัญญา ทำให้มีความรู้กว้างขวางในก้นต่าง ๆ เพื่อไปแนะนำหรืออภิปรายโต้แย้งกับผู้อื่นได้ หรืออ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรม เช่น อ่านหนังสือธรรมะ
3. อ่านเพื่อบันเทิงอารมณ์ เพื่อฆ่าเวลา เพื่อความเพลิดเพลิน

อ่านอะไร

จากเหตุผลทั้งสามประการนี้ จะเห็นได้ว่าคนบางคนอาจจะอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่งเท่านั้น บางคนอาจจะอ่านเพื่อเหตุผลทั้ง 3 ประการ

นิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ คงจะต้องอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการ

สำหรับเหตุผลประการแรก อ่านเพื่อรู้ข่าวสาร หรือเพื่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตนั้น สิ่งที่ต้องอ่าน เช่น ประกาศ แจ้งความ จุลลพิกษา คำชี้แจง ในการใช้เครื่องอุปโภค บริโภค บ้ายข้างถนน สัญลักษณ์การจราจร คำเตือนให้เสียภาษีอากร ประกาศโฆษณารับสมัครงาน ใบสมัครและระเบียบการในการศึกษาในสถาบันการศึกษา ฯลฯ

ส่วนการอ่านเพื่อประเทืองปัญญานั้น นักศึกษาทุกคนต้องอ่านตำราเรียน บทความทางวิชาการ ผลงานวิจัย ในการค้นคว้าก็อาจต้องอ่านเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องอ่านตารางตัวเลข อ่านกราฟ สำหรับหนังสือที่อ่านเพื่อพัฒนาตนเองในด้านคุณธรรมนั้น ก็คือหนังสือประเภทธรรมะ ชีวประวัติ ฯ สารคดีประเภทอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดความจรรโลงใจ

สำหรับเหตุผลประการที่สาม อ่านเพื่อความบันเทิงนั้น นักศึกษาบางคนอาจจะไม่อ่าน อ้างว่าไม่มีเวลาบ้าง เช่น อ่านนวนิยาย เรื่องสั้น การ์ตูน บทล้อการเมือง โคลงกลอน

อ่านอย่างไร

การอ่านมีหลายแบบ แล้วแต่ความมุ่งหมายของผู้อ่าน เช่น

1. อ่านผ่าน ๆ หรืออ่านเอาเรื่อง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของผู้อ่าน เช่น อ่าน พาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์หรือเรื่องราว ๆ หรืออ่านเพียงวรรณิการพริตตำรา บางเล่มเพื่อคิดว่าเหมาะสมกับระดับความรู้ของตน หรืออ่านเนื้อหาครอบคลุมเรื่องที่จะค้นคว้าหรือไม่ อาจอ่านเพียงหัวเรื่อง หรืออ่านหน้าสารบาญ หรืออ่าน หน้าผนวกท้ายเล่ม เป็นต้น
2. อ่านวิเคราะห์ ถ้าผู้อ่านมีความประสงค์จะรู้เรื่องข่าวสารโดยละเอียด ย่อมอ่าน ผ่าน ๆ ไม่ได้ ในการอ่านแบบนี้จะต้องบันทึกย่อเรื่องไว้ด้วย เพื่อทบทวน ความจำ นักศึกษาส่วนใหญ่ ที่อ่านตำราและเอกสารทางวิชาการ จะต้องอ่าน อย่างละเอียด ตำราบางเล่มต้องอ่านทบทวนหลายครั้งจึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่าง แจ่มแจ้ง

3. อ่านตีความ ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า responsive หรือ critical reading

เมื่ออ่านรู้เรื่องแล้ว เราก็พยายามตีความ การตีความนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละคน หนังสือ หรือบทความ หรือกวีนิพนธ์ แต่ละเล่ม ผู้อ่านหลาย ๆ คน อ่านรู้เรื่องแล้ว อาจตีความไม่เหมือนกัน ในบทความบทหนึ่งผู้เขียนอาจต้องการให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ แอบแฝง เช่น อาจเสียดสีเยาะเย้ยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้อ่านบางคนอาจตีความตามความมุ่งหมาย ของผู้เขียนไม่ได้ เพราะผู้อ่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับสังคมหรือเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลที่ผู้เขียนต้องการจะเสียดสี เช่น การเขียนแบบเสียดสีหรือล้อเลียนการเมือง เป็นต้น ผู้อ่านจำต้องมีความรู้ พอควรเกี่ยวกับเหตุการณ์นั้น ๆ

การอ่านภาษาต่างประเทศ

เท่าที่กล่าวมานี้เป็นเรื่องการอ่านทั่ว ๆ ไป หรือเป็นเรื่องของการอ่านสิ่งที่เขียนเป็น ภาษาของตนเอง สำหรับการอ่านภาษาต่างประเทศนั้น วิธีอ่านก็ไม่แตกต่างอะไรกับการอ่าน

ภาษาแม่ สิ่งที่เป็นอุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาท้อแท้ไม่อยากอ่านอาจจะเกิดจากเหตุผลหลาย ๆ อย่าง มีใช้เรื่องภาษาแต่อย่างเดียว

แรงจูงใจเป็นเหตุสำคัญที่จะให้การเรียนการสอนอ่านได้ผล นักศึกษาที่ต้องการอ่านหนังสือต่างประเทศจะต้องมีแรงจูงใจและความอยากอ่านสูง ผู้สอนในมหาวิทยาลัยมักจะบ่นกันมากกว่านักศึกษาไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือต่างประเทศ ถ้าหากว่ามีแรงจูงใจแบบเดียวกับชาวนักธุรกิจที่กล่าวถึงในตอนต้นโดยทำให้นักศึกษารู้ว่าถ้าอ่านหนังสือต่างประเทศไม่ได้แล้ว จะทำให้รู้สึกอะไรในชีวิต อาจจะทำให้การสอนอ่านได้ผลดีขึ้น ปัญหาจึงมีว่าอย่างไรวิชาการอ่านภาษาต่างประเทศจึงจะน่าสนใจมีเนื้อหาที่นักศึกษาอยากรู้อยากอ่าน บทเรียนการสอนอ่านจึงควรประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ทำให้ผู้เรียนอยากอ่านเพราะวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ประการ คือ อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อประเทืองปัญญา เพื่อจรรโลงใจ และอ่านเพื่อความบันเทิง สัดส่วนของเนื้อหาประเภทต่าง ๆ นั้น ต้องขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของวิชาการอ่านแต่ละวิชา เมื่อสำรวจดูบทเรียนที่ใช้สอนอ่านนักศึกษาระดับปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ แล้ว จะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นบทความที่คัดตอนในหนังสือ หรือจะเป็นปริบทที่จบในตัวเอง และมีแบบฝึกหัดประเภทที่ทดสอบความรู้เรื่องเท่านั้น นักศึกษาทั่วไปมักเกิดความเบื่อหน่ายเพราะความซ้ำซากของบทเรียนและแบบฝึกหัด ถ้าเป็นบทเรียนที่ครูทำเองแล้วก็มีจะเป็นสิ่งพิมพ์ประเภทอัดโรเนียว รูปแบบและตัวพิมพ์ไม่ชวนให้อ่าน นักศึกษาจึงไม่เกิดความกระตือรือร้นที่จะอ่านเท่าใดนัก แบบฝึกหัดประเภทถามความเข้าใจก็มักจะเป็นแบบปรนัยอย่างเดียว การที่จะเสนอแนะให้เปลี่ยนรูปแบบและวิธีการสอนอ่านนั้นอาจจะต้องจัดเป็นการประชุมสัมมนาจึงจะได้ผล สำหรับผู้เขียนบทความนี้ มีเพียงข้อเสนอนี้ ๆ โดยจะขอตั้งเป็นคำถามให้ผู้สอนถามตัวเองดังนี้

1. ผู้สอนทราบหรือไม่ว่านักเรียนของท่านต้องการอ่านหนังสือต่างประเทศทำไม อ่านเพื่ออะไร
2. นักเรียนของท่านสนใจเรื่องอ่านประเภทใด
3. นักเรียนของท่านรู้วิธีการอ่านหนังสือในภาษาของตนเองอย่างไรบ้าง

หนังสือหรือบทเรียนที่ท่านใช้สอนอ่านนั้นสนองความต้องการของนักเรียนของท่านหรือไม่ มีแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ ที่ไม่ซ้ำ น่าเบื่อหน่าย มีรูปแบบและตัวอักษรน่าอ่านหรือไม่เพียงไร ถ้าท่านยังไม่สามารถให้คำตอบในทางที่พอใจได้ก็แสดงว่าท่านยังมีเรื่องที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงบทเรียนของท่านอีกมาก

ผู้เขียนบทความขอยกตัวอย่างบทเรียนบทหนึ่งจากหนังสือ *Strategies for Reading* ของ Evelyn Davies and Norman Whitney, Heinemann Educational Books Ltd., London, 1981 ที่คิดว่าเป็นบทเรียนที่น่าสนใจและมีแบบฝึกหัดที่ไม่น่าเบื่อ หนังสือเล่มนี้ดูจะเหมาะกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยไทย ระดับปีที่ 1

บทที่คัดมาเป็นตัวอย่างนี้เป็นส่วนที่ 1, 2 และที่ 3 Strategy 3 : Recognize Purpose ส่วนที่ 2 เป็นการเสนอเรื่องที่จะอ่านประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหัวข้อ Travel เช่น เป็นสิ่งที่คนโดยมากจะอ่านพบในชีวิตประจำวัน แต่ละรูปแบบจะมีจุดมุ่งหมายต่าง ๆ กัน

แบบฝึกหัดที่อยู่ในส่วนที่ 3 เป็นแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนอ่านแล้วอ้าง (quote) จากสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง และฝึกให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของแต่ละเรื่อง ให้นักเรียนรู้จักจัดอันดับตามแบบฝึกหัดที่ 3 นอกจากนั้นยังมีแบบฝึกหัดที่ให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง SELF-STUDY โดยให้เรื่องที่นักเรียนจะค้นคว้านั้นเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนในชั้น

ทุกหน่วยจะจบด้วย Reading Review เป็นการทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วในหน่วยนั้นๆ

หนังสือสำหรับอ่านเพิ่มเติม

- 1) ลภา จินตนาเสรี, *อ่านอย่างไร*, ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตบางเขน จัดพิมพ์ 2521
- 2) Davis, Evelyn and Norman Whitney. *Strategies for Reading*, Heinemann Educational Books Ltd., London, 1981.

STRATEGY 3

Recognize purpose

Day nurse Morning, Ching Fu!
 Night nurse Hello Gloria. I am glad to see you.
 Day nurse Bad night?
 Night nurse Busy... Here are the reports.
 Day nurse Any problems?
 Night nurse Just Mr Steel. He needs watching.
 Day nurse O.K. What are you doing today?
 Night nurse Sleeping! Then planning my holidays.
 Day nurse Lucky you! Have a nice day.
 Night nurse Thanks. Bye!

Note:

tid = *ter in die* (three times a day)
 bd = *bis in die* (twice a day)

NAME: Mr Jonathan STEEL
 NO: 83754/2
 WARD: Walslow

TO NIGHT NURSE:

Note carefully patient's condition and progress on the day report. Give medication with care, especially to smokers.
 Visit patients at least hourly. Be sure that elderly patient's beds are in the 'low' position.

TIME/REPORT:	
8 pm	Pt. Sleeping
10 pm	Wash given to pt.
11 pm	Pt. restless.
12 am	15 mgs omnopon given to pt. to settle
2 am	Sleeping again.
4 am	Restless again, but drowsy
6 am	Pt. given bed bath.
7 am	Pt. resting

MEDICATIONS		mid-night	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	noon	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Flagyl 400 mgs tid	i.v.								✓																
Seprin 10 mls. b.d.									✓																
omnopon 15 mgs i.m.		✓							✓																

DOCTOR'S NOTES		
Time	Visits	Instructions to nursing staff
3 am	Dr. Justice	Continue treatment as before inform me if any changes in pt condition. TX 265.

SUMMARY FOR DAY STAFF

Patient had a fair night. Quite restless at times - but better after 15 mgs omnopon at m.n.
 Drips and dressings ok. - but please check early.
 Hrly. measurements of urine contd. (Please test urine at 10 am)
 Observations temp. 38°C, Pulse 100 b/p 100/80 (at 6 am)
 GENERAL CONDITION: remains poor. " Signature: Co Fe ching (Night Nurse)

Recognize purpose

1 The night nurse's report has three PURPOSES.

Read these purposes first.

To give information

- about the patient.
- about time.
- about medication/treatment.

To give instructions

- from the hospital to the nurse.
- from the doctor to the nurse.
- from the night nurse to the day nurse.

To record

- the patient's condition/progress.
- the nurse's actions.
- the doctor's actions.

Then answer these questions.

1 What does this give information about?

omnipon 15 mgs I.M.

2 Who gives this instruction and to whom?

'please check early.'

3 What does this record?

'Quite restless at times -'

2 Find this INFORMATION.

- about the patient.
- about time.
- about medication/treatment.

1 What is the patient's first name?

2 What is his hospital number?

3 What is he doing at the start of the report?

4 When did the doctor visit the patient?

5 What was the patient doing at 7 a.m.?

6 When did the night nurse take the patient's temperature?

7 What drug was given to the patient at midnight?

8 How many milligrammes of flagyl does the patient take each day?

9 Was the patient given a bed bath?

Find these INSTRUCTIONS.

- from the hospital to nurse.
- from doctor to nurse.
- from night to day staff.

10 How often must patients be visited?

11 To which doctor must any change be reported?

12 What must the day staff do at 10 a.m.?

Find these RECORDS.

- of the patient's condition/progress
- of the nurse's actions.
- of the doctor's actions.

13 What is his general condition?

14 When did the night nurse start work?

15 In which part of the report did the doctor himself write?

3 1 Below are the HEADINGS of the Report Form.

Under which headings on the report form would you put each quotation?

TO NIGHT NURSE
TIME/REPORT
MEDICATIONS
DOCTOR'S NOTES
SUMMARY FOR DAY STAFF

Below are some QUOTATIONS from other reports.

● READ DAY REPORT FIRST

- Call me immediately if any changes in patient's condition (ext. 209)
- 7 a.m. Pt. awake. In pain
- Dioxin 0.25 mgs daily.
- Please check dressings early as poss.

2 Describe each quotation, like this:

This is information about . . .

This is an instruction from . . .

This is a record of . . .

Example: *'Please check dressings early as poss.'**This is an instruction from the night nurse to the day staff.*

Recognize purpose

These texts are all about the TOPIC of holidays and travel.

Match each text with its TYPE and PURPOSE. Then describe it, like this:

Text A is a brochure. Its main purpose is to describe the facilities at winter holiday resorts.

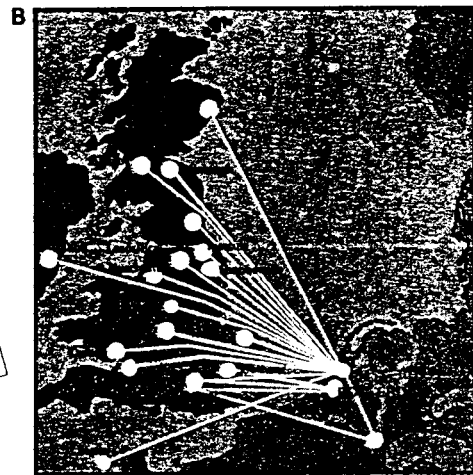
TYPES	PURPOSES
1 a brochure	a) to give information – about flights to and from Holland
2 a notice	b) to give instructions – about where to meet
3 a postcard	c) to describe – the facilities at winter holiday resorts
4 an advertisement	d) to ask – hotel guests to fill in a form
5 a letter	e) to advertise – two airlines
6 a map	f) to complain – about a poor holiday

A

France

French ski resorts may be divided into two types, the old traditional Alpine village and the new purpose-built complex, where you will find everything in close proximity, rooms with bath or shower and no motorcars. Whichever you choose you may be sure of a warm welcome, and everything you need for a successful holiday: hotels, restaurants, apartments, night clubs, bars, shops, ski equipment. Many resorts also have swimming pools, day nurseries, baby-sitting services, cinemas, skating, horse sleighs, and even horse riding.

APARTMENTS have two or more rooms.
 DUPLEX are split level open-plan apartments and studios.
 STUDIOS are one room flatlets.
 All have fully equipped kitchenettes, ranging from two rings to four. Bath or shower and wc; most have a terrace.
 All have fully equipped kitchenettes, ranging from two rings to four. Bath or shower and wc; most have a terrace.
 All have fully equipped kitchenettes, ranging from two rings to four. Bath or shower and wc; most have a terrace.

C

HOTEL AFRICA

Dear Guest,

We are delighted to have you with us and hope you are pleased with our facilities and service.

In order to make your stay more satisfactory in every respect, we would be most grateful to you if you would kindly take a few minutes of your time by letting us know of any comment or observation you might feel necessary to convey to our attention.

We thank you in advance for your valued assistance.

THE MANAGEMENT.

E

Postcard

Looking forward to seeing you on Monday.
 MEET US OUTSIDE THE
 SOUVENIR SHOP AT THE
 AIRPORT (on the left after
 Customs Hall) at 2 p.m.
 Weather fantastic! Food
 great! Prices awful!
 Love N & E xx

Kate Melliss
 2A Langdale Rd.
 Greenwich
 London SE 10
 ENGLAND

D

THE BEST OF BOTH WORLDS

Jetsave is the big names so it's no surprise that flights to the USA are provided by two of America's best-known airlines – the giant Trans World Airlines and World Airways. For over two generations these airlines have become a byword for American efficiency and high standards of service.

Both Trans World and World Airways operate the most modern jet airliners and carry many millions of passengers each year.

Both are transatlantic airlines and cater for passengers on any other airlines. We acknowledge your supply.

*Hispania Holidays,
 Finchley Road,
 London, N8.*

Dear Sirs,
 This letter is to complain about the terrible inefficiency and rudeness of your courier on our recent holiday.

F

3

1 Answer these questions by quoting from the texts, like this:

Text E: What is the weather like? *According to the writer of Text E, the weather is fantastic.*

Text B: How many airports in the British Isles have flights to Holland?

Text A: How many types of winter resort are there?

Text F: What are Hispania couriers like?

Text C: Why are hotel guests' comments useful?

Text D: Which airlines use Jetsave?

2 In Text D, the word 'best-known' has a good, *positive* meaning.

In Text F, the word 'terrible' has a bad, *negative* meaning.

Find these words in the texts, and say whether their purpose is to have a positive or negative effect on the reader.

a) inefficiency b) fantastic c) delighted d) modern e) awful f) warm g) successful h) complain

Pair work

3 Look at these sentences from reports on holidays.

Discuss each one, and try to classify its purposes on the chart below.

1 Why not put a small refrigerator on each floor – for ice and cold water?

2 Some love it, some hate it. I think it's quiet, picturesque and peaceful.

3 The night life is noisy and expensive.

4 Don't take a taxi from the airport, they're very expensive.

5 There is a 60% cancellation charge for under one month's notice.

6 The village is situated in a valley surrounded by high mountains.

SENTENCE	PURPOSE						
	information	instruction	description	opinion	suggestion	criticism	warning
1					✓		
2							
3							
4							
5							
6							

self study

Discuss Find some texts in your language and in English.
Discuss their purpose, and find words with positive and negative meanings.

Research Use these headings to make notes about a holiday or trip you have had:
the journey/the accommodation/the people/the place/the food/the weather/
the nightlife/the cost/the things you did

Describe Use your notes to write a letter about your holiday or trip to a friend.
Use this plan:

INTRODUCTION Purpose – to give information (time/place/travel)

MAIN PART Purpose – to give description and opinion (good things/bad things)

CONCLUSION Purpose – to make suggestions
to give instructions

Reading review 1

Look at the three texts A, B and C on this page.
Then do these five revision exercises.

1 TOPIC (general)

Choose the correct answer.

The topic referred to in all three texts is

- a) travel
- b) money
- c) business

TOPIC (specific)

Answer these questions.

- 1 Which text is about profits?
- 2 Which text is about prices?
- 3 Which text is about personal income?

A

STATEMENT OF ACCOUNT		
BRANCH	40972396	
	DIARY	
	15FEB80	
PGST	1980/ 1	
RECEIPTS	DATE	BALANCE
	30JAN	85.63DR
543-27	31JAN	457.04
	1FEB	337.64
	6FEB	248.76
	7FEB	242.18
	11FEB	169.26
	13FEB	85.33
	14FEB	14.67DR
	15FEB	107.49DR

ENDING BALANCE AS INDICATED BY THE LETTER DR

2 LAYOUT

Which text uses *all* of these:

- a) capital letters
- b) small letters
- c) bold print
- d) ordinary print
- e) numbers
- f) abbreviations
- g) map
- h) quotation

B

Latin America sales by product group			
	1979	1978	
	£m	£m	£m
Food and wine	8.28	8.70	
Household and toiletry	37.35	34.52	
Pharmaceutical	2.74	2.14	
Industrial	8.84	10.88	
Leisure	0.40	0.28	
	58.71	56.52	

3 TYPE

Choose the correct answers.

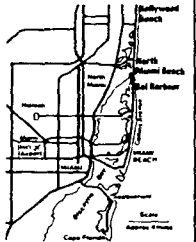
- 1 Text A is from
 - a) a calendar
 - b) a bank statement
 - c) a diary
- 2 Text B is from
 - a) a company report
 - b) an encyclopaedia
 - c) an atlas
- 3 Text C is from
 - a) a guide
 - b) a travel brochure
 - c) a catalogue

4 PURPOSE

Indicate on this chart what you think the purpose(s) of each text is.

PURPOSES	TEXTS		
	A	B	C
to give information			
to advertise			
to persuade			
to give pleasure			
to warn			

C

Fly-Drive

When you arrive at Miami Airport you collect your comfortable, modern car and choose your own holiday route. With the car you will be given a free road map of Florida and discount vouchers to 30 of the Sunshine State's main attractions. The hire includes unlimited mileage within Florida and remember that petrol is about half the price you have to pay in U.K. You will have no difficulty in finding suitable hotels or motels provided you do not leave it too late in the day, if you have not booked your overnight accommodation in advance. For budgeting purposes you can expect to pay between \$30-\$40 for a room capable of accommodating up to 4 persons.

If you wish to combine car hire with one or two week's stay at one of the beach hotels featured on the facing page, you should annotate the booking form accordingly.

To calculate the total just add the cost per week of the car as shown in the last column of the price grid to the relevant "stay-put hotel" holiday price, for your departure date on holiday. The prices include return flight Gatwick/Miami, car hire with unlimited mileage within the State of Florida and insurance (excluding collision waiver). Accommodation, meals and petrol are not included. Your ordinary British Driving Licence is acceptable. All drivers must be at least 21 years of age. The hire company reserves the right to substitute a similar car should the model specified not be available.

5 MEANING

Can you find these abbreviations and symbols in the three texts? What do you think they mean?

- 1 DR _____
- 2 U.K. _____
- 3 \$ _____
- 4 JAN _____
- 5 FEB _____
- 6 m _____
- 7 £ _____
- 8 → _____

ไมโครคอมพิวเตอร์ (Micro-Computer) สื่อนำใหม่ ในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ แบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction)

แสงระวี เขาว์ปรีชา

คำนำ

การเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน ครูสอนภาษาได้นำสื่อการสอนใหม่ๆ มาช่วยในการฝึกทักษะต่างๆ เช่น เครื่องเล่นเทปในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory) ใช้ฝึกทักษะการฟังและการพูด (Audio-Oral Skills) การทำโปรแกรมของเทปอย่างดียิ่งจะเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการฝึกได้ดี สื่อใหม่ในขณะนี้ยังไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายนักในประเทศไทย คือ ไมโครคอมพิวเตอร์ แต่กำลังเป็นสื่อที่นิยมอย่างมากในต่างประเทศ เพราะเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ

บทความนี้ เป็นการแนะนำไมโครคอมพิวเตอร์ และความเหมาะสมในการใช้เพื่อเป็นสื่อในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบเอกัตภาพ

แนะนำไมโครคอมพิวเตอร์

ไมโครคอมพิวเตอร์ คือ คอมพิวเตอร์ขนาดเล็กที่สามารถปฏิบัติงานตามโปรแกรมที่ผู้ใช้แต่ละคนวางไว้ได้ทุกรูปแบบ โดยไม่ต้องอาศัยคอมพิวเตอร์ใหญ่ (Mainframe) เลย เครื่องไมโครโปรเซสเซอร์ (Microprocessor) ประกอบด้วยแป้นพิมพ์ (Keyboard) จอแสดงภาพ (Monitor) และระบบอ่าน-บันทึกข้อมูลและโปรแกรมซึ่งอาจเป็นแบบที่ใช้จานแม่เหล็ก (Diskette) หรือใช้กาสัเทป (Cassette) แทนได้ แต่การใช้จานแม่เหล็กเป็นที่นิยมมากกว่ากาสัเทป เพราะสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง และการจัดวางโปรแกรมทำได้สะดวกกว่า ในแง่ของการใช้

สอนภาษา ไมโครคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสมมากเพราะใช้ภาษาเบสิก (BASIC--Beginner's All Purpose Symbolic Instruction Code) ในการเขียนโปรแกรมการเรียนการสอน (Courseware) ภาษาเบสิก เป็นภาษาคอมพิวเตอร์ภาษาหนึ่งในภาษาคอมพิวเตอร์ระดับสูง (High Level Language) ที่มีความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษมากที่สุด สำหรับราคาเครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้น ในปัจจุบันนับว่าไม่แพงเลย เพราะการวางงบประมาณเพื่อ การสร้างห้องปฏิบัติการทางภาษาของไมโครคอมพิวเตอร์ 30 เครื่อง ชนิด 16 เค หน่วยความจำ (16 K of RAM) โดยมีเครื่องพิมพ์ (Printer) และเครื่องเสียง (Speech Synthesizers) ด้วย จะใช้เงินเท่ากับห้องปฏิบัติการทางภาษาของเครื่องบันทึกเสียง (Tape Recorder) 30 ที่นั่งเท่านั้น

นอกจากนี้ ไมโครคอมพิวเตอร์ มีข้อดีในเรื่องของการดูแลรักษาได้ง่าย ไม่จำเป็นต้องมีช่างเทคนิคประจำคอยดูแล และเมื่อเกิดการเสียหายซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นที่แป้นพิมพ์ ก็สามารถส่งให้บริษัทเปลี่ยนให้ในส่วนที่เสียเป็นส่วน ๆ ได้ ในอนาคตอันใกล้นี้ เมื่อเครื่องได้รับความนิยมใช้ในงานสาขาอื่น ๆ เช่น ธุรกิจ วิทยาศาสตร์ มากขึ้น ราคาจะยิ่งถูกลงเรื่อย ๆ

ความเหมาะสมของการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบเอกัตภาพ

ด้วยเหตุที่ไมโครคอมพิวเตอร์สามารถปฏิบัติงานตามโปรแกรมได้ทุกรูปแบบ แต่เนื่องจากวิทยาการด้านเสียงของไมโครคอมพิวเตอร์ยังไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ มาเป็นสื่อในการเรียนการสอนทักษะการฟังและพูด จึงยังไม่มีที่นิยมเท่าการเขียนและการแปล ซึ่งมีการสร้างโปรแกรมที่ได้รับการทดสอบว่าประสบผลสำเร็จพอสมควร และได้้นำออกเผยแพร่บ้างแล้ว สำหรับทักษะการอ่านยังไม่มีผู้ใดทำโปรแกรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษแบบเอกัตภาพ โปรแกรมทักษะการอ่านที่มีจำหน่ายในตลาดขณะนี้ เป็นโปรแกรมเพื่อ ผู้เรียนทั่ว ๆ ไป แต่ผู้เขียนมีความเห็นว่าไมโครคอมพิวเตอร์เป็นสื่อที่มีความเหมาะสมในการ อำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษแบบเอกัตภาพหลายประการ

1. ไมโครคอมพิวเตอร์มีความเหมาะสมในการใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากกว่าภาษาอื่น เพราะพยัญชนะและสระทุกตัวในภาษาอังกฤษมีปรากฏบนแป้นพิมพ์ของเครื่อง จึงไม่มีปัญหาเหมือนการเขียนโปรแกรมการเรียนการสอนภาษาอื่น ที่พยัญชนะและสระ

บางตัวไม่ปรากฏบนเป็นพิมพ์ เช่น ภาษาฝรั่งเศส c, a, e หรือภาษาเยอรมัน เป็นต้น ดังนั้น เมื่อจะทำโปรแกรมเพื่อการเรียนการสอนภาษาเหล่านี้ จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงเป็นพิมพ์และระบบการทำงานของเครื่องโดยเฉพาะเป็นพิเศษ ไม่อาจใช้เครื่องทั่ว ๆ ไปในตลาดได้

2. ไมโครคอมพิวเตอร์สามารถอำนวยความสะดวกตัว (Flexibility) ต่อการจัดทำบทเรียนหรือโปรแกรมการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพได้อย่างมาก กล่าวคือ ผู้เขียนโปรแกรมสามารถจัดหาเรื่อง (Text) เพื่อการอ่านและทำแบบทดสอบของแต่ละเรื่องไว้โดยจำแนกตามระดับความยากง่ายและหัวข้อเรื่องต่าง ๆ กัน นำมาบันทึกลงบนจานแม่เหล็กเป็นแต่ละชุดการสอน (Series of Frames) และแจกจ่ายแก่ผู้เรียนให้เหมาะสมตามระดับความสามารถและความสนใจเป็นแต่ละบุคคล กลุ่มย่อย หรือกลุ่มใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านได้โดยไม่มีขีดจำกัดตามปรัชญาของการเรียนการสอนแบบเอกัตภาพ เพราะในห้องเรียนปกติที่จะนำปรัชญานี้มาใช้โดยไม่มีสื่อช่วย มีผู้สอนคนเดียว อาจทำไม่ได้ นอกจากนี้ เมื่อต้องการเปลี่ยนแปลงบทเรียนบางตอน เพราะพบข้อบกพร่องบางอย่าง เช่น คำถามไม่ดีพอ หรือเรื่องบางเรื่องผู้เรียนไม่สนใจ ผู้เขียนโปรแกรมสามารถนำจานแม่เหล็กส่วนที่ต้องการเปลี่ยนแปลงมาลบออก สร้างโปรแกรมใหม่แทนที่ได้ทันทีที่พบข้อบกพร่องดังกล่าว ต่างกับการใช้แบบเรียน (Textbook) เมื่อแบบเรียนแต่ละเล่มได้รับการตีพิมพ์และนำมาใช้ถ้าพบข้อบกพร่องจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงในทันทีได้ ต้องถึงวาระการทบทวนและพิมพ์รุ่นใหม่ทั้งเล่มทำให้ขาดความคล่องตัวในการเปลี่ยนแปลงบทเรียน ในขณะที่ไมโครคอมพิวเตอร์มีความคล่องตัวกว่า ส่วนการลำดับขั้นตอนของบทเรียนการอ่าน ผู้เขียนอาจวางโปรแกรมเป็นขั้นตอนได้ตามความต้องการที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติตามได้ เช่น ในชุดชุดหนึ่งของการสอนการอ่าน บทเรียนจะเริ่มขึ้นโดยการให้ผู้เรียนเรียนบทเรียนคำศัพท์ (Vocabulary) และโครงสร้าง (Structures) ก่อน แล้วให้อ่านเรื่อง 1 ครั้ง ครั้งที่สองให้อ่านพร้อมแบบฝึกหัดคำศัพท์ โครงสร้างและความเข้าใจเป็นตอน ๆ แต่ละตอน (Chunk) ปรากฏบนจอภาพ ในแต่ละตอนให้ออกาสผู้เรียนตอบผิดได้สองครั้ง ครั้งที่สามถ้ายังผิดอีก คำตอบจะปรากฏบนจอภาพพร้อมมีคำสั่งอื่น ๆ ตามที่วางโปรแกรมไว้ เป็นต้น จากลำดับขั้นตอนที่บังคับโดยโปรแกรมที่จะให้ปรากฏบนจอภาพตามต้องการนี้ ผู้เรียนต้องใช้ความตั้งใจในการอ่านตามที่กำหนดตลอดเวลา ต่างจากแบบเรียนที่ผู้เรียนจะเปิดอ่านส่วนใดของหนังสือได้เพื่อ

คำถามก่อนการพยายามทำแบบฝึกหัดอย่างจริงจังได้ จึงเป็นส่วนที่ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจในบทเรียนได้

3. ไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อที่สามารถทำหน้าที่เสมือนผู้สอนได้โดยสามารถโต้ตอบ (Communicate) กับผู้เรียนได้โดยการควบคุมจากการวางโปรแกรม เช่น ในการทำแบบฝึกหัดแสดงความเข้าใจในการอ่าน ผู้เขียนโปรแกรมสามารถวางโปรแกรมของคำตอบ (Key words) ที่เป็นไปได้ในการตอบของผู้เรียน ให้โอกาสผู้เรียนแก้ตัวได้ หรือจะแสดงคำตอบทันทีที่ตอบผิด หรือให้คำชมเมื่อผู้เรียนตอบได้ถูกต้อง แล้วสั่งให้ผู้เรียนหยุดบทเรียนและให้กลับไปซ่อมเสริมความสามารถที่ขาดไป หรือให้กลับไปอ่านเรื่องใหม่เฉพาะตอนใด หรืออื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับกา
วางโปรแกรมของผู้เขียน จึงเท่ากับเป็นการใช้ไมโครคอมพิวเตอร์เป็นครูผู้สอนพิเศษ (Tutor) แบบตัวต่อตัวกับผู้เรียน และมีผลเป็นตัวกระตุ้น (Motivator) ที่ดีต่อการเรียน เพราะสามารถแสดงข้อบ่งชี้ (Indications) ของการเรียนต่อผู้เรียนเสมือนครูผู้สอนพิเศษแบบตัวต่อตัว การเรียนการสอนแบบตัวต่อตัว (Tutorial Basis) ต่อผู้เรียนแต่ละคนเป็นสิ่งที่ดีมาก แต่เป็นไปได้ยาก เพราะจำนวนของผู้เรียนกับจำนวนของผู้สอนต่างกันมาก แต่ไมโครคอมพิวเตอร์ที่มีโปรแกรมกา
เรียนการสอนที่ดีสามารถทำได้ เพราะผู้เรียนจะได้รับบทเรียนการอ่านเป็นขั้นตอนโดยในการที่จ
ก้าวต่อไปในขั้นสูงกว่าเท่าใดนั้น จะต้องขึ้นอยู่กับความสำเร็จของผู้เรียนในแต่ละชุดการเรียนกา
สอนของแต่ละชั้น เมื่อผู้เรียนสามารถแสดงสัมฤทธิ์ผลของการอ่านได้ดีทุกขั้นตอน ผู้เรียนจะไ
รับโปรแกรมชุดที่มีระดับยากขึ้น ทั้งเนื้อเรื่อง โครงสร้าง หรือศัพท์ ในหัวข้อเรื่องที่คุณเรียนสนใจ
แต่ถ้าผู้เรียนยังมีความบกพร่องในบางเรื่องบางขั้นตอน เช่น กฎไวยากรณ์ การสะกดคำศัพท์
หรืออื่น ๆ โปรแกรมจะบ่งชี้ให้ผู้เรียนได้ทันทีว่าคุณจะต้องปฏิบัติอย่างไร เช่น อาจดูกลุ
ระดับไปยังขั้นตอนที่คุณเรียนยังขาดอยู่ หรือให้กลับไปเรียนชุดการเรียนที่เป็นการปูพื้นฐานทั้งหมด
ที่คุณเรียนขาดไปได้ ในการที่โปรแกรมจะให้ข้อบ่งชี้ได้อย่างดีดังกล่าว จะต้องเป็นโปรแกรมแบบ
เขียนขึ้นเพื่อการเรียนการสอนแบบตัวต่อตัว นั่นคือโปรแกรมต้องสามารถบันทึกคำตอบขอ
ผู้เรียนโดยโปรแกรมจะต้องได้รับการเขียนแบบฝึกหัดอย่างดี โดยสามารถจำแนกเป็นชุดของการ
เรียนการสอนในเรื่องของคำศัพท์ โครงสร้าง หรือเนื้อเรื่อง เป็นต้น จึงจะสามารถจำแนกจำนวน
ความผิดตามชนิดของความผิดได้ และสามารถมอบหมายโปรแกรมใหม่ให้เหมาะกับคุณเรียนได้

4. ไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อที่มีหน่วยความจำหลายขนาดซึ่งผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้ตามขนาดของโปรแกรมที่จะเขียน แต่ขนาดที่มีความเหมาะสมในการจัดทำโปรแกรมดังกล่าวข้างต้นควรเป็นชนิดที่มีหน่วยความจำตั้งแต่ 600,000 หน่วย (Bits) ขึ้นไปจะสามารถอำนวยความสะดวกในการเขียนโปรแกรมเพื่อการเรียนการสอนทักษะการอ่านเรื่องหรือเป็นตอน (Passage) ขนาดต่าง ๆ กันตามที่ต้องการ ตั้งแต่ 300 ถึง 2000 คำ พร้อมแบบฝึกหัดการวิเคราะห์ความผิด และบทเรียนซ่อมเสริมได้ เป็นต้น

5. ไมโครคอมพิวเตอร์ มีจอภาพหลายขนาด แต่ขนาด 24 บรรทัด บรรจุอักษรบรรทัดละ 80 ตัว (Characters) หรือครึ่งละ 1920 ตัวทั้งจอ และขนาด 32 บรรทัด บรรจุอักษรบรรทัดละ 64 ตัว หรือครึ่งละ 2048 ตัวทั้งจอ ทั้ง 2 ขนาดมีความกว้างพอที่จะแสดงเรื่องพร้อมแบบฝึกหัดและให้ผู้เรียนแสดงคำตอบ และข้อบังคับความถูกต้องของคำตอบในคราวเดียวกันได้ในทันทีทันใด ไมโครคอมพิวเตอร์จึงเป็นตัวกระตุ้นต่อการเรียนของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้สอนคนเดียวในกรณีที่ต้องตรวจแบบฝึกหัดจากเรื่อง (Tests) ต่าง ๆ ทันทีที่ผู้เรียนแต่ละคนทำย่อมต้องใช้เวลามากและแสดงผลช้า และอาจจะรักต่อความก้าวหน้าทางการอ่านบทต่อ ๆ ไปได้ ไมโครคอมพิวเตอร์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนที่มีความสามารถต่าง ๆ กัน มีแรงจูงใจในการเรียน เพราะรู้ผลของการเรียนในทันทีทันใด ผู้เรียนที่เรียนได้ช้าสามารถใช้เวลาเรียนกับเครื่องได้เอง โดยไม่ถูกความกดดันจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนเหมือนในห้องเรียน ส่วนผู้เรียนที่เรียนได้เร็วสามารถพัฒนาความสามารถไปได้อย่างมากและรวดเร็วตามระดับความสามารถของตนเองโดยไม่ถูกชะลอจากเพื่อนร่วมชั้นที่ช้า ผู้เรียนจะมีความสนุกกับการเรียน

6. ไมโครคอมพิวเตอร์ สามารถบันทึกและแสดงความก้าวหน้า (progress) ของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างถูกต้องแน่นอน ผู้เรียนและผู้สอนสามารถเรียกผลมาดูได้ทุกเวลาที่ว่าง โปรแกรมให้แสดงผลความก้าวหน้าของการเรียน หรือจะให้แสดงผลการเรียนในทันทีที่จบหน่วยของการเรียนแต่ละหน่วยก็ได้

7. ในกรณีที่ผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยที่มีพื้นฐาน ความสามารถ ความสนใจเดียวกัน ผู้เรียนจะเรียนจากโปรแกรมร่วมกันได้ ในมาตรฐานอันเดียวกัน ต่างจากการเรียนกับผู้สอนต่างบุคคลที่มีวิธีการสอนในเรื่องเดียวกันต่าง ๆ กันออกไป เมื่อผู้เรียนเรียนเรื่องเดียวกันจาก

มาตรฐานเดียวกันจากไมโครคอมพิวเตอร์แล้ว ผู้สอนอาจจะใช้ประโยชน์จากการเรียนจากสื่อนี้ เพื่อทำกิจกรรมสื่อความหมายในการใช้ภาษา (Communicative Activities) ของผู้เรียนในห้องเรียนได้ หรือถ้าเป็นกลุ่มใหญ่ผู้วางโปรแกรมสามารถพัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้กับคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่สามารถควบคุมจอยอย (Terminal) ของผู้เรียนได้ครั้งละเป็นจำนวนมากอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป

ไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นสื่อที่มีประโยชน์ในการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษทั้งกล่าว แต่ความสำคัญคือ การเขียนโปรแกรมเพื่อการเรียนการสอน เพราะในการวางแผนของชุดการสอนแต่ละชุดในแต่ละโปรแกรม ควรคำนึงถึงว่ารูปแบบควรจะเป็นอย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จในการให้ความรู้และฝึกทักษะการอ่านได้ ให้ผู้เรียนก้าวหน้าเป็นขั้น ๆ ไป โปรแกรมที่ดีควรให้ความรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อก้าวไปในขั้นต่อไปได้ และขณะเดียวกันก็ต้องทบทวนความรู้เดิมได้ด้วย โปรแกรมที่ให้แต่คำตอบแก่ผู้เรียนไม่สามารถให้ข้อบ่งชี้ได้ตอบกับผู้เรียนได้ จะทำหน้าที่ได้เท่ากับหนังสือแบบเรียนที่วางรูปแบบอย่างที่ดีเท่านั้น ดังนั้น นอกจากโปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ จะช่วยลดภาระของผู้สอนในการสอนทักษะการอ่านจากขั้นต้นของการฝึกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ (Drills and Practice) แล้ว ยังช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนมีเวลามากขึ้นในการทำกิจกรรมสื่อความหมายในการใช้ภาษา (Communicative Activities) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้สอนยังมีเวลาในการปรับปรุงโปรแกรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนมากยิ่งขึ้นด้วย ช่วยให้ปรัชญาของการสอนแบบเอกัตภาพเป็นจริงได้ ถึงแม้จะมีผู้เรียนเป็นจำนวนมากก็ตาม อย่างไรก็ตาม ไมโครคอมพิวเตอร์ก็ยังคงเป็นเพียงสื่อที่ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพขึ้น แต่ผู้สอนยังคงมีบทบาทสำคัญอยู่ในแง่ที่ไม่จำกัดเฉพาะเป็นครูสอนภาษาเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่ก้าวตามเทคโนโลยีใหม่ๆ เป็นครูผู้เขียนโปรแกรมที่มีความสามารถ ในอนาคตอันใกล้ การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์จะเป็นไปอย่างกว้างขวางมากยิ่งขึ้น และเมื่อมีการแข่งขันในการผลิตมากขึ้น ราคาไมโครคอมพิวเตอร์จะยิ่งถูกลง จนคุ้มค่ากับการนำมาใช้ในงานการเรียนการสอนภาษา

หนังสืออ้างอิง

- ดร. ชาศรี ศรีไพพรรณ “แนะนำไมโครคอมพิวเตอร์” *วิศวกรรมสาร* ปีที่ 34 เล่มที่ 3 มิถุนายน 2524.
- McCoy, H.I. and Weible M.D. “Foreign Languages and the New Media: the Videodisc and the Microcomputer,” *Practical Applications of Research in Foreign Language Teaching*. Illinois : National Textbook Company, 1983. p.p. 105-152.
- Wresch, W. “Computers in English Class : Finally Beyond Grammar and Spelling Drills” *Collage English*, Volume 44, September 1982, p.p. 483-490.
- Marty, F. “Reflections on the Use of Computers in Second Language Acquisition-I. II” *System* Vol. 9, 1981. p.p. 85-98, Vol. 10, 1982. No. 1, p.p. 1-11.
- Raskin, I. *The Apple II Basic Programming Manual*. California : Apple Computer Inc., 1979.
- Richardson, C. *The Apple Soft Tutorial*: California : Apple Computer Inc., 1982.
- Barden, W. Jr. *How to Buy & Use Mini Computers and Micro Computers*. Indian : Howard W. Sams & Co. Inc., 1976.
- Hoftman, J. *Personal Computing*. Virginia : A Prentice-Hall Company, 1979.
- Likes, S. *Small Computer System Handbook*. New Jersey : Hayden Book Company, Inc., 1978.
- Disick, R.S. *Individualizing Language Instruction, Strategies and Methods*. New York : Harcourt Brace Savanorich, Inc., 1975.
- Boumfit, C.I. and Johnson, H. (Eds.), *The Communicative Approach to Language Teaching*. Oxford University Press, 1979.

บทบาทของกิจกรรมกลุ่มสำหรับ วิชาการอ่านภาษาอังกฤษ

พัชร ชินธรรมมิตร

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 เป็นต้นมา ในวงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ได้มีการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบใหม่ ซึ่งเรียกกันว่า COMMUNICATIVE APPROACH แนวการสอนแบบนี้ได้เน้นถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนภาษาเป็นสำคัญ คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ในชีวิตจริง Littlewood (1981) ได้กล่าวไว้ด้วยว่า แนวการสอนแบบนี้ผู้เรียนจะต้องพัฒนาทักษะและหลักการที่จะใช้ภาษาสื่อสารความหมายให้ได้ ประสิทธิภาพมากที่สุด สถานการณ์ที่เป็นจริงต่าง ๆ¹ ทั้งนี้ Gardner (1979) ได้ให้คำแนะนำแก่ผู้สอนไว้ด้วยว่า ในการเรียนภาษานี้ ผู้เรียนภาษาจะประสบผลสำเร็จในการเรียนก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีความอยากรจะเป็นส่วนหนึ่งของเจ้าของภาษานั้น² โดยเฉพาะ Savignon (1976) ได้เพิ่มเติมประกอบด้วยอีกว่า ปัจจัยที่จะทำให้ผู้เรียนภาษาประสบผลสำเร็จในการเรียนก็คือ ทักษะคิดที่ดีต่อการเรียนภาษา³

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงทัศนคติที่ผู้เรียนไทยมีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าความต้องการของผู้เรียนไทยในระดับอุดมศึกษา ประมาณ 81 % ตระหนักถึงความสำคัญ

¹ William Littlewood, *Communicative Language Teaching* (Cambridge, Cambridge University Press, 1981), p. 19.

² R.C. Gardner, "Social Psychological Aspects of Second Language Acquisition," In H. Giles and St. Clair (Ed.), *Language and Social Psychology* (Oxford, Basil Blackwell, 1979), p. 32.

³ S. Savignon, "On the Other Side of the Desk : A Look at Teacher Attitude and Motivation in Second Language Learning," *Canadian Modern Language Review*, 32 (1976), p. 295.

ของวิชาการอ่าน และต้องการเพิ่มเสริมสร้างทักษะในด้านนี้ โดยเห็นว่าทักษะทางด้านกรอ่านมีประโยชน์นำมาใช้ได้ สถานการณ์การทำงานแบบต่างๆ⁴

จากงานวิจัยชั้นนี้พอจะมองเห็นได้ว่าผู้เรียนไทยในระดับอุดมศึกษา ยังเห็นความสำคัญของทักษะด้านการอ่านอยู่ และทั้งนี้ผู้เรียนก็ยังตระหนักว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสื่อสารสำคัญที่จะต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพต่อไป

ดังนั้น แนวทางการสอนในระดับอุดมศึกษา ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เขียนบทความจึงเสนอแนะให้มีการนำกิจกรรมกลุ่ม ทั้งที่เป็นคู่ (pair-work) และกลุ่ม (group-work) มามีบทบาทสำคัญในการสอนวิชาการอ่าน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และทฤษฎีการสอน Communicative Approach ที่มีจุดมุ่งหมายสูงสุดที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถนำภาษามาใช้ติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

เหตุผลในการนำกิจกรรมกลุ่มเข้ามาใช้ในห้องเรียน

ประการแรก ในวงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบัน ผู้สอนในระดับต่างๆ มักจะประสบปัญหาในการสอน คือ การที่ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา นั้น ตัวผู้สอนเป็นศูนย์กลางในห้องเรียน ซึ่งเป็นการสื่อสารทางเดียว (One Way Communication) ให้แก่ผู้เรียน โดยที่ดูเหมือนว่าผู้เรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียนนั้นเลย นอกจากจดตามคำอธิบาย หรือทำแบบฝึกหัดเป็นรายบุคคล ประสบการณ์ที่ผ่านมาแบบนี้นั้น ทำให้ผู้เรียนเริ่มเบื่อหน่ายทั้งในเนื้อหาวิชา และการจดจำหลักและกฎเกณฑ์ต่างๆ จนในที่สุดจึงเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ขาดความกระตือรือร้น เพราะไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ดำเนินอยู่ในห้องเรียน

⁴ ตัวเลขที่ได้มานั้น นำมาจากการรวบรวมคำตอบจากแบบสอบถาม ซึ่งจัดทำโดยศูนย์ภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (The Central Institution of English in Bangkok) ร่วมกับ Mr. Willard D. Shaw งานวิจัยชั้นนี้ชื่อว่า Asian Student Attitudes Towards English ซึ่งทำกันในสามประเทศคือ อินเดีย สิงคโปร์ และไทย เกี่ยวกับหัวข้อหลัก 5 เรื่อง คือ ภูมิหลังทางภาษา, เหตุผลในการเรียน, รูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันและอนาคต, ทักษะด้านใดที่ต้องการพัฒนา และความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ งานวิจัยชั้นนี้ได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือ English for Cross-Cultural Communication (Macmillian, 1981)

กิจกรรมกลุ่มสามารถแก้ปัญหาหลักซึ่งเรื้อรังมานานนับปีได้ เพราะกิจกรรมกลุ่มเปิดโอกาสให้ทุกคนภายในชั้น ถึงแม้จะมีความรู้ความสามารถแตกต่างกันเพียงใด ได้เข้ามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน ผู้เรียนมีความรู้สึกกระตือรือร้น เพราะต้องให้ความสนใจกับกิจกรรมภายในกลุ่ม มีแรงจูงใจ เพราะในแต่ละกลุ่มก็มีการแข่งขันกันเพื่อตอบหรือแก้ปัญหา (problem solving) ซึ่งทำให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าได้เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของเจ้าของภาษานั้น

ประการที่สอง กิจกรรมกลุ่มจะช่วยให้ผู้เรียนไทยสามารถพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกเป็นขั้นตอน เพราะจากประเพณีวัฒนธรรมการสงวนความเชื่อ และการอบรมแบบไทยๆ ผู้เรียนไทยส่วนใหญ่จะไม่กล้าซักถามหรือแสดงความคิดเห็นออกมามากนัก แต่กิจกรรมกลุ่มจะทำให้การสังสรรค์สนทนากันนั้นหมดไป เนื่องจากภายในกลุ่มแม้แต่ที่เจี๊ยบเจี๊ยบที่สุดก็ต้อง “ให้” อะไรแก่กลุ่มบ้าง เพราะไม่ต้องการให้สมาชิกในกลุ่มมองตนเองว่าเอาเปรียบ การพัฒนาความกล้า การแสดงออกที่เริ่มต้นจากกลุ่มเมื่อมีการฝึกฝนกันบ่อยครั้งขึ้น ความเชื่อมั่นในตัวเองของผู้เรียนก็จะพัฒนาเป็นลำดับขึ้น จนถึงขั้นที่สามารถแสดงออกในชั้น ได้แย้งกับผู้สอนด้วยเหตุผลและความเป็นจริง ซึ่งจะทำให้เกิดความใกล้ชิดเข้าใจกันมากขึ้นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

ประการที่สาม ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมาแล้วย่อมทราบดีว่า คงไม่มีงานชนิดใดที่ผู้ทำงานนั้นสามารถปฏิบัติงานได้แต่เพียงผู้เดียว การทำงานที่ดีและสำเร็จลุล่วงนั้นต้องการความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย การนำกิจกรรมกลุ่มมาเสนอให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติก็เหมือนกับการเตรียมตัวให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสภาพจริงในการปฏิบัติงาน คือต้องการความร่วมมือร่วมใจของกลุ่ม (team spirit) เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้นสอดคล้องไปในเป้าหมายเดียวกัน

ประการที่สี่ ดังที่กล่าวมาแล้ว กิจกรรมกลุ่มนอกจากจะจำลองสภาพการปฏิบัติงานจริงมาให้ผู้เรียนได้สัมผัสแล้ว ยังให้ข้อมูลเอกสารและวิธีการดำเนินงานในสภาพที่เป็นจริงมาเสนอให้ผู้เรียนอีกด้วย ซึ่งเท่ากับเป็นการเตรียมตัวปูพื้นฐานให้ผู้เรียนได้รู้จักการใช้ภาษาในแง่รวมและสภาพที่เป็นจริง (realism) มิใช่การอ่านจากตำราเรียนที่พิมพ์ตัวหนาหนัก บางเอน เพื่อชดเชยประโยชน์หรือคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น

ประการที่ห้า กิจกรรมกลุ่มคือ การมอบหมายหน้าที่ และความรับผิดชอบให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน แบ่งแยกหน้าที่และความรับผิดชอบกันภายในกลุ่มและศึกษาถึงงานที่ได้รับมอบหมายอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพราะกิจกรรมกลุ่มที่ดีจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนต้องรับผิดชอบในงานส่วนของตนอย่างเต็มความรู้และความสามารถ ทำให้มีการเรียน (learning) ที่แท้จริงเกิดขึ้นในสมองของผู้เรียนแต่ละคน อีกทั้งการมีส่วนร่วมแก้ไขในปัญหา ก็จะทำให้ผู้เรียนได้ช่วยกันระดมปัญญา ความคิดไหวพริบ และความรู้ทางภาษาทั้งหมดมาช่วยกันแก้ปัญหา ซึ่งเมื่อผู้สอนนำกิจกรรมกลุ่มมาเป็นเครื่องมือแล้วก็จะก่อให้เกิดประโยชน์มหาศาลให้แก่ผู้เรียนในอนาคต ในการที่ได้ฝึกฝนสมองในสิ่งที่ท้าทายและเป็นประโยชน์มาโดยสม่ำเสมอ

ประการที่หก กิจกรรมกลุ่มจะทำให้ผู้สอนสามารถประเมินการแสดงออก (performance) และความรู้ความสามารถ (competence) ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี เพราะบทบาทของผู้สอนจะเปลี่ยนไป ผู้สอนเป็นเพียงผู้ควบคุมการดำเนินงานภายในห้องเรียน เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาตอบข้อซักถามและอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น เมื่อกิจกรรมของแต่ละกลุ่มดำเนินไปในห้องเรียนแล้ว ผู้สอนก็จะเป็นผู้สังเกตการณ์ และประเมินผลผู้เรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดได้ โดยที่ผู้สอนสามารถเดินดูตามกลุ่ม ช่วยเหลือแก้ไขผู้เรียนที่บกพร่องหรืออ่อนทางภาษา โดยให้งานพิเศษเป็นรายบุคคล เก็บข้อมูลของผู้เรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดและสามารถประเมินได้อย่างถูกต้อง

เกณฑ์การเลือกกิจกรรมกลุ่ม

1. ทางด้านเนื้อหา (Context)

จะต้องคำนึงว่า ระดับภาษาที่นำมาใช้ในกิจกรรมนั้นเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถทางภาษา รวมทั้งระดับสติปัญญาของผู้เรียนหรือไม่ เพราะถ้าระดับภาษาที่ง่ายเกินไปสำหรับผู้เรียน ก็จะทำให้กิจกรรมนั้นขาดความน่าสนใจและท้าทายในสายตาผู้เรียน แต่ถ้าระดับภาษาและปัญหานั้นยากเกินไป ผู้เรียนก็จะเกิดการท้อถอยและหมดกำลังใจได้

นอกจากด้านภาษาแล้ว การจำลองสภาพจริงจากภายนอกมาเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนปฏิบัตินั้น ก็ต้องดูความสนใจและความต้องการของผู้เรียนเป็นหลักใหญ่ เพราะเมื่อผู้เรียนสนใจแล้วก็จะเกิดความรู้สึกตื่นตัวและแรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรมนั้น

นอกจากนั้น เมื่อผู้เรียนได้ลงทำกิจกรรมนั้นไปได้สักระยะแล้ว ผู้สอนจะต้องสังเกตถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มว่า คำอธิบายวิธีการของผู้สอนชัดเจนหรือไม่ ข้อมูลที่ผู้เรียนมีเพียงพอกับการตัดสินใจหรือไม่ โดยการสังเกตของผู้สอน จะทำให้มีการปรับปรุงในการดำเนินงานด้านกิจกรรมกลุ่มให้แก่ผู้เรียนในครั้งต่อไป

2. ทางด้านปฏิริยาของผู้เรียน (Students Interaction)

เมื่อกิจกรรมดำเนินไปได้สักระยะแล้ว ผู้สอนจะต้องสังเกตว่า ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นหรือไม่ ผู้เรียนมีความสนใจในปัญหาร่วมมือหาหนทางแก้ไขเพียงใด ทั้งนี้ถ้าผู้สอนและเพื่อนร่วมงานจะได้ทดลองทำกิจกรรมก่อนผู้เรียน ก็จะมองปัญหาในแง่มุมของผู้ทำกิจกรรมนั้นได้เสียก่อน

3. ทางด้านภาษา (Language)

ผู้สอนจะต้องสังเกตว่า ผู้เรียนได้ใช้ภาษาแม่ (native language) หรือภาษาที่ต้องการให้ใช้ (target language) สื่อสารกันระหว่างการร่วมมือแก้ไขปัญหาก็ได้รับมอบหมายมา แต่อย่างไรก็ตาม การใช้ภาษาไทยในระดับต้น ๆ ของการเรียนรู้ก็เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะผู้เรียนยังไม่เกิดความคล่องตัวในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งผู้สอนก็ต้องการจะเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านโดยนำกิจกรรมกลุ่มมาเป็นเครื่องมือ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความเพลิดเพลิน สนุกสนานในการเรียน ต่อเมื่อการเรียนรู้ในระดับสูง กิจกรรมกลุ่มก็จะเป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนได้สื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษที่พูดกัน ในสภาพแท้จริง (real and natural speaking language)

นอกจากนี้ ทางด้านผู้สอนก็จำเป็นต้องตอบตัวเองก่อนจะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมนั้นว่า กิจกรรมกลุ่มที่ให้ทำนั้นให้ประโยชน์ฝึกฝนด้านใดแก่ผู้เรียน มีการเตรียมขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมที่ดีหรือไม่ ผู้เรียนทราบหรือไม่ว่าผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องทำอะไรบ้าง และได้อะไรบ้างจากกิจกรรมกลุ่มที่เสนอ อีกทั้งสภาพของห้องเรียนควรจะจัดแบ่งกลุ่มออกมาในลักษณะใด และแต่ละกลุ่มควรมีผู้เรียนสักกี่คน มีการจัดผู้เรียนที่เก่งและอ่อนลงละกันไป หรือแยกออกจากกัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ขึ้นอยู่กับผู้สอน ซึ่ง “รู้จัก” และ “เข้าใจ” สภาพความเป็นไปในชั้นเรียน และตัวผู้เรียนได้ดีมากกว่าใครอื่น ดังนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาวิเคราะห์และเตรียมการให้เหมาะสมกับสภาพชั้นเรียนและผู้เรียนของตน

ประเภทของกิจกรรมกลุ่ม (Types of Communicative Activity)

William Littlewood ได้แบ่งลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. Functional Communication Activities

ลักษณะของกิจกรรมกลุ่มประเภทนี้ เน้นเป้าหมายการดำเนินงานของสมาชิกในกลุ่ม เป็นสำคัญกล่าวคือ สมาชิกในกลุ่มจะต้องใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาพิจารณา หรือวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาที่ได้รับมอบหมายนั้น ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารก็ไม่คำนึงว่าถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ หรือใช้ได้เหมาะสมกับสภาพเหตุการณ์บุคคล หรือ สถานภาพทางสังคมของบุคคลนั้นหรือไม่ หากแต่ใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

กิจกรรมที่ทำกันเป็นกลุ่ม (group-work) และกิจกรรมที่ทำกันเป็นคู่ (pair-work) สำหรับวิชาการอ่านนั้นอาจเลือกหัวข้อเรื่อง (topic) ตามความสนใจและถนัดของผู้เรียน โดยวัสดุการสอน เช่น ภาพ, ภาพประกอบเรื่อง, ของจริง (realia) สไลด์ (slide) หรือเทปที่เปิดให้ผู้เรียนฟังต่าง ๆ นี้ ซึ่งผู้สอนจะใช้นำเรื่องจะต้องนำมาจากความเป็นจริง หรือใกล้ความเป็นจริงมากที่สุด เช่น กิจกรรมกลุ่มในวิชาการอ่านเบื้องต้น ผู้สอนอาจนำเรื่องเกี่ยวกับ “Housewives” โดยยกโคลงภาษาอังกฤษที่ปรากฏบนหลุมฝังศพของแม่บ้านคนหนึ่ง

HERE LIES A POOR WOMAN

WHO WAS ALWAYS TIRED,

WHO LIVED IN A HOUSE

WHERE HELP WASN'T HIRED

HER LAST WORDS ON EARTH WERE :

DEAR FRIENDS, I AM GOING

TO WHERE THERE'S NO COOKING

OR WASHING OR SEWING

FOR EVERYTHING THERE

IS EXACT TO MY WISHES,
FOR WHERE THEY DON'T EAT
THERE IS NO WASHING OF DISHES.

แล้วให้ผู้เรียนหาหน้าที่ของแม่บ้านจากโคลงนี้ พร้อมกับเปรียบเทียบว่า แม่บ้านไทยมีหน้าที่เช่นนี้หรือไม่

ต่อจากนั้นก็แจกรูปแม่บ้านสี่คนที่ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับงานบ้าน ผู้เรียนจะได้อ่านการสัมภาษณ์บุคคลที่เป็นจริง ต่อจากนั้นก็จัดแบ่งผู้เรียนเป็นสามกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้รับแจกรูปใบโฆษณาเครื่องทุ่นแรงแม่บ้าน เช่น เครื่องซักผ้า, เครื่องล้างจาน, เตาอบ, เตาปิ้ง ฯลฯ ปั่นไปกับสิ่งที่ไม่ใช่เครื่องทุ่นแรง เช่น การโฆษณาร้านเสริมสวย โรงเรียนสอนภาษา หรือ บริษัทท่องเที่ยว ในแต่ละกลุ่มก็จะได้ออกสารใบโฆษณาซึ่งปะปนกันไปนี้ ไม่เหมือนกัน ซึ่งหน้าที่ของแต่ละกลุ่มจะต้องเขียนรายชื่อเครื่องทุ่นแรงที่แม่บ้านจำเป็นต้องใช้ในกลุ่มของตนไว้ และในที่สุดแต่ละกลุ่มก็ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันว่า มีเครื่องทุ่นแรงชนิดอื่นอีกหรือไม่ เมื่อทั้งสามกลุ่มมารวมกันเพื่อตอบคำถามรวมว่าเครื่องทุ่นแรงพวกนี้มีส่วนช่วยแม่บ้านไทยมากน้อยเพียงใด

การแบ่งกลุ่มการอ่านในลักษณะนี้เรียกว่า “Jigsaw Reading” หรือการนำเรื่องราวที่แต่ละกลุ่มอ่านได้ มารวมกันเพื่อให้ได้ภาพรวม หรือคำตอบในที่สุด

2. Social Interaction Activities

ลักษณะกิจกรรมกลุ่มประเภทนี้ มีจุดมุ่งหมายในระดับสูงกว่า functional communication activities กล่าวคือในระดับต้น functional communication activities จะเป็นการสื่อสารความหมายและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกิจกรรม แต่ social interaction activities จะเน้นทางด้านภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายว่ามีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และเป็นที่ยอมรับกันในภาษาหรือไม่ ทั้งนี้ยังคำนึงถึงภาษาที่ใช้เหมาะสมกับข้อมูลความเป็นจริง เหตุการณ์ หรือสภาพทางสังคมของบุคคลนั้นหรือไม่

ดังนั้น กิจกรรมกลุ่มประเภทนี้จึงเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับกลาง (intermediate) หรือในระดับสูง (advance) ซึ่งมีพื้นฐานความรู้ความสามารถทางภาษาในระดับหนึ่งแล้ว

กิจกรรมกลุ่มสำหรับวิชาการอ่านประเภทนี้ จึงเหมาะกับการอ่านเฉพาะสาขาวิชา (English for Academic Purpose) เพราะจุดมุ่งหมายของกิจกรรมคือ ให้ใช้ภาษาหรือคำศัพท์เฉพาะสาขานั้น สื่อความหมายและแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

กิจกรรมกลุ่มที่สามารถใช้กับวิชาการอ่านของคณะพาณิชยศาสตร์ หรือผู้เรียนทางด้านการบริหารธุรกิจ ในหัวข้อเรื่อง “Trading Policy” ผู้สอนต้องการจะเสนอความคิดรวบยอด (concept) เรื่องนโยบายการค้าโดยผ่านทางกิจกรรมกลุ่มลักษณะนี้

ก่อนอื่นผู้สอนอาจจะนำภาพหรือของจริงมาประกอบคำอธิบายคำศัพท์ เช่น confectionery, household goods, groceries, green groceries, hardware, provisions, breakfast cereals, brands ต่อจากนั้นก่อนที่จะให้ผู้เรียนอ่านเนื้อความ (text) ผู้สอนจะต้องถามคำถามนำ เช่น เมื่อผู้เรียนซื้อของเคยเปรียบเทียบราคาสินค้าหรือไม่ ตามร้านขายของมีการแข่งขันทางกัน ไบบัง บ้างจี้ใดกำหนดให้เจ้าของร้านตัดสินใจในการกำหนดราคาสินค้า และควรจะขายสินค้าใด ซึ่งคำถามเหล่านี้เพื่อปูพื้นฐานทางความคิดให้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับนโยบายการค้า

TEXT

Today supermarkets and hypermarkets are springing up both in the centre of big cities and in their suburbs. They are rapidly replacing the small suburban shops which used to specialize in, for example, confectionery, or hardware, or groceries or bread and cakes. However, in most residential suburbs a few shops still remain, usually selling under one roof a wide variety of goods. One shopkeeper may fulfill the functions of the greengrocer, the grocer, the baker, the butcher, the confectioner, and so on.

Mr. Brown is one such shopkeeper. However he is worried about his business. At the moment he estimates that he has only about 16% of the total trade in the catchment area. He knows his prices cannot compete with those of the big supermarkets in the centre of the city. His fiercest competition however comes from Mr. Pride, who owns Pride's Corner Stores in the same street as Mr. Brown's shop. Mr. Brown knows he must revise his trading policy.

Mr. Brown has devised and completed three questionnaires to help him make decisions about a new trading policy. He has to find answers to the following questions: What is the potential market? What are the strengths and weaknesses of his competitor Mr. Pride? And what are the strengths and weaknesses of his own shop?

The potential market is perhaps the most important factor to consider. It involves finding out about the people who live in the catchment area of the two shops and discovering what sort of items they want to buy. It means considering not only the goods they want, but the brands they like best and the prices they are prepared to pay. Although shopkeepers like to offer as wide an assortment of goods as possible, it can be risky to offer a wide choice of brands, for example six or seven different types of breakfast foods. Sometimes it can make better sense to sell fewer high quality goods at a higher price than to sell a lot of lower quality goods at a low price.

ขั้นต่อไป เมื่อแบ่งผู้เรียนเป็นสามกลุ่มแล้ว ผู้เรียนกลุ่มแรกซึ่งควรเป็นผู้เรียนที่มีระดับพื้นฐานทางภาษามากกว่าสองกลุ่มแรก จะได้รับเอกสารแจกเกี่ยวกับ “The Potential market”

Here is the questionnaire that Mr. Brown devised about People in his area

Questions	Answers	Policy considerations
How many households in catchment area?	1,400	Total grocery market could be worth
How many people?	4,100	12,000 per week.
What age-group (s) do they fall into? (young children/teenagers/ young families/middle-aged/ pensioners)	Mostly young families with 2-3 children, although about a third of the area houses middle-aged and retired people.	Stock baby foods? Probably look carefully at prices.
What sort of work do they do?	Mainly skilled operator in the engineering industry.	Probably looking for good quality, but are not extravagant.
Do the wives work?	Very few.	Wives have time to 'shop around' and compare prices. Less demand for easy-to-prepare food.
Is there a particular industry?	Engineering	Stock special cleaners? Special washing powder?
What sort of incomes do they earn?	Average for skilled workers: 80-100 per week.	probably prepared to pay for good quality food.
How many have cars?	Nearly all.	Stock car cleaners?
What sort of houses do they live in?	Mainly new (about 1979). Semi-detached with some older houses near the shops.	Stock a limited range of paints and household improvement goods?
Do many households have pets? (dogs/cats/birds)	Yes. High proportion of birds, but also many cats and dogs.	Stock a good pet food section?
What are the gardens like?	Mainly small. Well-kept by keen gardeners. Very few vegetable gardens.	Stock a limited range of products for garden? Stock some plants?
Is the shop in a good Situation?	Yes. Near bus-stop. Children walk past to school.	Stock confectionery?

ผู้เรียนกลุ่มที่สอง จะได้รับแจกเอกสารแบบสอบถามที่ Mr. Brown ใช้ในการประเมินผลร้าน
Pride's corner stores

Question	
What type of operation?	Self-service. One check out point only.
Self-service or counter-service or mixed?	No counter service. One assistant + wife. on Saturdays. 2 young boys to pack the shelves.
What size is the shop?	1,200 square feet
What are the estimated sales?	1,900 per week
What are the opening hours?	9.00 a.m.-5.30 p.m. Mon-Sat. Late opening night until 8.30 on Friday.
What is the character of the shop?	Bright. Well-lit. Pop music.
Is it well-lit? Is it painted in bright colours? Is there music?	Mr. Pride changes the arrangement of the shelves frequently, confectionery near the door at checkout.
What stock does the shop carry?	Wide assortment of basic items. Small selection of hardware, i.e. saucepans, plates, knives and forks, etc. Baby foods. Good frozen food stock. No fresh meat. Pre-packed bacon and cooked meats. Wide selection of tinned goods. Small selection of canned beer and wines and spirits. Poor greengrocery section. Basic provision section : a wide range of goods but no choice of brands.
What is the policy on prices?	Policy based on low prices. Emphasis on lower prices and lower quality.
What services does the shop offer?	No assistance at checkouts. No delivery. No credit.
Strengths of the trading policy	Low prices. Wide range of goods. Wide range and choice in frozen foods.

ผู้เรียนกลุ่มที่สาม ได้รับเอกสารแบบสอบถามที่ Mr. Brown ใช้ประเมินผลร้านของตนเอง

Question	
What type of operation? Self-service or counter-service or mixed?	No self-service. Customers are served by assistants-2 or 3 needed.
What size is the shop?	700 square feet
What are the estimated sales?	950 per week
What are the opening hours?	8.30 a.m.-18.00 Mon-Sat.
What is the character of the shop?	Well-lit. Painted dark green.
Is it well-lit? Is it painted in bright colours? Is there music?	Fruit and vegetables outside the shop.
What stock does the shop carry?	Wide assortment but usually only one brand name of each type of goods. Good quality greengrocery. Wide range of tinned fruit, soups, etc. No fresh meat-good bacon. No confectionery. Basic household items, such as washing powders, but a very limited choice. No tinned baby foods. Basic provision section : Pre-Packed bread, butter, eggs, breakfast foods. Limited selection of good cheese. Poor frozen food section.
What is the policy on prices?	Emphasis on good quality. Prices not competitive with Supermarket. but competitive with Prides on a few items.
What services does the shop offer?	Delivery service once a week for large orders.
Strengths of the trading policy	Friendly atmosphere. Fresh food-good quality. Delivery service.

ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มจะได้รับเอกสารแผ่นนี้เพื่อใช้ตอบข้อมูลจากแบบสอบถาม ที่ได้รับในกลุ่มของตน และเมื่อกลับเข้ามาในกลุ่มใหญ่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อเพิ่มเติมส่วนที่ขาดหายไป และผู้เรียนแต่ละคนจะสามารถตอบคำถามต่อไปนี้ได้ เช่น
 what can Mr. Brown do to improve his own shop and compete with Mr. Pride ?
 Write a list of suggestions for him to consider for his new trading policy.

1. The potential market

Number of households		
Type of people		
Incomes		
Do they have : cars		
boats		
pets		
gardens		
Are they prepared to pay a higher price for good quality?		
	2. Mr. Pride's shop	3. Mr. Brown's shop
Opening hours		
Type of service		
Appearance of shop		
Goods : groceries		
stocked : frozen foods		
fruit & vegetables		
confectionery		
household goods		
hardware		
baby food		
pet food		
Weaknesses		
Strengths		

กิจกรรมกลุ่มที่ยกตัวอย่างมาให้เห็นนี้ คงพอเป็นแนวทางให้ผู้สอนได้ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เหมาะสมกับสภาพความรู้ความสามารถของผู้เรียน ชั้นเรียน และกำลังความสามารถของผู้สอนได้

ในตอนท้ายนี้ ผู้เขียนบทความมีความเห็นว่า หลังจากที่ได้นำกิจกรรมกลุ่มเข้าไปใช้ในห้องเรียนแล้ว ก็ปรากฏว่า การสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนประสบผลสำเร็จได้ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น มีแรงจูงใจในการเรียน เพราะความสนุกสนานที่ได้จากภายในกลุ่ม และภายในชั้นเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมพวกนี้เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน ทั้งในด้านชีวิตประจำวันและประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีมา ทั้งนี้ ตัวผู้เรียนเองก็มีความรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดกับผู้สอนมากยิ่งขึ้น เพราะผู้สอนมิใช่คนที่พุดอยู่หน้าชั้นพุด ถือนั่งสอน เขียนกระดานและเดินออกไปเมื่อกระตือรือร้นบอกเวลาทั้งนั้น แต่ผู้สอนได้เดินเข้ามาอยู่ใกล้ชิด ให้คำแนะนำ ปรีกษา ตอบข้อซักถาม และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเขาค่าย ผู้สอนจะไม่ถูกมองด้วยภาพพจน์เดิมอีกแล้ว แต่จะเปรียบเสมือน “พี่-เพื่อน” ของผู้เรียน ทั้งนี้กิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนได้ใกล้ชิดสนิทสนมกันเองด้วย โดย “กล้า” ที่จะพุดคุย ซักถาม โต้แย้งกันเอง ซึ่งผู้เรียนที่แม่แต่ขี้อายหรือกล้าน้อยที่สุดก็จะค่อยพัฒนาเปิดเผยตัวเองออกมา ด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลินกับกิจกรรม

และผู้เขียนบทความมีความเชื่อว่า การเรียนรู้อาจเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อไม่มีการบังคับ (force) ให้ผู้เรียน “ต้องเรียน” ในสิ่งนั้น

หนังสืออ้างอิง

- Brumfit, C.J. "Teaching Pupils to Acquire Language", *ELT Documents*, (The British Council, 1976), pp. 25-27.
- Gardner, R. C. "Social Psychological Aspects of Second Language Acquisition" in H. Giles and St. Clair (Ed), *Language and Social Psychology*, (Oxford : Basil Blackwell, 1979).
- Geddes, M. and Sturtridge, J. *Reading Links*. London : Heinemann, 1982.
- Jones, Ken. *Simulations in Language Teaching*. Cambridge University Press, 1982.
- Krashen, Stephen. "Effective Second Language Acquisition : INSIGHTS from Research" in Alatis JE; Altman H.B; Alatis PM, *The Second Language Classroom*. (New York : Oxford University Press, 1981), pp. 101-2, 104-5.

- Krashen, Stephen. *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. New York : Pergamon Press, 1981.
- Littlewood, William, *Communicative Language Teaching*. Cambridge : University Press, 1981.
- U. Penny, *Discussion that Work*. Cambridge University Press, 1981.
- Rivers, W. and Temperley, M.S. *A Practical Guide to the Teaching of English* Oxford University Press, 1978.
- Savignon, S. "On the Other Side of the Desk : A Look at Teacher Attitude and Motivation in Second Language Learning". *Canadian Modern Language Review*, 32 (1976.), pp. 295-302.
- Schumann, J.H. "Social And Psychological Factors in Second Language Acquisition" in J.C. Richards (Ed). *Understanding Second Language Learning*. (Rowley, Massachusetts : Newbury House, 1979).
- Shaw, D.W. "Asian Student Attitudes Towards English" in Smith LE (Ed). *English for Cross-Cultural Communication*. (Macmillan, 1981), pp. 108-119.

จะเพิ่มพูนทักษะการอ่านได้อย่างไร

เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว

อรอนงค์ หิรัญบุรณะ

แต่เดิมนั้นการสอนการอ่านภาษาอังกฤษ คือการที่ครูนำบทความภาษาอังกฤษ ซึ่งมักจะเป็นบทความที่คัดมาจากบทความทางวิชาการ เรื่องสั้นหรือนวนิยายมาให้ผู้เรียนอ่าน โดยให้คำแปลของศัพท์ยาก อธิบายโครงสร้างภาษาที่ครูเห็นว่ายากและจะเป็นปัญหาแก่ผู้เรียน เพราะครูเชื่อว่าวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านบทความนั้นได้เข้าใจ เพราะรู้ความหมายของศัพท์ยากและเข้าใจโครงสร้างภาษาที่ใช้แล้ว การเรียนการสอนแบบนี้จะทำให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้อ่านที่ไม่ใช้ความคิด (passive) คอยแต่ฟังคำอธิบายอย่างเดียว ซึ่งจะทำให้การเรียนการอ่านน่าเบื่อหน่าย ชั่วโม่งการอ่านภาษาอังกฤษจะไม่แตกต่างจากการเรียนไวยากรณ์และการแปล ผู้เรียนจะต้องอ่านบทความนั้นให้เข้าใจทุกประโยคอย่างละเอียด เพื่อเตรียมตอบคำถามซึ่งเป็นการทดสอบความเข้าใจ เพราะครูผู้ตั้งคำถามนั้นเข้าใจเนื้อเรื่องที่อยู่แล้ว การสอนแบบนี้ ไวท์ (1881:88-89) เรียกว่าวิธีสอนอ่านแบบสอน (pedagogical approach) เขากล่าวว่าคำถามนั้นต้องการคำตอบที่แสดงความเข้าใจระดับประโยคเท่านั้น ไม่ได้เป็นสิ่งที่ผู้อ่านอย่างเราท่านทำกันในชีวิตจริง และคำถามเหล่านั้นมิได้ช่วยพัฒนาการอ่านจริง ๆ

บทความนี้จะกล่าวถึงทักษะที่จำเป็นในการอ่านภาษาอังกฤษและให้ตัวอย่างแบบฝึกหัด รวมทั้งแนะนำกิจกรรมที่เสริมทักษะเหล่านั้น บทความนี้มุ่งเน้นความสำคัญของทักษะการอ่านเพื่อสื่อสารตลอดจนกิจกรรมที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะนี้

ก่อนอื่นเราควรรู้จักการอ่าน 2 แบบคือ Extensive Reading และ Intensive Reading

Extensive Reading คือวิธีการอ่านบทความยาว ๆ เพื่อความเพลิดเพลิน ซึ่งต้องการความรวดเร็วไว

Intensive Reading หมายถึงการอ่านอย่างระมัดระวังเพื่อดึงเอาข้อมูลรายละเอียด

เมื่อเราอ่าน เราไม่สามารถแยกวิธีการอ่าน 2 แบบนี้ออกจากกันได้อย่างสิ้นเชิง การที่ผู้เรียนจะเลือกใช้วิธีอ่านแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของบทความ ตลอดจนความต้องการและจุดมุ่งหมายของผู้อ่านเป็นใหญ่ ซึ่งมีทั้งอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และสติปัญญา และที่เห็นได้ชัดที่สุดคืออ่านเพื่อสื่อสารและนำสิ่งที่รู้จากการอ่านไปใช้ต่อไป มานน์ (1978) กล่าวถึงทักษะย่อย ๆ ซึ่งนักอ่านที่มีความสามารถจะต้องมีดังนี้คือ

1. รู้ตัวอักษรที่ใช้ในภาษานั้น
2. เข้าใจความหมายและวิธีใช้ของคำศัพท์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อน
3. เข้าใจความหมายที่กล่าวไว้อย่างชัดเจน
4. เข้าใจความหมายที่ข้อความไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจน
5. เข้าใจแนวความคิด
6. เข้าใจหน้าที่ของประโยคหรือถ้อยความที่ใช้ในการสื่อข้อมูล
- ✓ 7. เข้าใจความสัมพันธ์ของประโยคต่อประโยค
- ✓ 8. เข้าใจความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันเป็นบทความ
9. รู้จักตีความหมาย
- ✓ 10. รู้จักคำที่ใช้เชื่อมความหมายของคำพูดหรือประโยค
11. รู้จักอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
12. รู้จักอ่านเอาใจความสำคัญ และแยกรายละเอียดที่มาสสนับสนุนได้
13. รู้จักอ่านเอาหัวข้อสำคัญมาทำโน้ตย่อได้
14. รู้จักเลือกเอาแต่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากบทความที่อ่าน
15. รู้ว่าคำถามหรือสรรพนามนั้น ๆ ใช้แทนสิ่งใดที่กล่าวมาแล้วหรือที่จะกล่าวต่อไป
16. รู้จักการอ่านแบบกวาดสายตาผ่านตัวอักษรอย่างรวดเร็ว ๆ เพื่อจับใจความสำคัญ
17. รู้จักอ่านเจาะเอาแต่ส่วนที่มีข้อมูลรายละเอียดที่ต้องการ
18. รู้จักนำข้อมูลและสิ่งที่อ่านมาแสดงในรูปแบบอื่น เช่น แผนภูมิ ได้

วิธีที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะที่จำเป็นในการอ่านเหล่านี้ ครูจะต้องรู้จักเลือกเฟ้นบทความและแบบฝึกหัด ตลอดจนกิจกรรมที่เหมาะสม บทความที่นำมาใช้นั้นควรเป็นบทความที่ผู้เรียนสนใจอ่าน ถ้าเป็นไปได้ พีโพ (1981 : 12) เน้นว่าผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการเลือกและให้ความคิดเห็นว่าเนื้อหาและบทความประเภทใดที่เขาสนใจอยากอ่านหรือที่เป็นประโยชน์นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ หนึ่งบทความหรือข้อความที่นำมาใช้ในแบบฝึกหัดและกิจกรรมต่าง ๆ นั้น เกรลเลท (1981 : 7) แนะนำว่าควรเป็นบทความที่เราใช้อ่านกันในชีวิตประจำวันจริง ๆ (authentic texts) ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้คือ การคัดแปลงบทความทำให้ง่ายลงด้วยวิธีใดก็ตาม มักจะมีผลตรงข้ามคือกลับจะทำให้บทความนั้นอ่านเข้าใจยากขึ้น เพราะบทความที่ถูกดัดแปลงแก้ไขแล้วมักจะขาดระบบการใช้อำนาจหรือคำสรรพนามแทนสิ่งที่กล่าวแล้วหรือที่จะกล่าวถึงต่อไป (system of references) ขาดการพุดซ้ำ ไม่มีคำที่ใช้เชื่อมความหมายของคำพูดหรือประโยคและขาดการย้ำของเนื้อหา (redundancy)* ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะของบทความที่ผู้เรียนจะได้พบในชีวิตจริง นอกจากนั้นสิ่งเหล่านี้ยังช่วยผู้เรียนให้อ่านบทความได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

ข้อดีในการใช้บทความประเภทนี้อีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนจะได้คุ้นเคยกับบทความที่ตนจะได้พบเห็นในชีวิตประจำวันจริง ๆ ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจการอ่านมากขึ้น ตัวอย่างของสิ่งที่สามารถนำมาให้ผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับกลางและระดับสูงได้อ่านมีหลายประเภทเช่น ข่าว บทความสารคดี บทความในหนังสือพิมพ์ แมกกาซีน บทโฆษณาบนที่ประจำวัน โน้ตบันทึกข้อความ โทรเลข จดหมาย ไปรษณียบัตร ข่าวพยากรณ์อากาศ รายงานย่อความ จุลสาร วารสาร คู่มือ ตำราอาหาร บ้ายโฆษณา ใบสั่งยา ฉลากยา แบบฟอร์มสมัครงาน ตารางเวลารถไฟ-เครื่องบิน โปรแกรมการแสดงต่าง ๆ การ์ตูน แผนที่ แผนผัง ทำเนียบรายชื่อผู้ใช้โทรศัพท์ ปรีศนา กฎ และระเบียบต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้เป็นอุปกรณ์

* คำว่า redundancy ในที่นี้ได้หมายถึงวิธีการเขียนเรียงความ (style of writing) ที่ผู้เขียนพูดลงสิ่งเดียวซ้ำแล้วซ้ำอีก ซึ่งถือเป็นวิธีการเขียนที่ไม่ดี แต่ในบทความนี้ คำนี้หมายถึง redundancy of natural language ซึ่งเทลเลอร์ (1953 : 418) กล่าวว่าออสกูดอธิบายไว้ว่า การซ้ำความหมายเป็นลักษณะสำคัญของภาษาที่จะปรากฏอยู่เสมอ โดยจะเห็นได้จากการเลือกใช้คำ ตัวอย่างเช่น ในประโยค

A man is coming this way now.

ประโยคนี้มีการซ้ำความหมายของการมาถึง (ผู้ชาย) เพียงคนเดียวถึง 3 ครั้งเห็นได้จากการใช้คำนำหน้านาม "A" คำนาม "man" และกริยา "is"

การสอนอ่านได้โดยคงรูปเดิมที่ผู้เรียนจะเห็นได้ตามปกติ ตัวอย่างเช่น ข่าวหนังสือพิมพ์อาจจะมีรูปภาพประกอบ ขนาดของตัวอักษรที่ใช้เขียนหัวข้อข่าวก็ควรใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ตามปกติ เพื่อให้สะดวก สบาย สิ่งเหล่านี้ช่วยเอื้อให้ผู้เรียนเดาเนื้อหาของสิ่งที่ผู้เรียนจะได้อ่าน นับว่าเป็นการช่วยการอ่านได้มาก

หลังจากที่ได้เลือกบทความที่น่าสนใจแล้ว ต่อไปคือเรื่องของการทำแบบฝึกหัด และ กิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะที่จำเป็นในการอ่าน (enabling skills) ซึ่งจะขอเลือกกล่าวถึงเฉพาะทักษะที่สำคัญ ๆ เท่านั้น

1. แบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการเดาความหมายคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่เคยรู้จักมาก่อน ครูไม่ควรอธิบายศัพท์ยากทุกคำก่อนที่ผู้เรียนจะได้อ่านในบทความนั้น เพราะจะทำให้ผู้เรียนไม่พยายามเดาความหมายของคำศัพท์และสำนวนยากจากเนื้อความข้างเคียง (context clues) ซึ่งอาจจะเป็นส่วนของคำ วลีหรือประโยคที่มาก่อนหรือหลังคำหรือสำนวนนั้น วิโดชัน (1978 : 85) กล่าวว่า การสอนแบบนี้ มีผลให้ผู้เรียนไม่พยายามตีความของข้อความที่อ่านเพราะผู้เรียนจะแปลคำหรือศัพท์นั้นตรงตัวตามที่ครูบอก แต่ในชีวิตจริงแล้ว การตีความหมายของข้อความที่อ่านจำเป็นสำหรับผู้เรียนมาก เพราะจะทำให้อ่านบทความได้เข้าใจยิ่งขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดควรมีรูปแบบที่ผู้เรียนสามารถเดาความหมายของคำศัพท์จากการสังเกต อุปสรรค (prefix) บั๊จจัย (suffix) และรากคำ (root) ของคำศัพท์ยากที่ปรากฏในบทความนั้น โดยให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดจากความหมายที่ให้เลือก หรือ ครูอาจจะบอกความหมายของคำศัพท์ โดยให้ผู้เรียนหาคำศัพท์นั้นจากบทความเอง นอกจากนี้แบบฝึกหัดเดาความหมายของศัพท์จากเนื้อความข้างเคียง เช่น จากคำอธิบาย คำจำกัดความ คำตรงข้าม หรือตัวอย่างก็อาจทำได้ดังตัวอย่างข้างล่าง แบบฝึกหัดที่ใช้ฝึกทักษะนี้ผู้เขียนเห็นว่าไม่สมควรมีคำตอบให้เลือก เพราะเนื้อความข้างเคียงบ่งบอกความหมายชัดเจนแล้ว

2. แบบฝึกหัดให้รู้ว่คำนามหรือคำสรรพนามนั้น ๆ ใช้แทนหรืออ้างถึงสิ่งใดที่กล่าวมาแล้วหรือที่จะกล่าวต่อไปในบทความนั้น ทักษะนี้สำคัญมากสำหรับการอ่านบทความภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเพราะเป็นลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษที่มักจะไม่พูดคำนามซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง แบบฝึกหัดที่ใช้กันอยู่ทั่วไป คือให้ผู้เรียนอ่านบทความที่ให้ผู้เรียนหาว่าคำนามหรือคำสรรพนามเหล่านั้นใช้แทนคำนามตัวไหน แบบฝึกหัดประเภทนี้มีหลายรูปแบบ เช่น อาจจะขีดเส้นใต้คำนามหรือคำสรรพนามแล้วให้ผู้เรียนขีดเส้นโยงสิ่งทีคำนามหรือคำสรรพนามนั้นแทน หรืออาจจะให้ผู้เรียนเขียนคำตอบเอง (เกรลเลท, 1981 : 14-15)

3. แบบฝึกหัดฝึกอ่านเพื่อเข้าใจความหมายของประโยคที่เชื่อมกันด้วยคำหรือวลีที่ใช้เชื่อมความ ผู้เรียนจะสามารถอ่านบทความได้เข้าใจและรวดเร็วยิ่งขึ้น หากผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่านเชื่อมความหมายของประโยคแต่ละประโยค โดยอาศัยการสังเกตคำเชื่อมความหมายซึ่งมีหลายชนิดที่สำคัญตัวอย่างเช่น

- คำเชื่อมที่บอกความขัดแย้งกัน ตัวอย่างเช่น however, but, although
- คำเชื่อมที่บอกลำดับก่อนหลัง ,, firstly, secondly, then, finally
- คำเชื่อมที่บอกลำดับเกิดขึ้นก่อนหลังตามเวลา ตัวอย่างเช่น earlier, after, later
- คำเชื่อมที่แสดงตัวอย่าง ตัวอย่างเช่น for example, for instance, such as
- คำเชื่อมที่แสดงการพูดซ้ำความหมาย ,, that is, in other words, or
- คำเชื่อมที่แสดงความเป็นเหตุเป็นผล ,, thus, as a result, consequently
- คำเชื่อมที่บอกการอธิบายสาเหตุ ,, because, the reason is
- คำเชื่อมที่แสดงการเปรียบเทียบสิ่งที่คล้ายคลึงกัน ตัวอย่างเช่น likewise, similarly
- คำเชื่อมที่แสดงการเสริมความ ตัวอย่างเช่น in addition, moreover
- คำเชื่อมที่บอกการสรุป ,, in summary, in conclusion

✓ ฮาลลิเคย์และฮาแซน (1976)

แบบฝึกหัดที่ใช้ฝึกทักษะนี้มีการใช้บทความที่ตัดเอาคำและวลีที่เชื่อมเหล่านี้ออก (gapped text) แล้วให้ผู้เรียนอ่านดูความสัมพันธ์ของประโยคในบทความนั้นเพื่อเติมคำเชื่อมเหล่านี้เอง อาจจะมีคำตอบให้ผู้เรียนเลือกด้วยก็ได้ นอกจากนั้นครูอาจนำบทความที่ไม่มีคำหรือวลีที่ใช้เชื่อมปรากฏอยู่แล้วให้ผู้เรียนอ่านว่าแต่ละประโยคนั้นสัมพันธ์กันอย่างไร ควรจะใช้คำหรือวลีเชื่อมหรือไม่ ถ้าหากควรมีคำหรือวลีเชื่อม ผู้เรียนจะเลือกคำหรือวลีใด อีกรูปแบบหนึ่งคือการให้ผู้เรียนเติมข้อความที่ขาดหายไปหลังคำหรือวลีที่เป็นตัวเชื่อมโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเติมสิ่งที่เขาเห็นว่าจะทำให้บทความนั้นสมบูรณ์ที่สุด และให้เนื้อความที่เติมนั้นเข้ากันได้กับข้อความที่ให้มาแล้ว

4. แบบฝึกหัดและกิจกรรมฝึกทักษะการเดาข้อความที่จะอ่านต่อไป

เมื่อเวลาอ่าน เราของเรามองที่ตัวอักษรที่ละตัวแล้วจะถ่ายทอดภาพไปสู่สมอง สมองจะถอดความจากภาพตัวอักษรนั้นให้เราเข้าใจ ซึ่งข้อความเหล่านี้สมิธเรียกว่า ข้อความที่เห็นด้วย

ตา (visual information) ในขณะที่เดียวกันข้อความอีกส่วนหนึ่งเป็นข้อความที่มีอยู่กับตัวเราเอง เป็นข้อความที่ไม่ได้เห็นด้วยตา (non-visual information) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ของเราเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษาตลอดจนความรู้ในเนื้อหาของสิ่งที่ข้อความที่เห็นด้วยตาล่าถึง ยิ่งข้อความที่ไม่เห็นด้วยตามีมากเท่าไร เราจำต้องใช้ข้อมูลหรือข้อความที่เห็นด้วยตาน้อยลงเท่านั้น (สมิธ, 1978 : 5) ด้วยเหตุนี้เราจะอ่านบทความที่เรามีความรู้ยู่บ้างแล้วได้อย่างรวดเร็วเพราะไม่ต้องใช้สายตาอ่านตัวหนังสือไปที่ละตัวมาก (tunnel vision) แต่เราจะใช้ความรู้ที่มีอยู่เกาะข้อความที่จะอ่านต่อไป โดยถือเอาความเป็นไปได้มากที่สุดเป็นสำคัญ ขณะเดียวกันสมองของเราจะมีหน้าที่ตั้งคำถามอยู่ตลอดเวลาที่อ่านบทความนั้นเพื่อตอบว่าสิ่งที่เราได้อ่านนั้นถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เราผู้อ่านทราบหรือไม่ ในลักษณะนี้การอ่านเป็นขบวนการที่ต้องใช้ความคิดและตื่นตัวอยู่เสมอ (active not passive) กูดแมน (1976) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาในการอ่านได้เน้นความสำคัญของการคาดการณ์หรือการทายล่วงหน้า โดยกล่าวว่าความหมายและความเข้าใจที่ได้จากการอ่านบทความใด ๆ นั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้และประสบการณ์ที่ผู้อ่านนำมาใช้ในกิจกรรมนี้ ดังนั้นแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ช่วยทักษะนี้ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนในเรื่องที่อ่านอย่างเต็มที่ ตัวอย่างเช่น

4.1 บอยล์ (1980 : 4-5) แนะนำกิจกรรมเสริมทักษะนี้โดยใช้หัวข้อข่าวและรูปภาพเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงเนื้อเรื่องของข่าวนั้นตามประสบการณ์และความรู้ของผู้เรียนแต่ละคน กิจกรรมนี้อาจทำเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มโดยแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเลือกหัวข้อข่าว (และรูปภาพ) อีกกลุ่มหนึ่งคิดเนื้อหาข่าวแล้วเขียนให้อีกกลุ่มหนึ่งอ่าน ซึ่งกลุ่มนี้จะเปรียบเทียบเรื่องที่อีกกลุ่มคิดขึ้นกับเนื้อเรื่องเดิม อีกวิธีหนึ่งคือการจับคู่หัวข้อข่าวและรูปภาพซึ่งอาจทำเป็นกิจกรรมเป็นคู่

4.2 กิจกรรมอีกอย่างหนึ่งคือการนำบทความนั้นมาตัดออกเป็นช่วง ๆ แต่ละประโยคแล้วให้ผู้เรียนเดาว่าประโยคต่อไปควรจะเป็นอย่างไร กิจกรรมนี้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการใช้คำหรือวลีที่เชื่อมความหมายประโยคต่อประโยคมาใช้ได้ ผู้เรียนอาจคิดคำตอบเอง หรืออาจจะมีคำตอบให้เลือกข้อที่ถูกที่สุดก็ได้ โดยที่ผู้เรียนจะต้องบอกเหตุผลด้วยว่าทำไมถึงเลือกคำตอบนั้น

4.3 การตั้งคำถามผู้เรียนล่วงหน้าก่อนที่ผู้เรียนจะมีโอกาสอ่านบทความเพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้ใช้ความคิด ประสพการณ์และความรู้ของตนตอบคำถามล่วงหน้าเพื่อผู้เรียนจะได้เปรียบเทียบคำตอบของตนกับข้อความที่ได้จากการอ่าน

4.4 กิจกรรมฝึกทักษะในการเลือกอ่านหนังสือ โดยการดูจากชื่อหนังสือและผู้เรียนจะต้องเดาหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้อง ผู้เรียนจะเปรียบเทียบหัวข้อเรื่องที่ตนคิดค้นกับหัวข้อเรื่องที่ปรากฏในสารบัญ กิจกรรมนี้อาจจะเป็นกิจกรรมที่ทำเป็นคู่ หรือจะใช้เล่นเป็นเกมส์ก็ได้

4.5 ให้ผู้เรียนอ่านบทความที่ข้อความส่วนหลังขาดหายไป โดยที่ผู้เรียนจะต้องเติมข้อความลงบนบทความนั้น โดยให้ใจความเข้ากันกับข้อความส่วนที่ให้มาแล้ว

5. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้ฝึกการอ่านแบบคร่าว ๆ (skimming)

ในชีวิตประจำวัน เราอ่านบทความมากมายได้รวดเร็ว โดยมีได้อ่านทุกคำหรือทุกประโยคอย่างถนัดวันทีละคำหรือทีละประโยค แต่เราจะกวาดสายตาอ่านบทความนั้นคร่าว ๆ อย่างรวดเร็วเพื่อควาบทความนั้นเกี่ยวกับอะไร มีใจความสำคัญอย่างไรและเป็นบทความที่เราต้องการอ่านต่อไปหรือไม่ (คูบิน, 1982 : 14-16) แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ช่วยเสริมทักษะนี้มีดังนี้

5.1 ให้บทความทั้งประเภทบทความสั้นและยาวแก่ผู้เรียนโดยให้อ่านอย่างรวดเร็วเพื่อตั้งชื่อเรื่องซึ่งอาจจะให้ผู้เรียนตั้งชื่อเรื่องเองหรือมีคำตอบให้ผู้เรียนเลือกก็ได้

5.2 ให้ผู้เรียนอ่านข่าวหลาย ๆ ข่าวตามเวลาที่กำหนดไว้สั้น ๆ แล้วถามผู้เรียนว่าข่าวนั้นมีเนื้อหาสำคัญอย่างไร ครูอาจเตรียมคำตอบให้ผู้เรียนเลือกก็ได้

5.3 นำบทความมาเลือกคำหรือวลีสำคัญ ๆ ที่บอกเนื้อหาของบทความนั้น (key words) เพื่อให้ผู้เรียนอ่านแล้วเดาว่าบทความนั้นเกี่ยวกับอะไรจากกลุ่มคำที่ให้ไว้

6. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ฝึกการอ่านเพื่อเจาะหาข้อมูลรายละเอียดที่ต้องการ (scanning)

ผู้ที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องรู้จักอ่านบทความหรือข้อความอย่างรวดเร็วเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการนั้นอยู่ที่ไหน แล้วจึงอ่านอย่างละเอียดโดยไม่จำเป็นต้องอ่านบทความทั้งหมด (เกรลเลท, 1981 : 19) ทักษะนี้มักจะใช้คู่กันไปกับการอ่านแบบคร่าว ๆ กิจกรรมที่ฝึกทักษะนี้มีหลายแบบซึ่งมักจะประกอบด้วยการกำหนดงาน (task) ในรูปของปัญหาให้ผู้เรียนแก้โดยหา

คำตอบจากบทความหรือข้อความที่ให้อ่าน บทความที่ใช้อาจจะเป็นตาราง แผนผังสมการข้อ
สินค้าและราคา บทความเหล่านี้เอื้อต่อกิจกรรมที่ต้องใช้อ่านแบบนี้ และทำให้สิ่งที่ผู้เรียนทำ
คุณสมบัติจริงสมจริงยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น

6.1 การให้ผู้เรียนอ่านหน้าโฆษณาในหนังสือพิมพ์ เพื่อเลือกผังรายการวิทยุ
โทรทัศน์หรือเพื่อไปชมภาพยนตร์ หรือเลือกร้านอาหารตามรายละเอียดที่กำหนดให้

6.2 การฝึกการอ่านเจาะหาข้อมูลโดยให้ผู้เรียนหาคำศัพท์ที่ต้องการจากพจนานุกรม
ภาษาอังกฤษ

6.3 การให้ผู้เรียนหาข้อมูลที่ต้องการจากการอ่านตารางและแผนผัง

7. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการตีความหมาย

การที่ผู้เรียนอ่านคำทุกคำและประโยคทุกประโยคที่ปรากฏในบทความได้ มิได้หมายความว่า
เขาจะอ่านบทความนั้นได้รู้เรื่อง ดังที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อให้ผู้อ่านทราบ ผู้เรียนจะต้องหัด
ตีความโดยพยายามเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน รู้จักสังเกตว่าถ้อยความใดเป็นข้อเท็จจริง
ถ้อยความใดเป็นเพียงความเห็นของผู้เขียน ตลอดจนหัดตีความหมายจากบทความที่อ่านไม่ว่า
ข้อมูลนั้นจะกล่าวอย่างชัดแจ้ง หรือที่กล่าวไว้อย่างอ้อม ๆ (คูบิน, 1982 : 14-16) แบบฝึกหัด
และกิจกรรมที่เสริมทักษะนี้มี

7.1 ให้ผู้เรียนอ่านบทความที่ผู้เขียนตั้งใจสื่อความหมายอ้อม ๆ แล้วให้ผู้เรียน
ช่วยกันอ่านตีความหมายของบทความนั้น ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรึกษาหารือและแสดงความคิดเห็น
ของเขาในการอธิบายว่าคำตอบของเขาได้มาจากข้อความที่กล่าวไว้ที่ใดในบทความนั้น

7.2 ให้ผู้เรียนอ่านบทความสั้น ๆ บางข้อความเป็นข้อเท็จจริง บางข้อความ
เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนแล้วให้ผู้เรียนตอบว่าบทความใดแสดงข้อเท็จจริง บทความใดเป็น
เพียงข้อคิดเห็นเท่านั้น กิจกรรมนี้อาจจัดเป็นกิจกรรมทำเป็นคู่

8. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ฝึกการอ่านเพื่อสื่อข้อมูล

การอ่านเป็นทักษะที่ต้องใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจในสารที่ผู้เขียนสื่อให้ผู้อ่านนอก
จากนั้น ไวท์ (1981 : 89) ยังได้กล่าวถึงการอ่านในแง่กิจกรรมที่ใช้สื่อข้อมูล นอกเหนือจาก
การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินแล้ว เรายังอ่านเพื่อให้ได้ข้อมูลไปทำกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งเป็นจุดมุ่ง

หมายถึงมากกว่าการอ่านเพื่อตอบคำถามทดสอบความเข้าใจ ในแง่การอ่านเป็นทักษะที่ไม่สามารถแยกออกจากทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูดและการเขียนได้ กิจกรรมที่เสริมทักษะนี้จะคำนึงถึงความมุ่งหมายของผู้เขียนในการอ่านบทความแต่ละประเภทตลอดจนกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องทำหลังจากที่ได้อ่านบทความนั้น ๆ ดังที่เป็นอยู่ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด ลักษณะที่สำคัญอีกประการหนึ่งของกิจกรรมนี้คือจะต้องกำหนดสถานการณ์จำลองซึ่งผู้เรียนจะต้องอ่านบทความหรือข้อความเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ผู้เรียนจะต้องสื่อให้ผู้อื่นรู้เรื่องด้วย ไม่ว่าจะเป็นด้วยการพูด อภิปราย การเขียน หรือแม้แต่การสื่อข้อความนั้นในรูปของกราฟ แผนผัง แผนภูมิ ตัวอย่างกิจกรรมประเภทนี้คือ

- 8.1 ให้ผู้เรียนอ่านบทความซึ่งอาจจะเป็นรายงานหรือข่าวแล้วเติมข้อความในแผนภูมิหรือตาราง
- 8.2 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มอ่านข้อความแต่ละย่อหน้าของบทความเดียวกัน ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มต่างช่วยกันทำโน้ตย่อของตนเองแล้วผู้เรียนจากทุกกลุ่มมาร่วมกันทำรายงานบทความนั้น จากโน้ตย่อที่ตนมีอยู่โดยช่วยกันปะติดปะต่อเรื่อง
- 8.3 กำหนดให้ผู้เรียนอ่านสมุดแจ้งรายการและราคาของหนังสือเพื่อเลือกซื้อหนังสือแล้วเขียนจดหมายสั่งซื้อหนังสือถึงสำนักพิมพ์นั้น
- 8.4 ผู้เรียนอ่านโฆษณาของบริษัทนำเที่ยวเพื่อโทรศัพท์ชวนเพื่อนไปเที่ยวระหว่างพักร้อน

เท่าที่ผู้เขียนได้แนะนำทักษะที่จำเป็นสำหรับการอ่าน ตลอดจนให้ตัวอย่างแบบฝึกหัด และกิจกรรมที่ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านแต่ละทักษะอย่างละเอียดนั้น เมื่อเวลาสอนจริง ครูควรจะนำทักษะเหล่านั้นมาสอนพร้อม ๆ กันไปแทนที่จะแยกสอนแต่ละทักษะ เพราะเวลาอ่านจริง ๆ แล้ว ผู้เรียนจะต้องใช้ทักษะเหล่านั้นพร้อม ๆ กันไปแล้วแต่ละลักษณะของบทความและจุดมุ่งหมายของผู้เรียนในการอ่านบทความนั้นเป็นสำคัญ การพัฒนาทักษะของผู้เรียนในการเลือกใช้ทักษะเหล่านั้น เมื่อเวลาอ่านกันนับว่าจำเป็นมากเพราะจะทำให้เขาอ่านบทความได้เข้าใจอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพอันเป็นจุดประสงค์สำคัญในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก

1. แบบฝึกหัดเพื่อฝึกการเดาความหมายของคำศัพท์ยาก

1.1 Pope excommunicates Vietnamese archbishop

The word "excommunicates" means _____.

- a. cuts off from active communion
- b. contacts secretly for personal purposes
- c. speaks frankly to
- d. gets angry with

1.2 Big longan harvest predicted

The word that means "expected" is _____.

Longan harvest in Chiang Mai for the coming season will be the largest in 20 years, the agriculture office of this province reported recently.

1.3 In each of the following sentences a different device is used to explain the meaning of a word or an expression. Read the sentences and complete the table.

	word which is given meaning	meaning
eg. These characteristics include the regulation of temperature, the capacity for prolonged physical labor, protection against ultraviolet radiation from the sun, immunological (defensive responses to infectious disease) and nutritional and metabolic flexibility.	immunological	
In addition, the concept has been criticised as being tautological—that is circular in its reasoning—and we should examine that accusation.		

2. แบบฝึกหัดเพื่อฝึกการอ่านบทความที่มีการใช้คำนามหรือคำสรรพนามแทนสิ่งที่กล่าวมาแล้วหรือที่จะกล่าวต่อไปในบทความนั้น

2.1 In the following passage all the underlined words refer to something mentioned before, or after, in the text. Read the passage carefully and complete the table underneath.

The season of hibernating begins quite early for some outdoor creatures. It is not alone the cold *which* causes *it*; there are a multiplicity of other factors—diminishing food supply; increased darkness as the fall days shorten; silence. Any or all of *these* may be the signal for entrance into the long sleep, depending upon the habits and make-up of the particular creature...

	refers to something		what it refers to:
	before	after	
which	x		the cold
it			
etc.			

2.2 In the following passage use arrows to show what the words in boxes refer to.

The season of hibernating begins quite early for some outdoor creatures. It is not alone the cold **which** causes **it**; there are.....

3. แบบฝึกหัดฝึกการอ่านบทความที่ใช้คำหรือวลีเพื่อเชื่อมความหมายจากประโยคหนึ่งไปอีกประโยคหนึ่ง

3.1 Read the following text and select the most appropriate link-words from the list given below.

A colour consultant from Toronto explained to the Inter-Society Colour Council meeting in New York an ingenious scheme which a client company had conceived for increasing the sale of potato peelers. He began by pointing out a puzzling fact.....1..... potato peelers 'never wear out', enough are sold in two years in his country to put one in every home. What happens to them? He gave this answer. 'Investigation reveals that they get thrown away with the potato peelings.' One of his colleagues, he added, had then come up with a dazzling plan for helping along this throw-away process. He proposed that their company paint their peelers 'as much like a potato peeling as possible.'2..... a potato-coloured peeler wouldn't have much eye-appeal on the sales counter. They decided to solve that by

- 1 a) because
- b) although
- c) for example
- d) since

- 2 a) in addition
- b) on the contrary
- c) in this way
- d) however

3.2 Complete the following sentences.

- Pansy is not as pretty as she used to be. Nevertheless, _____.
- Some goods are so abundant that they are available without paying money for them. For example, _____.

4. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการเดาข้อความที่จะอ่านต่อไป

4.1 Look at these headlines, all taken from different newspapers, and choose one of the headlines and build up the story. Compare your story with the original version.

Army captain

**shot dead,
wife hurt**

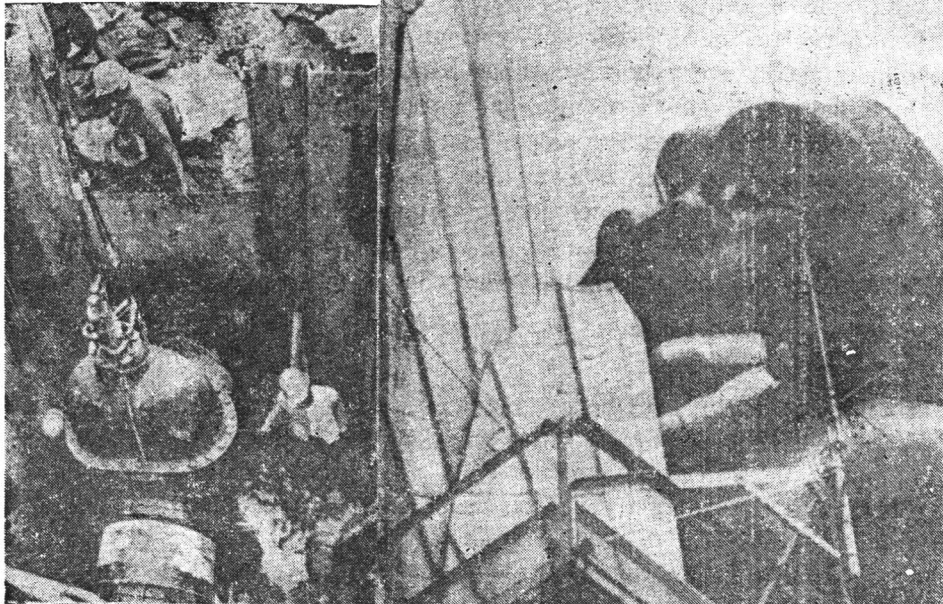
*Tourists robbed
on river cruise*

Retired police dog saves life

Match the headlines with the appropriate pictures.

**Repairs disrupt
water supplies**

**King Kong forced
off Empire State**

4.2 After reading each of the sentences in column 1, look at column 2 and choose the sentence which you think is most likely to follow (the first column could be covered by a strip of paper while you are considering the possibilities in the second column).

Go on in the same way until you reach the end of the text

The average person in the world now
uses approximately 43,000 calories per
day.

However, there are few 'average' people
in the world.

- a) However, there are few 'average' people in the world.
- b) However, calories are essential to live.
- c) Some people may use more.

- a) Most people should use far less calories.
- b) The Egyptians, for instance, consume 9,200 calories a day.
- c) Some people use far more energy than that, while most use far less.

4.3 Pre-questions : Answer the following questions before reading the article.

1. What are goods? Give your opinion.
2. Is it necessary that goods are always man-made?
3. How many kinds of goods are there? Classify them and give some examples to support your classification.

Goods can be classified as either economic goods or free goods. An economic good is any material object that is scarce enough for someone to be willing to pay money for it.....

Economic goods are of two types : consumer goods and capital goods.

Some goods are so abundant that they are available without paying money for them.....

4.4 Below is a list of titles of books. What do you think the books are about? Then compare your answers with the topics found from the contents of the books.

1. Man against Nature.
2. Essay and Letter Writing.
3. American Literature.

5. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้ฝึกการอ่านแบบคร่าว ๆ (skimming)

5.1 Read the following articles as quickly as you can and decide which title is best suited to each of them.

MUNICH

AFTER 10 years as a police dog, Arko, a German Shepherd was thought too old for further service and kicked out of the force.

- Bloody even in Munich

But the faithful man's best friend proved his former masters wrong by saving his new owner - Clever policeman injured from death when he collapsed from a heart attack.

Munich police said yesterday that the 10-year-old Arko dragged his master, retired dog kennel worker Emil Widermann a full 60 metres to a main road and alerted passers-by after Widermann collapsed on a walk with the dog along the banks of the city's Isar river.

life

"Arko dragged Herr Widermann by the collar to the main road and then started barking madly. The dog managed to alert a group of nearby factory workers who saw what had happened and called an ambulance," police said.

Police said Widermann, 56, had now fully recovered. — UPI

- 5.2 You are skimming through an article in which most of the words are unknown to you. Here are the ones you can understand, however :

professor
Institute of Biochemistry
hard-working man
results of experiments
published
confession
invention
different results
fraud
regrets it

Can You guess, from these few words, if the article is about

- ☐ a well known professor who has just published his confessions.
- ☐ a scientist who has admitted inventing the results of his experiments
- ☐ a scientist who regrets the publication of the results of his experiments

6. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ฝึกการอ่านเพื่อเจาะหาข้อมูลและรายละเอียดที่ต้องการ

MONDAY MAY 2, 1983

ORIGINAL SOUNDTRACK

Channel No.	3	7	9
	FM mHz		
Frequency	105.5	103.75	107

★ **English Soundtrack**

TIME PROGRAMME

- 3** 16.00 Nong Nhu: Children's Programme
 16.25 Bugs Bunny Show (Cartoon)
 16.30 Bigfoot and Wildboy ★
 Earthquake Big Foot
 17.00 Japanese Cartoon: Little Monk
 17.30 Chinese Series: Scene of a Marriage
 18.00 Alvin Show, Tijuana Toads
 18.30 Closed
 20.00 News
 20.50 Thai Drama: Arya Rak
 21.30 Chinese Series: Love and Passion
 22.30 The Dukes of Hazzard ★
 "And in this Corner Luke Duke" — An antique mirror breaks and brings bad luck to Luke, who's forced into a boxing match by Boss Hogg and a couple of con-artists who cause no end of trouble.
 23.30 M*A*S*H III ★
 "White Gold" — When Colonel Flagg turns up wanting penicillin to barter for information, he gets it in the rump — after an appendectomy.

- 5** 16.00 Utthayarn Phleng Thai
 17.00 Live Programme
 17.30 Samosorn Phueng Noi
 18.30 Closed
 20.00 News
 20.45 Sena Parithat Tor Bor
 21.30 Special: Friendship Soccer Match
 Combined Bangkok (Thailand) vs Nacional FC (Uruguay)
 Live from National Stadium.
 22.50 Khu-Sarng Khu-Som

- 7** 16.00 Beany & Cecil (Cartoon)
 16.30 Bakery at Home
 17.00 Dan Guard Ate (Cartoon)
 17.30 Chinese Series: You Only Live Twice
 17.50 Toi Tee Vid: Children's Game
 18.30 Closed
 20.00 News
 20.40 Cartoon
 20.45 Thai Series: See Yod Kumarn
 21.45 Chinese Series: Operation Condor
 22.45 Thai Series: Nueang Daen Narok
 23.15 Kui Fueng Rueng Thamkin

- 9** 06.00 News
 16.30 Cartoon Phua Khan Nhu
 17.00 Keha Phua Prachachon
 17.30 Cheevit Thai-Thai
 18.00 Japanese Cartoon: Doraemon III
 18.30 Sukhothai Thammathiraj University
 20.00 News
 20.40 Cartoon: Doraemon
 20.50 Thai Drama: Sarb Sawart
 21.25 Galaxy of Stars: Musical Show
 21.30 Celebration of World Sports
 22.30 News
 22.50 Weekly Main Bout
 23.30 PTL Club Programme

Today is Monday and you are looking at the TV program to see what is on.

You are a cartoon addict and you would like to know what is going on in the world. But you will be away from 16.00-20.30. Quickly look at the program and try to find out whether you will be able to watch.

- a cartoon
- news

If your answer is yes, indicate at what time you will have to turn on the TV set and to what channel.

- 6.3 Study the table below. Answer the questions that follow each. Write the letter of your choice on the blank before the number. The first one is done for you.

A. Effect of Water on Fabric

Fabric	Length before soaking	Length after soaking	Amount of shrinkage	Volume of water absorbed
Denim	50 cm	48 cm	2 cm	17 ml
Tetoron	50 cm	50 cm	0 cm	3 ml
Cotton	50 cm	48.7 cm	1.3 cm	15 ml
Silk	50 cm	49 cm	1 cm	4 ml

- a 1. The fabric that had the greatest shrinkage is
 a. denim b. tetoron c. silk
2. The fabric that absorbed most water is
 a. cotton b. silk c. denim
3. The fabric that did not shrink is
 a. denim b. tetoron c. cotton
4. If you want a dress that fits well even after washing you should buy
 a. cotton b. silk c. tetoron

7. แบบฝึกหัดและกิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการตีความ

- 7.1 Put a check mark before each statement that suggests that the reviewer approves of the new book.

Put a circle before each statement that seems to show that the reviewer does not approve of the book.

1. Professor Baker states in the introduction to his latest book that it was four years in preparation; one wonders, then, why he did not check his facts with greater care.
2. Other reviewers, I find, have had some very unkind things to say about this, Professor Baker's most recent book; for my own part, I really cannot imagine how this little volume could be improved upon in any substantial way.
- 7.2 Identify the following statements. Put a check before each statement that is a fact.
- ☐ 1. I think that Casio puts computers into pockets.
- ☐ 2. The Colt has won awards in Italy, Switzerland and Japan for its unique style and high quality finish.

8.

- 8.1 You are an Economics student. You are given the following article to read. When you finish reading it, fill in the table below to show the classification of goods.

Goods can be classified as either economic goods or free goods. An economic good is any material object that is scarce enough for someone to be willing to pay money for it. Almost any item that you own would qualify as an economic good. Economic goods are scarce. They are not free. So is your ball-pen and the bread and butter you had this morning.

Economic goods are of two types : consumer goods and capital goods. The term consumer refers to the ultimate or final user of a good. Examples are clothes and ready-made food. Capital goods are used in the production of other goods. The knife used in tapping rubber would be an example of a capital good.....

Some goods are so abundant that they are available without paying money for them. For example, you do not pay money for the air you breathe or for the water that flows from a natural spring.....

goods	economic		free
	capital	consumer	
bread			

- 8.2 (Based on the same passage)

Form 3 groups. Each group will be given a paragraph to read. Make notes of what you read and then form 3 new groups. In each group the members are from the 3 original groups. Discuss with your friends the definition and classification of "goods", based on your notes. Then write a report on "Goods in Economics".

- 8.3 Here is Longman Book Catalogue. You are a librarian of the English Language Institute. The teachers are complaining that there are not enough books on teaching methodology. Find out what books you would like to order from the publisher. Then write a letter of order.

Living English Structure for Schools Book Key	0.582 52102.5 0.582 52103.3	£1.50 55p	Longman First English Dictionary	0.582 52572.2	£1.80	The Teaching of Pronunciation Teaching Oral English Teaching Writing Skills Visual Materials for the Language Teacher Writing English Language Tests	0.582 52434.2 0.582 55081.5 0.582 74602.7 0.582 52267.6 0.582 55080.7	£3.10 £3.30 £3.00 £3.30 £3.80	Longman Listening Series Start Listening Study Guide Workbook Cassette Keep Listening Study Guide Workbook Cassette Listening to Maggie Study Guide Workbook Cassette	0.582 55346.6 0.582 55347.4 0.582 79025.5 0.582 55348.2 0.582 55349.0 0.582 79027.1	£2.00 £1.30 £5.50 £2.00 £1.30 £6.00
	0.582 52102.5 0.582 52103.3	£1.50 55p		0.582 52572.2	£1.80		0.582 52434.2 0.582 55081.5 0.582 74602.7 0.582 52267.6 0.582 55080.7	£3.10 £3.30 £3.00 £3.30 £3.80		0.582 55346.6 0.582 55347.4 0.582 79025.5 0.582 55348.2 0.582 55349.0 0.582 79027.1	£2.00 £1.30 £5.50 £2.00 £1.30 £6.00
Longman Annotated Anthologies of English Verbs English Verse: 1300-1500 cassied paper English Verse: 1830-1890 cassied paper	0.582 48367.0 0.582 48368.3 0.582 48369.5 0.582 48370.5 0.582 48371.5	£11.50 £14.00 £5.95 £11.50 £14.00	Longman Graded Structural Readers for the Arab World Stage 1 Two In A Boat Stage 2 Lost In The Desert To The Market Stage 3 Juma and Abdulla with the Policemen of Oman Stage 4 National Heroes of the Arab World The Search Stage 6 Arab Travellers Leaders of Arab Thought Story of Abu Simbel Stream of Days (Part 1) Stream of Days (Part 2) Longman Guide to Graded Reading	0.582 74063.0 0.582 74064.9 0.582 74065.7 0.582 74066.5 0.582 74067.5	50p 60p 45p 55p 70p 60p 70p 80p 75p 75p	Longman Integrated Comprehension and Composition Series Fiction Stage 1: Fred Smith Stage 1: It's In the Bag! Stage 2: Quick and Slow Stage 2: Egyptian Cat Stage 3: Pets for Sale Stage 3: A Week by the Sea Stage 4: The Search Stage 4: Nobody Sings Like Ted Stage 5: First Year Student Non-Fiction Stage 1: Round the World Stage 1: A Little Year Stage 2: Great People of Curl Time Stage 2: Modern Adventures Stage 2: The Bermuda Triangle and Other Mysteries Stage 3: Strange But True Stage 3: Energy Stage 4: Spare Time Stage 4: Food Matters Stage 5: Flight Stage 5: Cities Stage 6: People at Work Stage 6: Animal Behaviour Longman Illustrated Science Dictionary Longman Junior English Dictionary Longman Lexicon of Contemporary English paper cassied	0.582 52294.3 0.582 55326.1 0.582 52296.X 0.582 55327.X 0.582 52298.6 0.582 55328.8 0.582 55328.9 0.582 55329.6 0.582 52270.0 0.582 52295.1 0.582 55330.X 0.582 79322.X 0.582 52297.8 0.582 55331.8 0.582 52299.4 0.582 55332.0 0.582 52289.7 0.582 55333.4 0.582 52291.9 0.582 55336.9 0.582 52293.5 0.582 55337.7 0.582 55645.7 0.582 52569.1 0.582 55527.2 0.582 55535.9	70p 70p 75p 80p 80p 85p 85p 85p 70p 70p 1982 75p 1982 1982 80p 80p 85p 85p 85p 85p 55p £2.95 £1.95 £4.95 £6.95	Longman Simplified English Series The Adventures of Huckleberry Finn The Adventures of Tom Sawyer Airport Real Short Stories of DH Lawrence Real Short Stories of Thomas Hardy A Book of Shorter Stories Bilks and American Short Stories Call for the Dead Campbell's Kingdom The Call of Danger The Changel Come and Get Me and Other Ghost Stories	0.582 52824.0 0.582 52810.X 0.582 52878.X 0.582 52849.5 0.582 52892.X 0.582 52817.7 0.582 53548.6 0.582 52841.3 0.582 52885.4 0.582 52885.5 0.582 52579.9	70p 70p 70p 1983 70p 70p 70p 70p 70p 1982 70p 70p
	0.582 48367.0 0.582 48368.3 0.582 48369.5 0.582 48370.5 0.582 48371.5	£11.50 £14.00 £5.95 £11.50 £14.00		0.582 74063.0 0.582 74064.9 0.582 74065.7 0.582 74066.5 0.582 74067.5	50p 60p 45p 55p 70p 60p 70p 80p 75p 75p		0.582 52294.3 0.582 55326.1 0.582 52296.X 0.582 55327.X 0.582 52298.6 0.582 55328.8 0.582 55328.9 0.582 55329.6 0.582 52270.0 0.582 52295.1 0.582 55330.X 0.582 79322.X 0.582 52297.8 0.582 55331.8 0.582 52299.4 0.582 55332.0 0.582 52289.7 0.582 55333.4 0.582 52291.9 0.582 55336.9 0.582 52293.5 0.582 55337.7 0.582 55645.7 0.582 52569.1 0.582 55527.2 0.582 55535.9	70p 70p 75p 80p 80p 85p 85p 85p 70p 70p 1982 75p 1982 1982 80p 80p 85p 85p 85p 85p 55p £2.95 £1.95 £4.95 £6.95		0.582 52824.0 0.582 52810.X 0.582 52878.X 0.582 52849.5 0.582 52892.X 0.582 52817.7 0.582 53548.6 0.582 52841.3 0.582 52885.4 0.582 52885.5 0.582 52579.9	70p 70p 70p 1983 70p 70p 70p 70p 70p 1982 70p 70p
Longman Background Books Britain Today Cassette Outline History of England Outline of English Literature Longman Companion to Twentieth Century Literature Longman Dictionary of American English Longman Dictionary of Business English Longman Dictionary of Contemporary English cassied paper Longman Dictionary of English Idioms Phrasal Verbs Longman Dictionary of Scientific Usage Longman English Dictionary for Portuguese Speakers	0.582 55261.3 0.582 55262.6 0.582 53224.8 0.582 53223.13 0.582 35307.6 0.582 55637.6 0.582 55552.3 0.582 52571.3 0.582 55604.2 0.582 55524.8 0.582 55530.2 0.582 52887.X 0.582 55539.6 0.582 34179.5 0.582 35239.9 0.582 35319.X 0.582 35147.2 0.582 35149.9 0.582 34152.3 0.582 34165.5 0.582 34149.3 0.582 34178.7	£3.20 £6.50 £1.65 £1.85 £12.50 1982 1982 £6.40 £4.80 £6.95 1983 £5.95 1982 £2.50 OP £1.95 £1.95 £2.95 £2.50 £2.50 £2.50 £2.50	Longman Handbooks for Language Teachers Communication in the Classroom Developing Reading Skills Drama in Language Teaching Introduction to English Language Teaching The Language Laboratory and Language Learning Practical ELT Methodology Role Play in Language Teaching Selections from Modern English Teacher Modern English Teacher Second Selection Teaching English Through English Book Cassette The Teaching of Literature	0.582 74605.1 0.582 74603.5 0.582 74600.0 0.582 55604.X 0.582 55528.1 0.582 74612.4 0.582 74611.6 0.582 55603.1 0.582 55603.1 0.582 55603.1 0.582 74610.8 0.582 52602.7	£2.50 1983 £1.90 £3.20 £2.30 1983 1982 £3.20 1983 £3.90 £6.00 £2.60	Longman English Series Gulliver's Travels Nineteenth Century Short Stories Poetry 1600-1800 Poetry 1870-1914 Poetry 1900-1975 Poetry of the First World War Selection from George Cobbie Selection from John Keats Victorian Poetry 1830-1870	0.582 52572.2 0.582 55081.5 0.582 74602.7 0.582 52267.6 0.582 55080.7 0.582 74063.0 0.582 74064.9 0.582 74065.7 0.582 74066.5 0.582 74067.5 0.582 74068.6 0.582 74610.8 0.582 52602.7	£1.80 £1.30 £3.00 £3.30 £3.80 50p 60p 45p 55p 70p 60p 70p 80p 75p 75p 55p 70p 60p 70p 1982 75p 1982 75p 1983 £3.90 £6.00 £2.60	Longman Simplified English Series The Adventures of Huckleberry Finn The Adventures of Tom Sawyer Airport Real Short Stories of DH Lawrence Real Short Stories of Thomas Hardy A Book of Shorter Stories Bilks and American Short Stories Call for the Dead Campbell's Kingdom The Call of Danger The Changel Come and Get Me and Other Ghost Stories	0.582 52824.0 0.582 52810.X 0.582 52878.X 0.582 52849.5 0.582 52892.X 0.582 52817.7 0.582 53548.6 0.582 52841.3 0.582 52885.4 0.582 52885.5 0.582 52579.9	70p 70p 70p 1983 70p 70p 70p 70p 70p 1982 70p 70p
	0.582 55261.3 0.582 55262.6 0.582 53224.8 0.582 53223.13 0.582 35307.6 0.582 55637.6 0.582 55552.3 0.582 52571.3 0.582 55604.2 0.582 55524.8 0.582 55530.2 0.582 52887.X 0.582 55539.6 0.582 34179.5 0.582 35239.9 0.582 35319.X 0.582 35147.2 0.582 35149.9 0.582 34152.3 0.582 34165.5 0.582 34149.3 0.582 34178.7	£3.20 £6.50 £1.65 £1.85 £12.50 1982 1982 £6.40 £4.80 £6.95 1983 £5.95 1982 £2.50 OP £1.95 £1.95 £2.95 £2.50 £2.50		0.582 74605.1 0.582 74603.5 0.582 74600.0 0.582 55604.X 0.582 55528.1 0.582 74612.4 0.582 74611.6 0.582 55603.1 0.582 55603.1 0.582 55603.1 0.582 74610.8 0.582 52602.7	£2.50 1983 £1.90 £3.20 £2.30 1983 1982 £3.20 1983 £3.90 £6.00 £2.60		0.582 52572.2 0.582 55081.5 0.582 74602.7 0.582 52267.6 0.582 55080.7 0.582 74063.0 0.582 74064.9 0.582 74065.7 0.582 74066.5 0.582 74067.5 0.582 74068.6 0.582 74610.8 0.582 52602.7	£1.80 £1.30 £3.00 £3.30 £3.80 50p 60p 45p 55p 70p 60p 70p 80p 75p 75p 55p 70p 60p 70p 1982 75p 1982 75p 1983 £3.90 £6.00 £2.60		0.582 52824.0 0.582 52810.X 0.582 52878.X 0.582 52849.5 0.582 52892.X 0.582 52817.7 0.582 53548.6 0.582 52841.3 0.582 52885.4 0.582 52885.5 0.582 52579.9	70p 70p 70p 1983 70p 70p 70p 70p 70p 1982 70p 70p

8.4 Next week is your summer holidays. You are planning to take a tour to some place in Thailand. Look at the classified advertisements for tours and travel below and choose a place where you would like to spend your time. However you don't like to go alone so you have to call a friend up and ask him (her) to join a tour to that place.

J. TRAVEL SUPER CHEAP AIR FARES TO ALL DESTINATIONS WITH CONFIRMED SEAT FOR Students & Adults SIGHT-SEEING TOURS PASSPORT & VISA SVC AIR CONDITIONED BUS SERVICE CHANGMAI/PATAYA/PHUKET 27/11 Soi Sri Bumgorn off Rama 4 Road Near Malaysia Hotel T: 2855042, 2867070	32 TOURS & TRAVEL โอเรียลทัวร์ แอร์แวล-ทัวส์ Oriole Travel & Tours We're friendlier One stop shop for all tours Singapore-Jarong/Sentosa tour 4 days only B7,200.- Dep. 13-16 April 1983 by SQ Manila-Bagyo 4 days only B9,000.- Dep. 21-24 April 1983 by PR Osaka-Tokyo-Hongkong 8 days (Included:- Disneyland) Dep. 24 April — 1 May 1983 Hongkong-Island-Ocean Park Tour 4 days only B7,400 by TG & CX India-Delhi/Tajmahal Kashmir by Air India 6 days only B18,500.- Kathmandu-4 days only B10,300 by Royal Nepal ***** Full board packages tours, all meals, hotels, sightseeing tours & transfers included. Inquiries welcome:- 10/12-13 Convent Road (S.S. Building) 2nd Floor Bangkok Tel: 2334714, 2334744, 2334098
CRISTAL TOUR Only Package Tours Full Board — Chiangmai-Doi Suthep-Mao 1,700.- — Samui Island 1,700.- — Phuket 2,400.- — Mae Hong Son (By Plane) 2,300.- Tel: 251-3758 60, 251-4757	
47 ARTICLES FOR SALE • McIntOSH stereo 6100 • Tuner SAE 7 • AKAI cassette GXF52 • JBL L100 3 ways • B.I.C. antenna • ECHO PIONEER 202 Whole set B75,000.- (Best Offer) T. 251-4535 "Anu"; 511-2009 (after 7 p.m.)	

Get results...fast
Use
Classified Ads

หนังสืออ้างอิง

- Boyle, Joseph. "Using the Headlines" *Modern English Teacher* Vol. 8 No. 1 (September 1980).
- Dubin, Fraida. "What Every EFL Teacher Should Know about Reading" *English Teaching Forum*. Vol. 20 No. 3 (July 1982).
- Goodman, Kenneth S. "Miscue Analysis : Theory and Reality in Reading" *New Horizons in Reading* edited by John E. Merritt. (Newmark Del : International Reading Association, 1976).
- Grellet, Francoise. *Developing Reading Skills : A Practical Guide to Reading Comprehension Exercises*. Combridge : C.U.P., 1981.
- Halliday, M.A.K and Hasan, R. *Cohesion in English*. London : Longman, 1976.
- Munby, J. *Communicative Syllabus Design*. Cambridge : C.U.P., 1978.
- Piepho, Hans-Ederhard. "Establishing Objectives in the Teaching of English" *The Communicative Teaching of English : Principles and An Exercise Typology* edited and translated by Christopher N. Candlin (1981).
- Smith, Frank. *Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read*. 2nd edition. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1978.
- Taylor, Wilson L. "Cloze Procedure A New Tool for Measuring Readability" *Journalism Quarterly* 30.
- White, Ronald V. "Reading" *Communication in the classroom Applications and Methods for A Communicative Approach* edited by Keith Johnson and Keith Morrow, (1981).
- Widdowson, H.G. *Teaching Language As Communication*. Oxford : O.U.P., 1978.

ทำอย่างไรจึงจะให้เด็กมีความอยากอ่านภาษาอังกฤษ

เสียงทิพย์ สุขศรี

สุมลมาลย์ ตมะวิโมกษ์

การเรียนรู้ภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษของเด็กไทยตั้งแต่เริ่มต้น มีการเน้นน้ำหนักทักษะต่าง ๆ (skills) ไม่เท่ากัน โดยปกติครูมักจะเน้นทางไวยากรณ์และละเลยการสอนทักษะการอ่าน ซึ่งมีผลทำให้เด็กไทยมีนิสัยไม่รักการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่ออ่านพบเรื่องที่ยาก อ่านแล้วไม่เข้าใจจึงเกิดความท้อใจหรือหมดกำลังใจที่จะอ่านต่อไป บทความนี้จะขอกล่าวถึงสาเหตุบางประการที่ทำให้เด็กไม่เต็มใจ (reluctant) ที่จะอ่านและข้อปฏิบัติบางประการที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับมัธยมและอุดมศึกษาอาจนำไปใช้กับนักเรียนที่ไม่เต็มใจอ่าน

อะไรเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนไม่เต็มใจอ่าน Farr (1981) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนไม่เต็มใจอ่านมีสาเหตุ 2 ประการ คือ ผู้เรียนอ่านไม่ได้ และไม่พยายามที่จะลอง เพราะเคยลองแล้วไม่สำเร็จ เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้เรียนอ่านได้แต่ไม่อ่าน เพราะไม่มีแรงจูงใจให้อ่าน สาเหตุ 2 ข้อนี้ได้นำไปสู่คำถามที่ยากแก่การตอบ 2 ประการ คือ (1) ทำไมผู้เรียนอ่านไม่ได้ และ (2) ทำอย่างไรจึงจะทำให้ผู้เรียนอยากอ่าน นักการศึกษาส่วนใหญ่สรุปว่า การที่ผู้เรียนไม่สามารถอ่านได้มีสาเหตุหลายประการ สาเหตุทางสมอง เช่น ไอคิว (IQ) ต่ำ และสาเหตุทางร่างกาย เป็นสาเหตุที่นักการศึกษาเห็นว่าสำคัญ ส่วนปัญหาด้านจิตใจได้รับความสนใจน้อยเนื่องจากเป็นการยากที่จะบอกได้ว่า เมื่อไรปัญหาด้านจิตใจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้การเรียนการอ่านไม่ได้ผล นอกจากนี้ยังมีปัญหาด้านการศึกษา เช่น วิธีที่ครูสอนไม่ใช่วิธีที่เด็กสนใจ ผลก็คือเด็กไม่ค่อยสนใจบทเรียนเท่าที่ควร

ยังมีปัจจัยอีกหลายประการที่ถูกละเลย เพราะเป็นการยากที่จะพิสูจน์ว่ามันมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการอ่าน อย่างไรก็ตามปัจจัยเหล่านี้อาจมีความสำคัญที่สุด เพราะอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนในห้องเรียน และมีผลในทางลบเกี่ยวกับการเรียนการอ่าน

ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้สิ่งที่ผู้เรียนอ่านเข้าใจได้ยาก คือ การที่ครูผู้สอนแยกสอนทักษะแต่ละทักษะจากกัน โดยผู้สอนมีความเชื่อว่าถ้าหากทำเช่นนั้นแล้ว จะทำให้ผู้เรียนเชี่ยวชาญทักษะนั้น ๆ และสามารถนำเอาความรู้ความชำนาญในทักษะนั้น ๆ มาช่วยในการอ่านของผู้เรียนในภายหลัง แต่ในความเป็นจริงแล้ว การแยกสอนทักษะจากกันกลับทำให้ผู้เรียนมองไม่เห็นว่าการอ่านเป็นขบวนการเพื่อหาความหมาย (meaning-getting process) ผู้เรียนจึงมองเห็นการอ่านเป็นเพียง “วิชา” หนึ่ง เป็นวิชาซึ่งตนเองไม่สามารถจะพบความสำเร็จได้

ปัจจัยที่สำคัญอีกประการ คือ การไม่มีพื้นความรู้ (background information) ที่เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจมโนทัศน์ สถานการณ์ หรือเหตุการณ์ในเรื่องที่อ่าน บ่อยครั้งที่ครูผู้สอนมักทึกทักเอาว่า ผู้เรียนมีทักษะและมโนทัศน์ที่จำเป็นแล้ว ดังนั้นจึงจะเลยที่จะช่วยเหลือผู้เรียนในการทำงานตามที่ตนต้องการ บ่อยครั้งอีกเช่นกันที่ครูมักจะลืมว่า การที่ผู้อ่านจะอ่านได้คล่องและเข้าใจ ผู้อ่านจะต้องมีประสบการณ์มาก่อน ดังนั้นบทเรียนที่คัดมาให้ผู้เรียนอ่านจึงเป็นเรื่องที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ผลที่ตามมาคือ ผู้เรียนอ่านไม่รู้เรื่องและเลิกอ่าน

ปัจจัยประการที่สามมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า 2 ประการแรกคือ การเลือกเรื่องซึ่งไม่มีความหมายหรือไม่เป็นที่สนใจสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนจึงมองไม่เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการอ่าน นอกจากคิดว่าต้องทำเพราะ “อาจารย์สั่งให้อ่าน”

นอกจากปัจจัย 3 ประการที่กล่าวมาแล้ว สิ่งที่จะก่อให้เกิดปัญหาด้านการอ่านยังได้แก่ภาษาที่ผู้เขียนใช้ยากแก่การเข้าใจ ประโยคที่เขียนยาวและซับซ้อน มีศัพท์ยาก ๆ ภายในเรื่องมาก และเนื้อเรื่องคลุมเครือ เป็นต้น

จากปัจจัยเหล่านี้เอง ที่ทำให้ผู้เรียนบางคนไม่สามารถเรียนอ่านได้ แล้วฝึใจกับความรู้สึกนั้นจนกลายเป็นความรู้สึกในแง่ลบ บางคนอาจอ่านได้ก็แต่ไม่ยอมอ่าน เพราะคิดว่าการอ่านเป็นกิจกรรมที่น่าเบื่อและไม่มีประโยชน์

ดังนั้นสิ่งแรกที่ครูผู้สอนจะต้องทำในการช่วยให้ผู้เรียนสนใจและเต็มใจที่จะอ่านก็คือ การเปลี่ยนทัศนคติในแง่ลบเกี่ยวกับการอ่านของผู้เรียน Bortnan. (1975) ได้เสนอแนะว่าเพื่อที่จะเปลี่ยนทัศนคติในแง่ลบเกี่ยวกับการอ่านของผู้เรียน ครูจำเป็นต้องรู้จักผู้เรียนโดยพยายามให้ผู้เรียนพูดถึงสิ่งที่อยู่ภายในใจของเขา ครูยังจำเป็นต้องแสดงให้เห็นว่า ครูสนใจในตัวเขาอย่างแท้จริง และครูจะต้องทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าเขาประสบความสำเร็จในการเรียนการอ่าน เมื่อใดก็ตามที่ครูสามารถทำให้ผู้เรียนกลับมามีความมั่นใจในตัวเองแล้ว ครูจะสามารถเปลี่ยนทัศนคติของผู้เรียนได้ หลังจากนั้นก็สามารถเลือกบทเรียนและวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียนนั้น ๆ Belloni (1978) กล่าวเสริมว่าการสอนความเข้าใจในการอ่านจะได้ผลดี ถ้าหากครูผู้สอนหยิบยกเรื่องที่เป็นที่สนใจสำหรับเด็ก

Rathleen Stevens (1982) ได้ทำการวิจัยว่า ครูจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการอ่านได้หรือไม่ถ้าให้ความรู้พื้นฐานแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องที่เขาคือจะอ่าน การวิจัยกระทำโดยการแบ่งกลุ่มนักเรียนตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มที่เรียนตามปกติกับกลุ่มซึ่งเรียนความรู้พื้นฐานก่อนทำการทดสอบการอ่าน ผลของการวิจัยพบว่าการสอนพื้นฐานความรู้แก่ผู้เรียนก่อนช่วยให้ผู้เรียนอ่านเรื่องได้เข้าใจมากขึ้น ดังนั้นสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นปัญหาของการอ่านอาจจะอยู่ที่ข้อมูล ความรู้พื้นฐานในเรื่องที่อ่านนั่นเอง

สิ่งหนึ่งซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ก็คือ ใช้เพลงหรือโคลงช่วย แต่จำเป็นต้องเลือกเพลงหรือโคลงที่มีประโยชน์ในการสอน เป็นต้นว่าไม่เลือกเพลงที่ใช้ไวยากรณ์ผิดหลัก ศิลปินต่างประเทศที่พอจะนำผลงานประพันธ์ของเขามาใช้ในห้องเรียนได้มีดังนี้ Simon & Garfunkel, John Denver, Jim Croce, The Beatles, Judy Collins, Stevie Wonders เป็นต้น นอกจากเพลงแล้วครูอาจใช้เรื่องสั้น หรือประวัตินักกีฬา ก็เด่น บทความหรือเรื่องราวที่ยังเป็นที่ถกเถียงกันอยู่ เช่น กฎหมายทำแท้งมาประกอบการสอนอ่านได้ ถ้าเห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียน แต่ไม่ว่าจะใช้อะไรประกอบการสอนก็ตาม ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าครูต้องมีสมาธิไม่ออกนอกทางไปตามผู้เรียน ครูต้องรับผิดชอบและคอยตะล่อมคำถามตลอดเวลา และพยายามยึดวัตถุประสงค์ของบทเรียนที่ตนตั้งไว้ Cyrus E. Smith แห่ง University of Wisconsin at Milwaukee ได้ทดลองใช้เพลงในห้องเรียนและได้ผลดี โดย

เขาใช้เพลง Vincent ร้องโดย Don McLean เป็นตัวอย่างของงานประพันธ์สมัยใหม่ เป็นเรื่องราวของศิลปินระดับโลก Vincent Van Gogh ผู้มีชีวิตที่น่าสงสาร ก่อนเปิดเพลงนี้ครูจะแจกเนื้อเพลงให้ผู้เรียนอ่านก่อน แล้วจึงถามคำถามเพื่อเช็คว่าคุณผู้เรียนมีจินตนาการตามบทประพันธ์หรือไม่ คำถามควรเป็นคำถามแบบเปิด หลังจากนั้นถามผู้เรียนว่า คิดว่า Vincent ที่กล่าวถึงในเพลงนี้คือใครถ้าผู้เรียนยังตอบไม่ได้ ครูควรแนะให้ว่าในเนื้อเพลงมีศัพท์หลายคำ ซึ่งบอกเป็นนัย เช่น ศัพท์ที่ใช้ในการวาดรูป แล้วถามปัญหาให้แคลงเรื่อย ๆ จนผู้เรียนอาจทายได้ว่า Vincent Van Gogh คือ ผู้ที่แต่งเพลงกล่าวถึง หรืออย่างน้อยที่สุดผู้เรียนควรทายได้ว่า Vincent มีอาชีพอะไร การเรียนรู้คำศัพท์ก็เรียนไปพร้อม ๆ กับเวลาที่ครูผู้สอนตั้งคำถาม ซึ่งผู้เรียนควรจำได้ดีเพราะมีจินตนาการไปตามเพลงด้วย การเรียนแบบนี้นอกจากจะได้ความเพลิดเพลินแล้ว ยังได้ความรู้รอบตัวอีกด้วย และถ้าผู้เรียนสนใจจากนั้นคว่ำหาประวัติของจิตรกรผู้อำภักคนนั้นมาอ่านเพิ่มเติมได้จากห้องสมุดหรือถ้าสนใจในภาพวาดของเขาอาจจะหาดูได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานจิตรกรรม เช่น พิพิธภัณฑ์ศิลปะปาร์ เป็นต้น

การสอนให้ผู้เรียนสนใจการอ่านโดยการใช้เพลงช่วยนี้ อาจทำได้โดยการให้ความรู้พื้นฐาน (background information) ก็ได้ เป็นต้นว่าใช้เพลง Don't Cry For Me, Argentina ก่อนสอนครูเล่าชีวประวัติย่อ ๆ ของ Madame Eva Peron อดีตสตรีหมายเลข 1 ของประเทศอาร์เจนตินา แล้วจึงแจกเนื้อเพลงให้อ่าน เมื่อจบบทเรียนนี้ครูอาจนำเก๊ตย้อยเกี่ยวกับ Madame Peron มาให้อ่านเพิ่มเติม หรือถ้าผู้เรียนสนใจในรายละเอียดเกี่ยวกับประเทศอาร์เจนตินาตลอดจนถึงของประเทศบนแผนที่โลก ก็อาจขอคำแนะนำจากครูหรือค้นคว้าในห้องสมุด ซึ่งนับได้ว่าเป็นก้าวหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีแรงกระตุ้นให้อยากอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มความรู้รอบตัว

เท่าที่เขียนมาทั้งหมดนี้ก็เพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้ครูภาษาอังกฤษนำไปใช้เพื่อเสริมสร้างความสนใจในการเรียนการอ่านของผู้เรียน แต่มีข้อสังเกตว่าการสอนการอ่านภาษาอังกฤษจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด ถ้าหากผู้เรียนยังไม่มีแรงจูงใจให้สนใจที่จะอ่านแม้แต่นั่งสอที่เป็นภาษาแม่ของตน

หนังสืออ้างอิง

- Belloni, doretta Frances and Eugene A. Jongsma. "The Effects of Interest on Reading Comprehension of Low Achieving Students." *Journal of Reading*, 22 (Nov. 1979), p. 106-109.
- Bortman, Eva C. "How Do You Turn Them on after They've Been Turned off?" Paper presented at the Farwest Regional Conference of the International Reading Association (3rd, Reno, February, 6-8, 1975) Eric Document ED 108 195.
- Farr, Beverly P. "Building language Experiences In Reluctant Readers," *Motivating Reluctant Readers*, ed. by Alfred J. Ciani. (Newark, Delaware : International Reading Association, 1981).
- Smith, Cyrus F., Jr. "Motivating the Reluctant Reader through the Top Twenty," *Motivating Reluctant Readers*, ed. by Affred J. Ciani. (Newark, Dalaware : International Reading).
- Stanpell, John C. and Diane E. DeFord. "When is a Reading Problem not a Reading Problem?" *Journal of Reading*, 25 (Oct. 1981) p. 14-20.
- Stevens, Kathleen C. "Can We Improve Reading by Teaching Background Information?" *Journal of Reading*, 25 (Jan, 1982), p. 326-328.

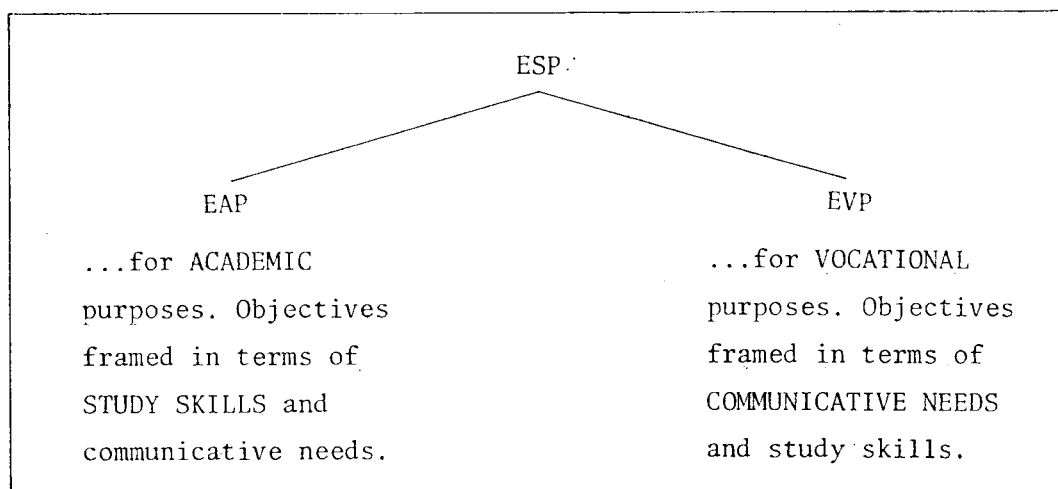
Newsletter : Teaching Reading in an EAP course

John Laycock

Do you have any suggestions on material suitable for teaching reading in an EAP course ?

Since the term 'EAP' is quite widely used in Thailand in reference to university courses in English, it is worth establishing exactly the nature of the concept that it embodies.

A recent (January 1982) 'state of the art' paper from the English Language Service Department of the British Council in London makes the following clarification in 'an attempt to define an orthodoxy in ESP'.

And it adds, 'On either side of the division, the mix will vary from case to case.' An initial point to make in view of the widespread currency of the initials in Thailand, is that EST-English for Science and Technology-can serve either or both of EAP and EVP; but, perhaps self-evidently since it lacks the initial 'P', it

does not in itself constitute a prime category for course design : it serves a 'higher level' purpose (that must itself be defined), in just the same way, for example, that English for Business does.

Leaving aside the situation where English is a medium of study in one or more subjects at school, an ESP course is an attempt to meet the language requirements that students may have but find they cannot meet after their school English programme. Thus the establishing of what these requirements—or purposes—are, as well as of the characteristics of the learners in question, is fundamental to any ESP course design. As Mackay and Mountford (1978) comment, 'In many cases, courses which purport to teach "English for Businessmen", "French for Engineers".... have failed because they were not based on an identification of the actual uses to which language was required to be put by such learners.'

One of the first areas to be clarified, therefore, in designing an EAP course is what the requirements of the students concerned are. That is (with reference to the diagram above), it is necessary to establish what study skills the students need (note-taking from written or aural sources? reading what kinds of text material with what linguistic characteristics? writing reports from what sources? etc), and what communicative needs they may have as well (joining in seminars? reporting orally in English? interviewing experts? etc). Since the question that this short article has to answer assumes reading-only skills, we at least have an initial delimitation; but we still need to know what kinds of text students will have to read (general academic texts? specialised 'learned' texts? periodicals—like 'New Scientist', or like 'Newsweek'? works of reference? etc). We also need to know in what reading skill areas the students are (after their school course) deficient : skills concerning reading approaches such as scanning and skimming; the ability to recognise quickly the appropriate functions of academic text (general statements; classifications; hypotheses; restatements; summings-up; etc); the ability to distinguish authorial implication from exposition; knowledge of the uses of specific structural patterns; the ability to make satisfactory working inferences about unknown lexical items. And so on.

It is at this point that the designer of an EAP course in a university such as Chulalongkorn may start to have problems. Informed guesses and testing procedures may enable him to establish the deficiencies that students have (the second of the above two areas), if inexactly due to the scale involved; but how much information is available to him as to what the requirements of students are? Do they in fact have any *actual* requirements at all? If only a small number of students are ever required to study by reading English, and those only in their 3rd or 4th year, or even at postgraduate level, how can a large-scale EAP course in their 1st or 2nd year help them? The best it can do is address itself to their future needs, insofar

as these may be able to be specified; but in so doing it runs the risk of encountering the problems that the general school programme encountered : lack of relevance, thus of motivation, and thus of learning.

There is a further problem, too : that of how *teachable* the reading skill actually is. Swales (1978), referring to his decision to develop a 'Writing Scientific English' course at the Faculty of Engineering, University of Libya, comments, 'It seems to me...that it does not necessarily follow from the fact that reading has been identified as being the greatest need that it should be assigned the largest proportion of language time. It does not follow because it is equally important to consider what the language teacher can most usefully do in the limited time available to him. In other words, decisions about course priorities should be partly based on an assessment of the circumstances under which teacher intervention in the learning process is essential, where it is useful and where it is of marginal advantage.' At the very least, therefore, one might argue in Chulalongkorn's situation for an integrated reading and writing course, where the former activity informs and stimulates the latter.

All this, however, is to bring a negative answer to the question, which, recognising an existing situation, I must attempt to answer. In fact I see the essential problem underlying this situation as one of motivation (which of course in an ESP course proper comes principally—though by no means exclusively—from the meeting of actual needs); and I shall attempt to answer it from the premises that I feel should underlie all our more general courses. To make specific reference to CULI's existing 2nd-year Reading Course : are students who have no actual requirements for reading English likely to be motivated by a course that places heavy emphasis on the functions common to fairly specialised texts—of a common range—and their linguistic exponents? If motivation is not present, then little real learning will take place.

So : abandon the notion of a text-based course, which inevitably carries with it the implication for students—and sometimes even ajarns—of an actual corpus of knowledge, whether in content or language terms, and put the emphasis instead on the more general skills needed to read : quick recognition at the many different levels required by an efficient reader; extension of vocabulary; reading in different ways for different purposes. Present them with a variety of different kinds of text, from the serious to the colloquial. Make the texts focus around a general theme, and give the students the opportunity to become conceptually involved with it (they are, after all, intelligent, and they are not—I exclude English Major students—necessarily interested in the language, let alone in becoming discourse analysts). Above all, require them to need to use what they read : for information transfer, to solve

problems in groups, to evaluate—respecting their intelligence by allowing them to do this in Thai. And by requiring them to need to use what they read, you may be able at least to come some way to simulating the rationale of an EAP course, which is where I started: the possession of a purpose for studying English.

References

- Coffey, B. *ESP Marches On* Mimeo, The British Council, London, 1982.
- Mackay, R; Mountford, A.J. 'The Teaching of English for Special Purposes: Theory and Practice' in Mackay, R; Mountford, A.J. (eds) *English for Special Purposes* (Longman, London, 1978).
- Swales, J. 'Writing "Scientific English"' in Mackay, R; Mountford, A.J. (eds) *English for Special Purposes* (Longman, London, 1978).

สนทนากับอาจารย์มยุรี สุขวิวัฒน์

ในปัจจุบันบทบาทของภาษาอังกฤษที่เป็นภาษานานาชาติ (English as an International Language หรือ EIL) อันเป็นสื่อของความเข้าใจอันดีระหว่างประเทศกำลังได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่งจากนักภาษาศาสตร์และนักการศึกษาทั้งหลาย จากการสัมภาษณ์ท่านอาจารย์มยุรี สุขวิวัฒน์ ท่านผู้อ่านจะได้รู้จักภาษาอังกฤษในฐานะภาษานานาชาติ ท่านจะได้ทราบถึงปัญหาและการแก้ปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ตลอดจนวิธีการสอนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหลาย

ประวัติย่อ

อาจารย์มยุรี สุขวิวัฒน์

B.A. (Hons)	มหาวิทยาลัยนอตติงแฮม ประเทศอังกฤษ
M.A.T.	วรรณคดีอเมริกัน มหาวิทยาลัยอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา
2511-2519	ผู้อำนวยการสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ ทบวงมหาวิทยาลัย
2520-2525	Research Fellow, Culture Learning Institute, East-West Center, Hawaii
2526	อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช

ท่านอาจารย์ได้รับเชิญให้ไปทำงานที่ศูนย์ Culture Learning Institute, East-West Center, Hawaii ประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2520 จนถึงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2525 สถาบันนี้มีหน้าที่ศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับวัฒนธรรม ภาษา และวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ และอื่นๆ หน้าที่หลักของสถาบันก็คือ ศึกษาค้นคว้าปัญหาต่างๆ ที่มีขึ้น เมื่อคนต่างสังคม ภาษา และวัฒนธรรมมาอยู่ร่วมกัน หรือมาทำงานร่วมกัน สถาบันมีโครงการหลายโครงการ แต่โครงการที่ท่านอาจารย์ได้ทำคือ English as an International Language

หมายถึงการมองภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ซึ่งมีใช้แต่ผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาคิดต่อกับผู้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่หมายถึงผู้ที่มีใช้เจ้าของภาษาอังกฤษ ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการติดต่อกับผู้ที่มีใช้เป็นเจ้าของภาษาอังกฤษชาติอื่นๆ เช่นกัน ตัวอย่าง เช่น ไทยติดต่อกับญี่ปุ่น โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการติดต่อ เป็นต้น

- อาจารย์ไปเป็น Research Fellow ที่ Hawaii ทำวิจัยเรื่องอะไรบ้างคะ
- งานนี้เริ่มจากปี 1978 โดยมีการจัดสัมมนาใหญ่โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านนี้จากหลายสถาบันและขอให้เขาเขียน paper และมีการมาเสนอเอกสารทางวิชาการจากที่ประชุม นั้น เราได้จัดพิมพ์ขึ้นและรวบรวมไว้ในหนังสือ ในการสัมมนานั้นมีคนจากเมืองไทยหลายคนและยังมีเอกสารทางวิชาการ มีอาจารย์ ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ท่าน ก็มาและได้เสนอเอกสารทางวิชาการเรื่อง View EIL Succeed Where ESL and EFL Fail สำหรับ paper ของดิฉันมีชื่อว่า Crossing the Cultural Threshold : A Challenge to Users of EIL อันนี้ถ้าใครสนใจจะหาอ่านได้ในหนังสือที่พิมพ์แล้ว Macmillan เป็นผู้พิมพ์ และ Lary Smith เป็นผู้ edit ในหนังสือเล่มนี้มีเอกสารทางวิชาการทั้งหมด 14 เรื่องที่รวบรวมในการประชุมคราวนั้น อันนี้ก็เป็นเรื่อง paper ที่ดิฉัน present

ปัญหาใหญ่ ๆ เราก็แบ่งออกได้เป็น 3 ปัญหาใหญ่ ๆ ปัญหาอันที่หนึ่งก็เป็นปัญหาตัว ภาษา อาจจะเป็นปัญหาทางผิวยากรณ์ที่คนส่วนใหญ่เขามี คือ หมายความว่าไม่ จำเป็นต้องเป็นคนไทย ปัญหาไวยากรณ์นั้นมันอาจจะมี 2 ปัญหา คือ ปัญหาหนึ่งก็ผิวยากรณ์ทั่ว ๆ ไป เป็นของธรรมดา สำหรับคนที่เรียนภาษาต่างประเทศ ปัญหาไวยากรณ์อีกอันหนึ่งก็คือปัญหาเฉพาะที่คนไทยมักจะเห็นคือมันเป็น pattern ว่าคนไทยมักจะผิวยากรณ์ อันนั้นมันอาจจะเป็นปัญหาเพราะว่าเราเอาโครงสร้างของประโยคในภาษาไทยไปใช้ นี่ก็เป็นปัญหาหนึ่งในส่วนต่าง ๆ ปัญหาที่สองก็คือปัญหาเรื่องที่เราเรียกว่า conventional problem อันนั้นมันต้องแยกแยะหน่อยนะก็คือหมายความว่าเวลาที่เราใช้ภาษาเราอาจจะใช้ wording คือเวลาที่เรามา express การใช้แต่ละ function เราอาจจะใช้ expression ที่เรามักจะแปลตรงมาจากภาษาไทยอย่างนี้เป็นต้น เช่น ในการทักทาย การขอบคุณ กล่าวขอโทษ เราอาจจะเอามาใช้ในการทำงาน

แปลตรงตัวจากภาษาไทย ถึงแม้ว่า บางที grammar ไม่ผิดแต่ตัวประโยคเองมันไม่ค่อยจะเข้ากับสถานการณ์นั้น ๆ อีกอันหนึ่งก็เป็นปัญหาเกี่ยวกับว่าถูกกาลเทศะไหม เพราะว่าบางทีเราอาจจะใช้ภาษาที่เป็นกันเองเกินไป เราอาจจะใช้ภาษาที่เป็นพิธีรีตรองเกินไปก็ได้ เพราะว่าคนไทยอาจจะเรียนมาเพียง expression เดียว แต่เวลาที่เรารู้สึกไปใช้ในการที่เราติดต่อกับฝรั่งหรือใครก็ตาม เราก็อาจจะลืมไปว่าเรากำลังติดต่อกับเขาในฐานะที่เขาเป็นใคร เป็นนาย เป็นเพื่อน เป็นคนรู้จักสนิทสนม เพราะฉะนั้นความเหมาะสมในการใช้ภาษานี้มันก็มีอีกปัญหาหนึ่งเรียกว่ามันเป็นปัญหาใหญ่ ๆ แต่มันก็มีรายละเอียดปลีกย่อยออกไปมาก

- เท่าที่เคยพบพจนานุกรมก็จะมีปัญหาประเภทที่สอง อย่างเช่นให้เขียนอะไรก็ตามมักจะแปลออกมาจากภาษาไทยโดยตรง ถ้าเป็นแบบนี้จะมีวิธีแก้อย่างไรบ้างคะ
- อันนี้เราก็มองวิธีแก้ได้โดยที่ คือ ก่อนอื่นเราก็จะต้องให้เขารู้ว่าการแปลอย่างตรงไปตรงมา นั้นมันใช้ไม่ได้จากภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง อันนี้เป็นเพราะว่าเขายังไม่ชินกับภาษาอังกฤษพอ ก็ต้องให้ตัวอย่างเขามาก ๆ วิธีที่จะแก้ อย่างชนิดที่ว่า นี่พูดอย่างรวดเร็ว ๆ และไม่ได้มีหลักวิชาอะไรมากก็คือเราจะต้องให้ตัวอย่างเขามาก ๆ เวลาเราสอน expression หนึ่งแล้วเรารู้ว่ามันจะไปเกี่ยวข้องกับอีกอันหนึ่งเราต้องรีบสอนให้เขาด้วย เป็นต้นว่า ความหมาย คนไทยใช้ผิดกันมากก็คือคำว่า mean บางทีเราใช้ในฐานะที่เราไม่รู้ว่ามันเป็น adjective แล้วมันแปลไปในทางไม่ดี (to be mean = ใจร้าย) แต่คนไทยรู้ความหมายเดียวกันก็ว่าแปลว่ามีความหมาย ก็จะแปลเป็นในแง่ดีตลอด แต่ไม่รู้ว่าเป็น verb แปลอย่างหนึ่ง เวลาเป็น adjective แปลอีกอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าเราสอนคำว่า mean กับนักเรียนไทย เราควรจะสอนทั้งสองอย่างไปพร้อมกัน เพื่อว่าเขาจะได้เห็นว่า อ้อ มันมีอีกความหมายหนึ่ง เพราะฉะนั้นอย่าใช้ให้ผิดหรือว่าเวลาที่เขาเห็นประโยคนั้นใน context ใดเขาจะได้เดาได้ว่ามันจะต้องแปลว่าใจร้าย หรือจะแปลว่ามีความหมาย ดังนั้นว่าเราจะต้องให้เขาเห็นตัวอย่างมาก ๆ แล้วเราต้องนำ situation มาให้เขา คือ เราต้องให้เขาสัมผัสกับภาษามาก ๆ ถ้าเราไม่ให้เห็นตัวอย่างมาก ๆ เขาก็จะยังไม่รู้รูปแบบ

อื่น ๆ ที่จะมาใช้ได้อีกหลาย ๆ อย่าง นี่มันก็เป็นปัญหาของการเรียนภาษาต่างประเทศ

- ส่วนปัญหาที่สาม การพูดให้ถูกกาลเทศะ ส่วนใหญ่เราก็ไม่ได้เรียนมามากพอที่จะรู้ไปหมดทุกอย่าง
- ใช้แล้ว อันนี้คิดฉันคิดว่าสอนอย่างไรครูก็ไม่มีทางที่จะสอนได้หมดทุกอย่าง เราก็ต้องพยายามเลือกเอา เวลาเราจะสอนคนไทยนี้ เวลาสอนก็มีน้อยจำกัดไม่ใช่ว่าเราจะมีเวลาตลอด 24 ชั่วโมง ไปสอนเขาได้เราก็อาจจะเลือกที่เราเรียกว่า Key expressions มาสอนให้เขาแล้วให้เขาหัดสังเกตเองเป็นต้นว่า เราอาจจะให้เขาฟังตัวอย่างการใช้ภาษาหลาย ๆ แบบ อันนี้ก็อาจจำเป็นหรือว่าถ้าเพื่อเขามีโทรศัพท์ที่บ้าน เราก็อาจจะแนะนำให้เขาดูหนึ่งแล้วใช้ฟังเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเขาได้ฟังคำ idiom คำแสดงอะไรต่าง ๆ ถึงแม้ตัวเขาจะใช้ไม่ถูก แต่เขาอาจเข้าใจเวลาเขาได้ยินมันก็เป็น 2 ระดับ คือ ระดับหนึ่งรู้ว่ามันมีความหมายอย่างไรแต่ระดับที่ว่าสอนให้เขาไปใช้จริง ๆ สมมติว่าเขารู้ expression 5 ถึง 6 อย่าง เขาเข้าใจแต่เวลาเขาใช้จริง ๆ เขาอาจจะเลือกใช้เพียง 3 อย่างเท่านั้น เพราะคนเรานี่เราจะไปพูดเหมือนกันทั้งหมดไม่ได้ แม้กระทั่งในภาษาเราเอง อย่างภาษาที่เป็นภาษาแสดง ภาษาที่ไม่สุภาพคนบางกลุ่มเขาก็ไม่ค่อยได้ใช้เพราะฉะนั้นเราก็ไม่จำเป็นที่จะต้องสอนนักเรียนไปหมดแต่เราอาจจะให้เขาได้ยินให้รู้ว่ามันมีการใช้ภาษาอย่างนี้ และก็เราอาจจะให้เขาได้ยินและเขา อาจจะให้เขาวิจารณ์ก็ได้ว่า ภาษาอย่างนี้นั้นเหมาะสมกับ situation ไหน คนที่ใช้เป็นคนประเภทไหน เป็นคนที่ได้รับการศึกษาหรือไม่ได้รับการศึกษา เขาพูดเขากำลังทะเลาะกันหรือกำลังทำอะไร เราก็อาจจะให้เด็กวิจารณ์ก็จะได้เห็นว่าการใช้ภาษาที่มันก็แตกต่างกันไป อันนี้หลักใหญ่ ๆ มันก็ไม่ค่อยต่างอะไรกับภาษาของเรา ถึงแม้ว่าคนไทยเราใช้ภาษาเราเองก็ต้องสอนนักเรียนเหมือนกันว่า การใช้ภาษาแบบไหนจึงจะสุภาพ ถึงจะถูกกาลเทศะไม่ใช่ว่าเราไม่ต้องสอนนะละ เราก็ต้องสอนเขา
- อยากเรียนถามเรื่องการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาอังกฤษเป็นภาษา International Language มันต่างจากการสอนภาษาอังกฤษแบบธรรมดา ๆ อย่างไรคะ

- อันที่จริงมันก็ไม่ได้สอนผิดธรรมดาอะไรเลย แต่ว่าวัตถุประสงค์จะผิดกันนิดหน่อย คือ เผอิญคิดกันไปได้อาหลักสูตรของโรงเรียนมัธยมมาแต่คิดันจำได้ว่าก่อนที่จะมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร ปี่อะไรก็จำไม่ได้ รู้สึกว่าเป็นปี 2518 ที่เรามีการเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ถ้าเราไปดูวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาอังกฤษก่อนหน้านี้ เราจะเห็นเลยว่าข้อหนึ่งจะมีเขียนบอกไว้ว่าเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้คนไทยได้รู้จักเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษรู้สึกจะมีอันนี้อยู่ในวัตถุประสงค์แต่พอมามีปี 2518 คิดันคิดว่าคนไทยก็ก้าวหน้าพอสมควร วัตถุประสงค์ข้อนี้จะเปลี่ยนไป ถ้าคิดันจำไม่ได้เผอิญตั้งใจจะเอามาแล้วลืมไป เพื่อจะให้นักเรียนไทยได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของชนต่างชาติ ไม่จำเป็นที่จะต้องรู้จักคนอังกฤษ อเมริกัน เท่านั้น คิดันคิดว่ามันก็ดี มันเขียนกว้างออกไป เนื้อหาในหลักสูตร คือ วิธีสอน ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยน เปลี่ยนแต่ทัศนคติ แต่ตัววิธีตัวเทคนิคอะไรต่างๆ ก็ยังสอนอย่างเดิม เพียงแต่ว่าเราอาจจะเปลี่ยนเนื้อหา เนื้อหาเราอาจจะเพิ่มขึ้นมา เป็นต้นว่าถ้าเราสังเกตดูว่า ถ้าเราเปิดหนังสือเรียนภาษาอังกฤษขึ้นมาอย่างแต่ก่อน เล่มไหนก็เล่มนั้นจะต้องมีเรื่องคนอังกฤษกินอาหารเข้าแบบไหน คนอเมริกัน กรอบครัว คนอเมริกันเป็นอยู่อย่างไร รู้สึกจะมีอยู่ 2 อย่างนี้แหละ คนออสเตรเลียเองก็ไม่ค่อยจะมีปรากฏในหนังสือเรียนของคนไทย เพราะว่าคนไทยเราไม่ค่อยได้ใช้หนังสือเรียนจากออสเตรเลีย เพราะฉะนั้นเนื้อหาก็น่าจะเปลี่ยนไป ไม่ได้หมายความว่าเราจะไม่อยากรู้เรื่องคนอังกฤษ คนอเมริกันนะ แต่คิดันหมายถึงว่ามันน่าจะมีสอดแทรกเรื่องของคนอื่นๆ ไปด้วย คนมาเลย์ คนสิงคโปร์ คนจีน คนญี่ปุ่น เขาทำอะไรกันยังไง และก็ใช้ภาษาอังกฤษกันอย่างไร เราก็น่าจะเพิ่มเติมเนื้อหาพวกนี้ เพราะอย่าลืมนะคนไทยเราติดต่อกับเขาเยอะพอสมควร แล้วในเมืองเราก็มีนักศึกษาคณะที่เป็นคนชาติอื่นๆ มากทีเดียว เพราะฉะนั้นเราก็น่าจะให้คนพวกนั้นมีบทบาทบ้างในหนังสือเรียนของคนไทยเรา ใช้ไหมคะอีกอันหนึ่งที่คิดันคิดว่าน่าจะเพิ่มก็คือ Listening Comprehension เราก็อาจจะเพิ่มได้ อย่างตอนที่เรารู้จักให้นักเรียนฟังแต่ก่อนเราก็คงจะเป็นเทปคนอังกฤษพูดเท่านั้น คนอเมริกันเท่านั้น แท้จริงแล้ว เพื่อให้เขาฟังเข้าใจเราก็น่าจะ test คนชาติอื่นบ้างในเมื่อถ้าเราไป

ดูแล้ว คนที่เดินทางเข้ามาที่ตอนเมืองนี้จะมีคนชาติอะไรมากมายไปหมด คนยุโรป คนชาติอื่นๆ เราน่าจะมีเทปเสียงพวกนี้ไว้บ้าง คิดฉันไม่ได้หมายความว่าให้คนไทย ไปหัดพูดเสียงเหมือนคนฟิลิปปินส์ หรือคนอินเดีย หรือคนญี่ปุ่นไม่ได้หมายถึง อย่างนั้น แต่คิดฉันว่าน่าจะให้เขาหัดฟังเสียงพวกนี้ให้เข้าใจ เพราะอันนี้ฉันมี ประสบการณ์ มีเพื่อนร่วมงานคนหนึ่งเมื่อสมัยฉันเริ่มทำงานใหม่ๆ จำได้ว่าเรา ไปประชุมที่สิงคโปร์ด้วยกัน ท่านรู้สึก frustrate มาก เพราะว่าไม่เข้าใจคน ฟิลิปปินส์พูดเลยตลอดรายการที่คนฟิลิปปินส์ present เอกสารอะไรต่างๆ ท่านไม่ เข้าใจตั้งแต่ต้นจนจบเพราะไม่เคยได้ยินสำเนียงคนฟิลิปปินส์เลย แต่ตัวฉันก็โชค คืออย่างตอนสมัยไปเรียนที่อเมริกานี้มีเพื่อนฟิลิปปินส์มาก จึงพอจะเข้าใจว่าถ้าเขา พูดอย่างนี้เราหมายความว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาในการฟังของฉันไม่ค่อยมี ฉันหมายความว่าเราควรให้มี exposure กับการพูดหลายๆ แบบ อันนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับว่าเรามีเวลามากน้อยแค่ไหน คิดฉันไม่ได้หมายความว่า แหม เด็กไทยพอเริ่มเรียน ก็ต้องฟังกันหมด อันนี้ก็ต้องอยู่ในวิจาร์ณญาณของผู้ที่ทำหลักสูตร เพราะว่าเรา อาจจะให้แต่ละระดับ มหาวิทยาลัยหรือระดับผู้ใหญ่เลยที่เราคิดว่าเขาจะต้องไป ติดต่อกับคนเหล่านี้ หรือถ้าเผื่อเขาจะไปทำงานธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งเขาจะต้องพบกับคนพวกนี้หรือเขาจะไปทำงานขายตัวเครื่องบินซึ่งคนพวกนี้จะต้องมาติดต่อย่อยขายกับเขาถ้าเขาได้ยินสำเนียงพวกนี้เสียบ้างเขาก็จะได้ชิน คิดฉันหมายถึงอย่างนั้น นะคะ วิธีการสอนมันก็มีเก่าๆ ใหม่ๆ ปนกัน มันก็ไม่น่าจะต้องมีอะไรเปลี่ยนแปลงมาก

- คนไทยก็มีความกลัวอยู่อย่างคือต้องฟังเสียงคนอังกฤษต้องฟังเสียงคนอเมริกัน เพื่อ สำเนียงของเราจะได้ก็ตามไปด้วย
- คิดฉันว่ามันต้องแยกเป็น 2 ประเด็น ถ้าเราจะฝึกให้เขาพูดแล้วเราจะใช้ตัวอย่างรูปแบบไหนฉันคิดว่าเป็นเรื่องของนโยบาย เราจะให้เขาพูดสำเนียงอะไรนั้นคิดฉันว่า ไม่สำคัญที่จริงแล้วนักเรียนก็ได้สำเนียงของครูนั่นเอง แต่ว่าถ้าเราใช้เทปแล้วเรา ใช้เจ้าของภาษาแล้วเราคิดว่าเราอยากให้เด็กพูดเหมือนเจ้าของภาษา คิดฉันว่าก็ไม่ เสียหายอะไรนั้นเป็นการหัดให้เขาใช้ให้เขาพูด ที่นี้ฝึกให้เขาเข้าใจนั้นก็ก็เป็นอีกเรื่อง

หนึ่ง. ฝึกให้เขาเข้าใจนี้หมายความว่า คนเขาพูดสำเนียงอะไรก็ตาม เขาควรจะพอเข้าใจ เพราะว่าคนในโลกนี้ที่พูดภาษาอังกฤษไม่ใช่จะใช้สำเนียงเดียวนะคะ ไม่ใช่ทุกคนจะพูดเหมือนคนอังกฤษเป๊ะ หรือทุกคนจะพูดเหมือนคนอเมริกัน ถึงแม้คนอังกฤษ คนอเมริกันเองเขาก็สำเนียงต่างกัน เพราะมาจากต่างถิ่นกันในประเทศของเขาเองนี่สังเกตไหมคะ เราไปประเทศอังกฤษเราก็ฟังคนอังกฤษไม่รู้เรื่องเพราะมาจากต่างถิ่นกัน แต่ว่าเราต้องพยายามฝึกให้คนนี้ปรับ ที่เรียกว่าปรับหัวปรับใจให้เข้าใจ ดิฉันคิดว่ามันเป็นแง่ของทัศนคติกับความใจกว้างมากกว่า คือ ให้เขารู้ว่าภาษาอังกฤษนี้มีแบบหลาย ๆ แบบ เรื่องที่ว่าแบบไหนดีแบบไหนไม่ดีดิฉันคิดว่าไม่ต้องมานั่งถกเถียงกัน ซ้อยู่ที่ว่าใจชอบคนไหนเราอยากเราชอบคนอังกฤษเราก็พยายามหัดพูดให้เหมือนคนอังกฤษเราชอบเสียงคนอเมริกันเราก็หัดภาษาไปทางคนอเมริกัน ดิฉันว่ามันเรื่องของจิตใจนะคะ อันนั้นไม่ต้องเทียบว่าของใครดีของใครไม่ดี แต่ถ้าเราชอบของเราอย่างนี้เรากว่าสินะ ใครจะว่าไม่ดีก็แล้วไป หรือว่า บางคนเขาอาจจะบอกว่าเขาชอบพูดเหมือนคนฟิลิปปินส์ก็เป็นเรื่องของเขา

- ถ้าพูดถึงสอนภาษาอังกฤษแบบ International Language จะสอนได้แค่ Speaking หรือ Listening
- อ้าว ไม่ใช่ค่ะ ไม่ใช่ในค่าน Speaking อย่างเดียว ในด้านการอ่านดิฉันก็ว่ามีประโยชน์เวลานี้เราก็อาจจะเอาแต่ตัวอย่างนะคะ การเขียนการอ่านของคนอังกฤษหรือคนอเมริกันเท่านั้น ที่จริงแล้วเรื่องเขียนไม่ว่าจะเป็นเรื่องอะไรนะคะ สมมติว่าเราไปประชุมนานาชาติ คนที่มาประชุมเขาก็มีเขียน paper อะไรของเขาเขาก็เป็นคนชาติต่างๆ เราก็น่าจะได้อะไรตัวอย่างการเขียนภาษาอังกฤษแบบของคนต่างๆ มาบ้างใช้ไหมคะ เออ เราจะได้เห็นว่าเขียนยังไง วิธียังไง คือ ตัวครูนี้อาจต้องพยายามเห็นหน่อย แต่ว่าเราก็ไม่แปลกอะไรที่เราจะบอกว่าเนื้อเรื่องสั้น short story นี้ คนมาเลยเขียนเพราะเขาเขียนเป็นภาษาอังกฤษ เรื่องสั้นจีนเขียน เพราะเขียนเป็นภาษาอังกฤษ โคลงนี้คนญี่ปุ่นแต่งนะคะ แต่เขาแต่งเป็นภาษาอังกฤษ ดิฉันว่ามันไม่น่าจะเสียหายอะไร ที่จะรวบรวมข้อเขียนที่คนพวกนี้ หรือแม้กระทั่ง

คนไทยก็ตามถ้าเขาเขียนเป็นภาษาอังกฤษก็ไม่เห็นจะแปลกอะไรที่เราจะเรียน หรือให้เด็กเรียนจากนี้ แต่ที่ว่าเราจะให้เด็กเขียนอะไรนั้นก็เป็นอย่างอื่นหนึ่ง คิดนั้นคิดว่าในเรื่องของการอ่านการเขียนเราก็เปลี่ยนแปลงได้นะคะ เราก็เพิ่มเนื้อหาเข้าไป ทำไมเราถึงไม่ให้อ่านวรรณคดีหรือเรื่องสั้น หรือเรื่องอะไรที่คนอื่น ๆ เขียนกันบ้างหรือแม้ว่าการเขียนที่ไม่ใช่เป็นแบบ fiction เป็นแบบ non fiction การเขียนจดหมายธุรกิจนี้ทำไมเราไม่เอาบ้างคนญี่ปุ่นคนอะไรเขาเขียนกันอย่างไร ใช่ไหมคะ เราก็น่าจะเอามาดูกันบ้างนะคะว่านี่ เออ เขาเขียนกันอย่างนั้นแล้ว เราเข้าใจไหม เพราะว่าอย่าลืมว่าเราจะต้องไปติดต่อกับเขา เราจะเข้าใจไหม เขามีวิธีเขียนอย่างนั้นเขาหมายความว่ายังงั้นคิดว่าไม่เห็นจะแปลกเลยที่เราจะดูกัน แต่เรื่องสอนว่าเราจะให้เขาเขียนยังงั้นก็เป็นอีกอันหนึ่งคิดว่าเป็นเรื่องนโยบาย เป็นการตั้งมาตรฐาน การตั้งมาตรฐานนี้ คนที่เป็นใหญ่ก็ต้องตั้งมาตรฐาน จะเป็นคนของกระทรวงจะเป็นครูหรืออะไรก็ตาม การสอนนี้เราก็ต้องมีมาตรฐาน เมื่อเราอยากจะให้นักเรียนมีมาตรฐานเหมือนเราละคะ อันนั้นเราก็ทำได้เป็นเรื่องธรรมดา การที่จะทำเพียงว่าของใครดีกว่าของใครคิดกันว่าไม่ใช่ปัญหามันมีปัญหาว่า เราจะต้องให้นักเรียนเข้าใจ ไม่ว่าเขาจะดีจะเลวหรือว่าเขาจะมาตรฐานต่ำเราจะต้องให้เขามีความเข้าใจ

- คือ ให้เห็นหมดทุกชาติทุกภาษาแบบนั้นใช่ไหมคะ
- ก็หมดเห็นจะไม่ไหว
- คือ หมายความว่า
- ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ หรือเป็นไปได้
- อาจารย์ ว่าควรจะ expose ให้ได้ระดับไหนละ คือ มัธยมหรือว่าชั้นมหาวิทยาลัย
- ก็อาจจะต้องมัธยมปลายๆ สักหน่อยนะคะ คือ นักเรียนจะได้มีวุฒิภาวะพอสมควร คือ นักเรียนเขาก็พอจะเห็นว่าตัวเองอาจจะต้องไปติดต่อกับคนพวกนี้ อาจจะไม่ใช่ติดต่อกับคนไทย คือ เราก็ต้องพยายามค่อยใส่ไปก็ได้ สำหรับระดับมหาวิทยาลัยนี้ คิดว่าใส่ไปให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ตามที่เวลาจะอ่านยากก็ไม่แปลกอะไรคิดนั้นว่าละคะ

- ยอมรับภาษาอังกฤษแบบไทย
- ยอมรับหรือไม่ยอมรับจินตนิมิตว่ามันไม่ใช่เรื่องนั้น เราต้องคิดว่าขนาดคนที่มีความรู้ในทางสังคมหรือทางวิชาการสูงๆ อาจจะเป็นนายแพทย์ใหญ่ อาจจะเป็นนักบริหารชั้นยอดสูงแต่ว่าเขาอาจจะใช้ภาษาอังกฤษแบบไทยๆ ก็ได้ เรื่องจะยอมรับหรือไม่ยอมรับไม่เห็นมีใครลุกขึ้นไปว่า อ้าวนี้คุณพูดภาษาอังกฤษอย่างผิดแกรมม่า ก็ไม่เห็นมีใครไปพูดว่าอะไรเราก็ฟังกันได้ อันนี้ก็สื่อสารสื่อความคิดกันได้ไม่เห็นจะแปลกอะไร แต่มันก็นำคิดที่ว่าอีกฝ่ายหนึ่งเขาเข้าใจแค่ไหน ถ้าเขาฟังผิดพลาดไป อันนี้ก็เป็นเรื่องเสียหาย สมมติจินตนิมิตตัวอย่างว่า นักธุรกิจเขาต้องไปติดต่อแล้ว ถ้าเขาพูดหน้ามือเป็นหลังมืออีกฝ่ายหนึ่งก็จะลำบาก อันนั้นก็อาจจะเป็นข้อลำบากหน่อย อันนั้นจินตนิมิตว่าไม่ได้เป็นเรื่องยอมรับ แต่เป็นเรื่องที่เราต้องเข้าใจว่าเขาทำไมถึงพูดอย่างนั้น เมื่อเราเข้าใจแล้วว่าเขาทำไมถึงพูดอย่างนั้น เราก็อาจต้องบอกว่าในแง่ของเราเป็นครูนี้ ก็ต้องพยายามบอกแก่นักเรียนว่า ถ้าพูดแบบนี้ทำให้อีกฝ่ายเข้าใจผิด เราก็ต้องมาสอนนักเรียนว่า เราต้องไม่พูดแบบนี้ พูดแล้วมันเข้าใจผิดจินตนิมิตว่าแบบนี้มากกว่า
- แต่ขณะนั้นก็จับความได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษก็เพียงแค่ให้สื่อสารกันได้ ให้มีความหมายได้อย่างน้อยที่สุด ไม่ต้องถึงใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างสมบูรณ์ใช้ไหมคะ
- อันนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับผู้ใช่ว่าเป็นใคร ถ้าพูดถึงคนไทยส่วนใหญ่ก็อาจจะเป็นว่าเราใช้เพื่อสื่อสารเท่านั้น แต่ถ้าเพื่อว่ามีคนระดับหนึ่ง เช่น เราจะสอนครูอาจารย์ อย่างนั้นก็ต้ออีกระดับหนึ่ง ก็น่าจะมุ่งให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้ คือ ให้ถึงมาตรฐาน เราจะมีหลักสูตรอย่างนี้ก็ต้องเข้มข้นพอสมควร แต่ถ้าเราจะฝึกหัดนักเรียนทั่วๆ ไป ระดับมัธยม ที่เขาไม่ได้จะเป็นครูอาจารย์ นั่นก็อีกระดับหนึ่ง จินตนิมิตได้ว่าเราต้องมีเป้าหมายหลายๆ ระดับ เพราะว่าเราจะไปมีเป้าหมายให้คนทุกคนเดินถึงยอดภูเขาทองด้วยกัน จินตนิมิตว่า คงเป็นไปไม่ได้ ถ้าเรามีเป้าหมายหลาย ๆ ระดับแล้วเราก็น่าจะทำให้บรรลุถึงเป้าหมายได้เพราะบางที่เราวางเป้าหมายไว้สูง เราก็จะประสบความล้มเหลวเพราะฉะนั้นจะพูดรวมๆ กันพูดไม่ได้ เราต้องแยกเป็นเรื่องๆ ว่าเราจะเชิญใครเขาจะไปใช้อะไรแค่ไหน คนระดับใดถ้าเขาจะไปเป็นทูตเป็นอะไร

นั่นเขาก็ต้องรู้ภาษาดีพอ หรือเดี๋ยวนี้อาจจะไม่จำเป็นแล้วก็ได้ คิดนั้นไม่ทราบเพราะ อาจจะรู้ล่ำมก็ได้ คุยอย่างรัฐมนตรีจีนเข้ามาเมืองไทยเขายังใช้ล่ำมทั้งๆ ที่ตัวเขารู้ ภาษาอังกฤษดี เขายังไม่ใช้ภาษาอังกฤษเลย หรือนักการเมืองเขาถือเป็นนโยบายว่า เขาจะไม่พูดภาษาอื่นนอกจากภาษาของเขาเองแล้วเขาให้ใช้ล่ำม ถ้าเรามีนโยบาย อย่างนั้นคิดนั้นก็เห็นว่าเราไม่จำเป็นที่จะต้องการเทศน์ ล่ำมซิอาจจะต้องจำเป็นที่เรา จะต้องเทศน์เขาถ้าคนนั้นเขาจะมีอาชีพเป็นล่ำมเขาก็ต้องเก่งภาษาเป็นเยี่ยม แต่ตัว รัฐมนตรี นักการเมือง นายก คิดนั้นว่าไปไหนพูดภาษาของตนเองก็ได้

- ตอนนี้มีข้อสงสัยอีกข้อ อยากรียนถามอาจารย์ คือ คนบ่นกันมากกว่ามาตรฐาน ภาษาอังกฤษของนิสิตนี่ต่ำลงใช้ไม่ได้ อาจารย์คิดว่า เป็นเพราะเหตุใด เพราะ หลักสูตรหรือว่าพื้นฐาน
- คือ อันนี้คิดนั้นคิดว่า อันนี้ที่ต่ำลง ต่ำลงกับใคร ที่ไหน
- คือ ไม่สามารถจะใช้ได้อย่างนี้
- คิดนั้นก็ได้ยินเห็นบ่นกันทุกวิชา เห็นคนที่สอนเลขก็บ่นว่ามาตรฐานต่ำ คนที่สอน ภาษาไทยก็ว่ามาตรฐานต่ำ คิดนั้นคิดว่าคงไม่ใช่ภาษาอังกฤษนะละ คือ มีอะไรมาวัด กันแล้วจะวัดกันอย่างไร เรื่องนี้ยาก เพราะคนที่เขาดี ๆ ก็มี คนที่เขาเรียนแล้วได้ ผลดีก็คิดนั้นก็เห็นมากมาย บางทีไปสัมภาษณ์คนที่จะไปเรียนเมืองนอกก็เห็นว่าภาษาอังกฤษเขาดีมาก ก็ถามบอกว่าเวลาที่เรียนหนังสือ โรงเรียนมัธยมนี้มีครูฝรั่งสอน หรือเปล่า เขาบอกว่าเปล่า ครูไทยสอน อ้าวคนที่ดีเยี่ยม ๆ ก็มีบางคนพูดดีเสียกว่า คนที่ไปนอกมาแล้วก็มี อันนี้มันก็ยากเรื่องมาตรฐานนี้ แล้วมันก็คงไม่ใช่วิชาภาษาอังกฤษวิชาเดียว คนก็บ่นกันทั้งนั้น คิดนั้นคิดว่าไม่ทราบเพราะเหตุใด หรืออาจ จะเป็นเพราะว่าผู้สอนนั้นเปรียบเทียบกับสมัยที่ตนยังเรียน เดียวนี้นักเรียนก็เพิ่ม มากขึ้น วิชาก็เพิ่มมากขึ้น จะให้นักเรียนรู้ดีไปหมดทุกวิชาคิดนั้นว่ามันก็ลำบาก
- ไม่ใช่เป็นเพราะหลักสูตรเราอ่อนลงหรือคะ
- คิดนั้นคิดว่าหลักสูตรโดยมากก็เหมือน ๆ กัน หลักสูตรคิดนั้นคิดว่ายังเป็นปัญหาน้อย กว่าครูผู้สอน คือ ถ้าครูผู้สอนมีความจริงใจ ตั้งใจสอน แล้วก็น่าจะต้องการ

ให้นักเรียนรู้จริง ๆ ถ้าเรามีครูอย่างนั้นมาก ประมาณ 80 % ดิฉันว่าก็คงได้ผล แต่ดิฉันไม่ทราบว่าเรามีครูอย่างนั้นหรือเปล่า

- อย่างที่อาจารย์พูด หมายความว่า ครูสำคัญที่สุดที่จะทำให้เด็กดีหรือไม่ดีได้ในวิชาการที่ตัวเองสอนใช่ไหมคะ
- คือ ใจดิฉันคิดว่าครูนี้เป็นคนที่สำคัญที่สุด คือ หลักสูตรบางที่เขียนดีสวย แต่ถ้าครูเราไม่ดี แล้วสอนตามหลักสูตรไม่ได้ ไม่มีพื้นความรู้พอเพียง หลักสูตรที่เขียนมาไว้อย่างสวยหรูก็ไม่มีประโยชน์อะไร เช่นเดียวกับบทเรียน เราอาจจะเขียนบทเรียนมาดีเยี่ยม ถูกต้องตามหลักทฤษฎีทุกประการ เหมาะสมกับนักเรียนไทยทุกประการ แต่แล้วครูก็ไปสอนบทเรียนไม่ได้ ก็ไม่มีประโยชน์อะไรอยู่ดี ใจดิฉันเองยังคิดว่าครูสำคัญที่สุด
- อาจารย์ คิดว่าครูต้องมีความรู้ทางวิชาการไหมคะ หรือว่าครูสอนภาษาอังกฤษนี้ขอให้ภาษาอังกฤษดีเท่านั้นพอ หรือต้องมีความรู้ทางครู
- ดิฉันว่าโลกปัจจุบันนี้เป็นโลกของผู้เชี่ยวชาญกว่าได้ ไม่ว่าแขนงวิชาใดก็เช่นผู้เชี่ยวชาญ สังเกตทุกอย่างหมด เคี้ยวเนื้อบะไม่มีที่ว่าหมोजะเป็นหมอที่รักษอะไรได้ครอบจักรวาลก็ต้องมีนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน โลกปัจจุบันเป็นอย่างนี้เพราะว่าจะทำอะไรให้ก็ต้องฝึกฝนตนให้มีความชำนาญเฉพาะด้าน ดิฉันว่าครูนี้ความเป็นครูทุกคนต้องมี ไม่ว่าจะเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์อะไรนี้ ความเป็นครูจะต้องมี ต้องมีหลักการ และวิธีพอสมควร ต้องรู้จักวิทยาของผู้เรียนพอสมควร ถ้าเราจะสอนเด็ก สอนผู้ใหญ่ สอนวัยรุ่น ดิฉันว่ามันไม่เหมือนกัน จะสอนพระ สอนฆราวาส เราต้องรู้พอสมควร เป็นเรื่องหลักใหญ่ๆ คนที่ภาษาอังกฤษดีไม่จำเป็นต้องเป็นครูที่ดีเสมอไป ครูที่ดีจะต้องมีความรู้ 3 ส่วนสำหรับครูที่จะสอนภาษาอังกฤษ ความรู้ภาษาอังกฤษจำเป็นจะต้องดีพอสมควร โดยเฉพาะจะต้องดีในระดับที่ตัวเองสอนนะคะ เช่น ระดับประถม ระดับมัธยม ระดับมหาวิทยาลัย แล้วก็ต้องพยายามเพิ่มพูนความรู้ภาษาอังกฤษของตัวเองอยู่เรื่อย คือหมายความว่าต้องฝึกฝนอยู่เรื่อย ๆ อันนี้ดิฉันถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ก็เหมือนอย่างคนที่เขาทำหน้าที่ เหมือนอย่างนักบิน ต้องมีชั่วโมงบิน พยายามฝึกฝนอยู่

เสมอ ๆ ครูภาษาก็ต้องอย่างนั้นอีกอันหนึ่ง ก็คือต้องมีความรู้ในเรื่องความเป็นครู อันนี้คิดกันดีที่มีความจำเป็น ไม่ใช่ใครต่อใครจะเป็นครูได้ ก็เป็นนะได้แต่ว่า จะเป็นได้ทีหรือเปล่าอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นการเป็นครูต้องรู้พอสมควร ต้องรู้จิตวิทยาของเด็กบ้าง ต้องรู้วิธีสอนในห้อง วิธีเสนอและถ่ายทอดความรู้ อันนี้คิดกันดีว่าเป็นความจำเป็น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ไปรับการฝึกฝนเรียกว่าเป็นทางการได้ปริญญาทางการศึกษา ถึงแม้ว่าไม่ได้ อย่างนั้นก็ต้องมีการอบรมระยะสั้น หรืออ่านหนังสือด้วยตนเอง หรืออาจจะไปฟังอะไรอย่างนี้เป็นต้นก็ได้ อาจจะไม่ได้จบปริญญาทางการศึกษาก็ได้ คิดกันไม่ได้หมายความว่าทุกคนจะต้องไปเข้าคอร์สเรียน อย่างนั้นหมด แต่ว่าควรจะได้รับ การอบรมพอสมควรของความเป็นครู อีกอันหนึ่ง คือว่าเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับความเป็นครูสอนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะ อันนี้เราจะต้องรู้ทฤษฎีในการสอนภาษาบ้าง ไม่ได้หมายความว่า จะต้องไปเรียนจบปริญญาเอกภาษาศาสตร์ แต่หมายความว่าเราต้องรู้ภาษาศาสตร์อย่างง่าย ๆ ระดับที่ไม่ใช่ระดับนักทฤษฎีนะค่ะ การที่เขาใช้หลักการทางภาษาศาสตร์ในการสอนก็มี ความรู้พอสมควร อันนี้ครูก็น่าจะได้จัดการมีการอบรม มีการปาฐกถา การบรรยาย ถ้ามีโอกาสก็น่าจะไปฟัง หรือได้จากการที่อ่านวารสารต่าง ๆ เป็นต้น คือ อย่างน้อย ต้องมีเวลาที่อ่านวารสารเรื่องอย่างนี้อยู่เสมอ เพื่อจะได้รู้ว่าขณะนี้แนวโน้มเขาไปทางไหนแล้ว มีวิจัยอะไรใหม่ ๆ ออกมาบ้างหรือเปล่า แต่มีได้หมายความว่า ครูเองจะต้องเก่งวิจัยอะไรอย่างนั้น เพียงแต่ให้รู้ผลสรุปของการวิจัยที่เขาทำบ้าง คิดกันดีว่ามันมีองค์ประกอบ 3 อย่าง แล้วก็จะทำให้ผู้นั้นเป็นครูที่ดีได้

- อาจารย์คะ ก็รบกวนอาจารย์มานาน อยากจะขอให้อาจารย์เล่าอะไรที่เป็นประโยชน์ หรือจะฝากความคิดเห็นให้แก่ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย ว่าอะไรที่จะเป็นประโยชน์ต่อเขา
- คิดกันดีว่าอาจจะโยงมาถึงเรื่องวิจัยก็ได้นะค่ะ คือ สำหรับเราคิดกันว่า เราไม่ต้องตื่นตื่นไปกับเรื่องวิจัยอะไรใหญ่โตมโหฬาร ต้องใช้คนมากหรือต้องใช้เงินมาก แต่คิดกันเองอยากจะสนับสนุนการวิจัยอะไรแบบง่าย ๆ ที่บรรดาครูร่วมมือกันทำได้ ถ้าจะเรียกว่าวิจัยก็อาจจะ เป็นคำที่หรูหราไปสักหน่อย เราอาจจะเรียกว่าศึกษาค้นคว้า ก็ได้ วิธีที่ไม่เปลืองเงินเปลืองทองมากในระหว่างเพื่อนร่วมงานด้วยกัน อย่างที่เมื่อ

วันที่ 10, 11 กุมภาพันธ์ ทาง TESOL จัดประชุมการปฏิบัติการ แล้วเขามีกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งดิฉันนึกว่ามีประโยชน์ เพราะว่ามันคล้าย ๆ กับว่าให้เรามาศึกษาตัวเราเองเริ่มต้นจากครก่อนก็ได้ หรือศึกษาจากตัวนักเรียนก็ได้ว่าเราใช้ภาษากันอย่างไร ใช้ภาษาของเราเป็นอย่างไรบ้าง เสร็จแล้วเราก็จะทำการบันทึกรวบรวมเป็นข้อมูลเอาไว้ แล้วเอาข้อมูลนี้ไปศึกษาโดยที่เราเก็บข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ทำวัสดุการสอนเสริมบทเรียนของเราก็ได้ หรือไปใช้ในการออกข้อทดสอบก็ได้ อันนี้ดิฉันถือเป็นเรื่องวิจัยกันค่อนข้างง่าย ๆ ชนิดที่ว่าครูในชั้นเรียนทำได้ ถ้าเราจัดอย่างนี้บ่อย ๆ เราจะได้กระฉับกระเฉงในการใช้ เรียกว่าสิ่งที่เรามีอยู่แล้วเอาออกมาใช้ด้วยกัน เราอาจจะไม่จำเป็นต้องไปวิจัย แบบที่เปลืองเงินเปลืองทองมาก วิจัยแบบนี้ก็มีความสำคัญและจำเป็น แต่สำหรับคนไทยดิฉันคิดว่าเรายังขาด ถ้าเราได้มาทำงานร่วมกันได้มาแลกเปลี่ยนความรู้กันบ่อย ๆ ดิฉันคิดว่าจะมีประโยชน์ เมื่อคราวที่ 2-เดือนมานี้สถาบันภาษาฯฯ จัดเรื่องการวิจัย ดิฉันว่ามีประโยชน์ เป็นการมาศึกษาว่าใครทำวิจัยเรื่องอะไรแล้วบ้าง แต่สำหรับครูผู้สอนน่าจะมีเวลาที่จะมาอ่านผลสรุปการวิจัยนะค่ะ แล้วเราก็อาจจะมาคุยแลกเปลี่ยนกันบ้าง คือ คล้าย ๆ อ่า... แล้วมาย่อยๆว่ามีผลวิจัยอันไหนบ้างที่เราจะนำมาสอนตามของเราได้ ดิฉันคิดว่าแค่นี้ก็น่าจะพอ แต่ครูภาษาอังกฤษก็มักจะปรารภว่ามีงานหนัก ดิฉันคิดว่าถ้าเรามองคนอาชีพอื่น ๆ เราก็ไม่ได้เห็นกันหาไปกว่าคนอาชีพอื่น ๆ นัก ทักษะอาชีพถ้าจริงจัง ๆ มันถึงงานหนักทั้งนั้นถ้าจะทำให้ดี ๆ ดิฉันคิดว่างานหนักทั้งนั้น เราไม่ควรจะคิดว่างานของเราหนักกว่าใคร ๆ เขา แต่เราควรคิดว่าเรามีบทบาทที่มีความสำคัญพอสมควรในด้านของครูภาษา ดิฉันจำคำพูดอันหนึ่งที่ติดใจดิฉัน คือ อาจารย์ ดร. เพียรศิริ วงศ์วิภานนท์ บอกว่าครูภาษานั้นคล้าย ๆ กับเป็นผู้ที่สอนให้นักเรียนไปใช้ รู้จักใช้กลองส่งตัวเอง และดูโลกดิฉันว่าเป็นคำกล่าวที่ดีทีเดียว แล้วครูภาษาก็น่าจะมีบทบาทที่ว่า เราทำอย่างไรให้ตัวเราเองจะได้มองโลกที่มีทัศนะที่กว้างกว่า แล้วเราสามารถที่จะใช้ภาษาสื่อสารกับคนชาติต่าง ๆ ได้ อันนี้ดิฉันคิดว่าเราเป็นคนที่โชคดีพอสมควร ก็เลยคิดจะฝากไว้ ก็คงมีเท่านั้น

บัณร สว่างวิโรธ

วัฒนวรรณ สงวนเรือง

ความเคลื่อนไหวทางวิชาการด้านการสอนภาษา

จันทร์พนิต สุระศิลป์

ในช่วงปี 2526 สถาบันการศึกษาหลายแห่งทั้งภายในและภายนอกประเทศได้ให้ความสนใจจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาขึ้นดังต่อไปนี้

ภายในประเทศ

1. ข้อสัมมนา สัมมนาระดับชาติ เรื่อง การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา

National Seminar on Testing and Evaluation in Language Teaching and Learning

สถาบันที่จัด หน่วยประสานงานวิชาการระดับชาติ ฝ่ายวิจัยและบริการสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ ห้องประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันและเวลา 4-5 เมษายน 2526 เวลา 8.30-16.00 น.

- วัตถุประสงค์
1. เพื่อหาระเบียบวิธี (framework) สำหรับการประเมินผลแบบเรียนและสื่อการเรียนต่างๆ
 2. เพื่อหาระเบียบวิธี (framework) สำหรับการประเมินผลวิธีการสอน
 3. เพื่อหาระเบียบวิธี (framework) สำหรับการประเมินผลการเรียนว่าได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ผู้เข้าสัมมนา ผู้แทนจากมหาวิทยาลัย วิทยาลัยเอกชน และวิทยาลัยครู รวม 150 ท่าน

วิทยากร British Council ให้ความร่วมมือจัดส่งผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายในหัวข้อต่างๆ ดังนี้

Mr. Charles Anderson (Lancaster University)

Dr. Clive Holes (B.C.)

Mr. Alan Mountford (B.C.)

และมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันการศึกษาของไทยอีกหลายท่าน

2. ชื่อสัมมนา การประเมินผลและการวิจัยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

Evaluation and Research in ELT

สถาบันที่จัด ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สถานที่ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วันและเวลา 7-16 เมษายน 2526

วัตถุประสงค์ เพื่อให้อาจารย์ในระดับมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมในโครงการ Key English Language Teachers จำนวน 36 ท่าน ได้ศึกษาระเบียบวิธีประเมินผลเพื่อจะได้นำไปใช้ในการปรับปรุงบทเรียนและวัสดุการสอน

ผู้เข้าสัมมนา อาจารย์ในโครงการ Key English Language Teacher 36 ท่าน และอาจารย์ในภาควิชาภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 20 ท่าน (สำหรับ 20 ท่านหลังนี้เข้าประชุมเฉพาะการบรรยายในช่วงเช้าเท่านั้น)

วิทยากร อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิชาวไทย และผู้เชี่ยวชาญจากประเทศอังกฤษ

3. ชื่อสัมมนา ELT in All Aspects

สถาบันที่จัด สมาคม Thai/TESOL

สถานที่ สมาคมนักเรียนเก่าสหรัฐอเมริกา (AUA)

วันและเวลา 10-11 เมษายน 2526 (9.00-16.00 น.)

วัตถุประสงค์ เป็นการจัดประชุมสัมมนาประจำปีครั้งที่ 3 (Third Annual Convention) ของสมาคม เพื่อให้สมาชิกและผู้สนใจได้ฟังคำบรรยาย การนำเสนอข้อเขียนหรือบทความ ได้ชมการสาธิต และเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมย่อยของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ผู้เข้าสัมมนา สมาชิกและผู้สนใจ

วิทยากร อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิชาวไทย

4. **ชื่อสัมมนา** การประชุมทางวิชาการภายหลังการสัมมนาระดับภูมิภาคของศูนย์ภาษา ซีมีโอ
Post RELC Annual Seminar
- สถาบันจัด** กองการสัมพันธ์ต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการและคณะกรรมการประสานงาน
ระดับชาติเกี่ยวกับศูนย์ภาษาของ ซีมีโอ ร่วมกับศูนย์ภาษาของ ซีมีโอ สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สถานที่** ห้องประชุมคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วันและเวลา** 28 เมษายน 2526 (8.30–16.30 น.)
- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อรวบรวมผลงานวิชาการที่ดีเด่นทางด้านการสร้างหลักสูตรเพื่อการสอน
ภาษาอังกฤษอันเป็นผลงานของนักวิชาการในภูมิภาคแถบนี้และของนานาชาติ
 2. เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มใหม่ในการสร้างหลักสูตรการสอนภาษาที่จะเป็นประโยชน์
และนำมาใช้ได้ในประเทศไทย
 3. เพื่อเผยแพร่แนวความคิดและความรู้ที่ได้จากการรวบรวมการวิเคราะห์ และ
การสังเคราะห์ผลงานด้านการสร้างหลักสูตร ตามที่มีผู้เสนอไว้ในการสัมมนา
ระดับภูมิภาค ณ ประเทศสิงคโปร์ ในหัวข้อเรื่อง “New Trends in Language
Syllabus Design”
- ผู้เข้าสัมมนา** ครู อาจารย์ นักศึกษา และผู้บริหารการศึกษาด้านการเรียนการสอนภาษาทุกระดับ
การศึกษา จำนวน 250 คน
- วิทยากร** วิทยากรที่ไปเสนอผลงานและที่ไปร่วมการสัมมนาที่ประเทศสิงคโปร์
- ภายนอกประเทศ**
1. แคนาดา
- ชื่อ** Conference and Research Colloquium on Language Testing
- ผู้จัด** The University of Ottawa for Second Language Learning & the Carleton
University Centre for Applied Language Studies
- สถานที่** The University of Ottawa
- วันและเวลา** 12–14 มีนาคม 2526

- วัตถุประสงค์** เพื่อเผยแพร่ผลงานและจัดสัมมนากลุ่มย่อยของผู้เข้าร่วมประชุมในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลความสามารถในการใช้ภาษาที่สองของผู้เรียนผู้ใหญ่
- ผู้เข้าสัมมนา** นักการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง และผู้เชี่ยวชาญการวัดผลทั้งภายในแคนาดาเองและต่างประเทศ

2. สิงคโปร์

- ชื่อสัมมนา** RELC Regional Seminar on New Trends in Language Syllabus Design
- ผู้จัด** SEAMEO Regional Language Centre
- สถานที่** RELC Building
30 Orange Grove Rd.
Singapore 1025

วันและเวลา 18–22 เมษายน 2526

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อทบทวนถึงพัฒนาการใหม่ๆ ของทฤษฎีการสร้างประมวลการสอนภาษา
 2. เพื่อสำรวจแนวปฏิบัติในปัจจุบันของการสร้างประมวลการสอนภาษาในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ และที่อื่นๆ
 3. เพื่อหาวิธีที่จะรวมเอาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนและความรู้ทางการศึกษาเข้าไว้ในการสร้างประมวลการสอนภาษา
 4. เพื่อพิจารณาความเกี่ยวข้องกันระหว่างประมวลการสอนภาษา และหลักสูตรการศึกษา
 5. เพื่อหาบทบาทของหลักสูตรทางภาษาในการประเมินผลความสำเร็จของการสอนภาษา

- ผู้เข้าสัมมนา**
1. ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร การสร้างประมวลการสอน และการวัดผล การสอนภาษา
 2. ผู้แทนของประเทศสมาชิก SEAMEO และผู้เข้าร่วมสัมมนาจากประเทศเหล่านั้น
 3. ผู้เข้าร่วมสัมมนาจากองค์กร และกองทุนนานาชาติ

3. ญี่ปุ่น

ชื่อประชุม Ninth Annual International Conference on Language Teaching and Learning

ผู้จัด The Japan Association of Language Teachers

สถานที่ Nagoya University of Commerce and Business Administration, Nagoya, Japan.

วันและเวลา 23–25 กันยายน 2526

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาได้พบปะแลกเปลี่ยนความรู้ และแนวการสอนใหม่ๆ

ผู้เข้าประชุม กว่า 1,000 คน จากทุกประเทศทั่วโลก

วิทยากร ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจากประเทศต่างๆ

ผู้สนใจใคร่จะได้ข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อที่

Richard Harris (Programme Chairman)

Nijigaoka Mansion 1207

1–1–1 Nijigaoka,

Meito-ku,

Nagoya 465

Japan

4. อังกฤษ

ช่วงปีถัดจากฤดูร้อนนี้ มหาวิทยาลัยและสถาบันการสอนภาษาของอังกฤษหลายๆ แห่ง เปิดการอบรมแบบเข้ม และเปิดรับผู้เรียนจากต่างประเทศเหมือนดังเช่นปกติมา วิชาที่เปิดรับ เช่น

ELT Techniques and Methodologies for Teacher Trainers

Intensive English Language Institution

Courses in Applied Linguistics

General English Studies

Special Interest Courses

Courses for Teachers—language proficiency, teaching methodology, etc.

ท่านผู้สนใจกรุณาสอบถามรายละเอียดได้ที่

บริติชเคาน์ซิล

428 ถนนพระราม 1

สยามสแควร์ กท. 10500